

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1988

Nr. 8

BULLETTIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 25 JULI 1988

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	175
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	178
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt	181
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	181
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	190
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden	202
E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	206
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	216
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	219
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	225
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	226

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 28
van 24 mei 1988
van de heer J. SAUWENS

Onderzoekscentrum Keramische materialen in Limburg
— Gevolg advies SERV

Zoals u verzocht had, heeft de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen een advies opgesteld en gepubliceerd met betrekking tot de sociaal-economische aspecten van een rapport van de GIMV en Leuven Research en Development over de oprichting van een Onderzoekscentrum Keramische materialen in Limburg. De kritiek van de SERV op die studie betreft onder meer de optie voor neokeramiek, de industriële interesse voor het project, de financiering en de vestigingsplaats van het centrum. Ter zake vraagt de Raad om een algemene beleidsvisie t.a.v. nieuwe materialen en een meer diepgaande studie.

Wat zijn de conclusies die u uit dit advies van de SERV getrokken heeft? Heeft u al de opdracht gegeven voor bij komende analyses rond de wenselijkheid-mogelijkheid van de oprichting van het centrum in Limburg? Of hebt u al antwoorden op de kritische bemerkingen van de SERV? Zo ja, welke zijn die?

Antwoord

Overeenkomstig de beslissingen van de Vlaamse Executieve van 7 december 1987 werd het rapport dat in opdracht van de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid werd opgesteld door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV) in samenwerking met de KU-Leuven Research and Development — divisie Metaalkunde en Materialen, voor advies overgemaakt aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB).

Het advies van de SERV werd op 25 maart 1988 overgemaakt, het advies van de VRWB op 24 mei 1988.

Steeds overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse Executieve werden deze adviezen overgemaakt aan de GIMV met de vraag, rekening houdend met deze adviezen, een voorstel uit te werken, eventueel in samenwerking met derden, voor een verdere analyse van het project en voor de uitwerking van een concreet actieplan.

Vraag nr. 31
van 3 juni 1988
van de heer J. GEYSELS

Gebruik recyclagepapier in Vlaamse Administratie — Aanbestedingsprocedure offertes en resultaten

Op 19 april jl. stelden wij u een vraag m.b.t. het gebruik van recyclagepapier in de administratie van de Vlaamse Gemeenschap.

Uit uw antwoord blijkt onder meer dat de netto inkoop prijs van evenwaardige soorten papier (kringloop en niet-kringloop) (kringloop bestaat ook in wit!) in het nadeel van het kringlooppapier.

Zijn hiervoor openbare offertes gevraagd?

Zo ja, betreft het hier gelijkaardige verdelers?

Bij welke firma's werd een offerte gevraagd of in welke publicatie is een vraag verschenen of op welke wijze werd de vraag anderswijze openbaar gemaakt?

Welke waren de resultaten hiervan?

Antwoord

In aansluiting met mijn antwoord op zijn vraag van 19 april jl. kan ik het geachte lid mededelen dat de Centrale Aankoopdienst van de Logistieke Diensten zich bij de aankoop van bureaubenodigheden voornamelijk baseert op de gegevens die door het Centraal Bureau voor Benodigheden worden verstrekt. Het Centraal Bureau voor Benodigheden doet hiertoe regelmatig een beroep op de mededinging door middel van een algemene offerteaanvraag.

De reden waarom de Vlaamse Administratie momenteel geen gebruik maakt van kringlooppapier, situeert zich vooral op het technische vlak. De constructeurs van fotokopieerapparatuur en drukpersen raden namelijk het gebruik van kringlooppapier ten stelligste af, omdat dit papier minder glad is, en veel meer stof veroorzaakt, wat dan weer nadelige gevolgen met zich brengt voor de apparatuur.

Vraag nr. 33
van 8 juni 1988
van de heer H. VAN DIENDEREN

Sloping oude mijngebouwen — Advies Permanente Werkgroep Limburg

In verband met de afbraak van de Limburgse mijngebouwen, zou ik de heer Minister de volgende vragen willen stellen.

1. Heeft de Vlaamse Regering reeds een beslissing genomen betreffende het al of niet behouden van de gebouwen van de vroegere mijnzetels Waterschei en Eisden?

2. Werd er al een onderzoek verricht naar een eventuele vorm van hergebruik van de vroegere mijngebouwen?

3. Kan mij een overzicht gegeven worden van de kosten per zetel bij een eventuele sloping van de oude mijngebouwen (Waterschei, Winterslag, Eisden)?

4. Wat was het advies van de Permanente Werkgroep Limburg betreffende de oude mijngebouwen ? Werden er nog andere adviezen ingewonnen of gegeven ? Zo ja, van wie en hoe luiden deze adviezen ?

Antwoord

De beslissing tot het al dan niet behouden van de gebouwen van de vroegere mijnzetels Waterschei en Eisden komt toe aan de eigenaar, met name de KS. Ten einde in samenwerking met de betrokken gemeentebesturen nieuwe bestemmingen voor de mijnterreinen zo snel mogelijk te kunnen realiseren, bereikte de KS in het najaar van 1987 overeenstemming met de oorspronkelijke stichtende vennootschappen tot aankoop van alle mijnterreinen die tot dan toe in huur waren bij de KS.

Het komt derhalve ook aan de KS als eigenaar toe onderzoek te verrichten naar eventuele vormen van hergebruik van de vroegere mijngebouwen. Wat de terreinen van Waterschei betreft, onderzoekt de KS momenteel de haalbaarheid van een grootschalig project in de toeristische sector. Een definitieve beslissing hieromtrent wordt verwacht eind oktober 1988.

In het kader van het zogenaamd „Toekomstcontract voor Limburg” werden de overlegorganen en de besluitvormingsprocedures vastgelegd. Met betrekking tot de herinrichting van de mijngebieden werd door de Permanente Werkgroep Limburg op 30 juni 1987 een voorstel geformuleerd tot oprichting van een herbestemmingscommissie met een beschrijving van de opdrachten, de deelnemers en de uitvoeringstermijn. Dit voorstel werd goedgekeurd op het Interministerieel overleg van 15 juli 1987.

Deze herbestemmingscommissie heeft haar werkzaamheden beëindigd in januari 1988. Binnen deze commissie werd een werkgroep opgericht waarin vertegenwoordigd waren : de betrokken gemeentebesturen, de bevoegde administratie, de GOM-Limburg en externe deskundigen. Deze werkgroep legde een globaal rapport neer dat besproken werd op de herbestemmingscommissie. De globale voorstellen van de herbestemmingscommissie werden besproken op de vergadering van de Permanente Werkgroep Limburg van 14 januari en 3 maart 1988. Voorgesteld werd dat het grootste gedeelte van de gebouwen direct kon worden afgebroken en dat voor enkele gebouwen alternatieve bestemmingen aan KS konden worden voorgesteld.

Hierbij werd het principe geformuleerd dat wie aandringt op het behoud van bepaalde gebouwen ook de financiering ervan moet waarborgen en dat alle gebouwen waarvoor op korte termijn geen functionele herbestemming mogelijk is, spoedig dienen te worden afgebroken.

Opgemerkt dient te worden dat de herbestemmingscommissie kan rekenen op het advies van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg, de Directie Cultuur van de Provinciale Diensten en de afdeling Architectuur van de K.U.-Leuven.

Ten slotte werden door de herbestemmingscommissie volgende kosten beschreven voor een eventuele sloop van de oude mijngebouwen van Waterschei, Winterslag en Eisden. Hierbij werd onderscheid gemaakt tus-

sen de sloopkosten van de gebouwen en de infrastructuur, naast de kosten voor de nivellering van het terrein. De ramingen bedragen voor Eisden respectievelijk 50,100 en 10 miljoen BF ; voor Waterschei respectievelijk 200,100 en 35 miljoen BF ; voor Winterslag respectievelijk 75,75 en 23 miljoen BF.

Het weze herhaald dat het hier ramingen betreft die volgens de herbestemmingscommissie nog verder dienen te worden onderzocht en gespecificeerd.

Vraag nr. 34
van 13 juni 1988
van de heer R. VAN HOOLAND

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Gebruik recyclagepapier

Om te komen tot een positief beleid inzake leefmilieu en afvalbestrijding zou o.m. een toenemend gebruik van gerecycleerd papier kunnen nuttig zijn. De voordelen voor het milieu van het gebruik van recyclagepapier zijn gekend o.a. :

- positief effect op het bosbestand ;
- minder afval ;
- minder waterverbruik nodig bij de aanmaak.

Bovendien zou een grotere vraag naar deze papiersoort de produktie ervan redabeler maken en de prijs kunnen doen dalen. Gezien de talrijke voordelen van het gebruik van recyclagepapier is het verwonderlijk dat er slechts marginaal gebruik wordt van gemaakt.

Mag ik aan de bevoegde Minister vragen te willen antwoorden op de volgende vragen ?

1. Hoeveel frank werd in 1987 uitgegeven voor de aankoop van recyclagepapier door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en zijn instellingen ?
2. Hoeveel procent vertegenwoordigt dit bedrag in het totale uitgavenbudget voor papier, bijvoorbeeld op jaarbasis in 1987 ?
3. Naar welk percentage wordt gestreefd, bijvoorbeeld tegen 1990 ?
4. Welke maatregelen werden genomen of zullen genomen worden om overmatig gebruik van kettingspapier te vermijden ?
5. Om welke redenen werd, in voorkomend geval, tot nu toe afgezien van het gebruik — op een betekenisvolle schaal — van recyclagepapier ?
6. Welke maatregelen zal de Vlaamse Regering nemen om het gebruik van gerecycleerd papier in de eigen diensten in de toekomst te bevorderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 13 juni jl. heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik ten volle kan instemmen met de redenen die hem ertoe hebben aanzet om het gebruik van recyclagepapier te stimuleren.

Bij het uittesten van het recyclagepapier is evenwel gebleken dat het onvoldoende geschikt is voor de voeding van de fotocopieerapparatuur en de drukpersen waarmee de Vlaamse Administratie is uitgerust, en dit voornamelijk omwille van de mindere gladheid en grotere stofontwikkeling, wat op het technische vlak problemen veroorzaakt. Wel wordt momenteel onderzocht of het recyclagepapier voor de aanmaak van interne documenten kan worden gebruikt.

Wanneer in de toekomst recyclagepapier zal worden aangeboden dat op technisch vlak volledig voldoet, zal de Vlaamse Administratie zeker overwegen er op grotere schaal gebruik van te maken.

Vraag nr. 37
van 17 juni 1988
van de heer D. VERVAET

Indooratletiekpiste in Flanders Expohallen — Gebruik

Vlaanderen is een vijftig miljoen kostende, ambulante indooratletiekpiste rijker. Zij werd gesneden op maat van de Flanders Expohallen. Een verantwoorde uitgave, immers in het verleden moesten de nationale kampioenschappen indoor in het buitenland plaatsvinden.

Nu blijkt echter dat het management van de Flanders Expohallen slechts met mondjesmaat en dan nog niet voor de gevraagde periodes, tijd vrijgemaakt voor sportmanifestaties. De meer lucratieve, commerciële sector krijgt voorrang.

De dure piste zal deze winter opgeborgen blijven in een loods, terwijl onze atleten opnieuw de grens over moeten voor het nationaal kampioenschap.

Deelt de Voorzitter de keuze van het management van de Flanders Expohallen ?

Zo ja, meent de heer Voorzitter dat Vlaanderen zich hoofdzakelijk moet profileren op het technologische, economische vlak ?

Zullen er garanties gegeven worden aan de organisatoren van sportwedstrijden dat de nieuw te bouwen zaal uitsluitend voor sportmanifestaties zal worden gebruikt ?

Antwoord

Met betrekking tot de Gentse indooratletiekpiste vestig ik de aandacht van het geachte lid op het volgende.

De indooratletiekpiste is eigendom van en wordt geëxploiteerd door de vereniging zonder winstoogmerk Internationaal Trefpunt Vlaanderen te Gent.

Anderzijds is de naamloze vennootschap Flanders Expo te Gent eigenaar van het gelijknamige complex en is ook verantwoordelijk voor de uitbating van deze hallen.

Het is dan ook de verantwoordelijkheid van de vzw Internationaal Trefpunt Vlaanderen, de nv Flanders Expo en de organisatoren van de nationale kampioenschappen indoor om te komen tot een afspraak aangaande de modaliteiten en kalender van deze kampioenschappen in de gebouwen van de nv Flanders

Expo en op de piste van de vzw Internationaal Trefpunt Vlaanderen.

Vraag nr. 38
van 17 juni 1988
van de heer D. VERVAET

Overdracht onroerende goederen naar Gemeenschappen en Gewesten — Overlegprocedure Overlegcomité nationale Regering-Executieven

Op 3 januari 1986 vroeg ik aan de heer Eerste Minister hoe het was gesteld met de overdracht van goederen van de Staat naar de Gemeenschappen en de Gewesten. Vooral het domein Groenenberg, gelegen op het grondgebied van Sint-Pieters-Leeuw en Lennik, interesseerde me.

De Eerste-Minister antwoorde dat dit probleem ter discussie was voorgelegd aan het Overlegcomité nationale Regering-Executieven van 7 januari 1986. De Executieven werden belast met een onderzoek.

Kan de heer Voorzitter me meedelen of deze zaak inderdaad door het Overlegcomité nationale Regering-Executieven werd behandeld ? En zo ja, wat de resultaten van het overleg zijn ?

Hoe ver is het onderzoek van de Vlaamse Executieve gevorderd ?

Weet de heer Voorzitter of er over het lot van Groenenberg reeds is beslist ?

Antwoord

Op 19 februari 1986 werd door de Vlaamse Executieve een werkgroep ad hoc opgericht bestaande uit de vertegenwoordigers van alle leden van de Vlaamse Executieve en uit ambtenaren van de betrokken Besturen. Deze werkgroep werd belast met het onderzoek van de met de nationale Regering in het Overlegcomité Regering-Executieven van 7 januari 1986 overeengekomen regeling betreffende de eigendomsoverdracht in toepassing van art. 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Inzonderheid werd aan de Executieven gevraagd de ontwerpen van koninklijke besluiten tot overdracht van deze goederen zelf voor te bereiden. Na het voorbereidende werk dat dit vergde, heeft de Vlaamse Executieve op 11 juni en 15 juli 1987 in totaal vijf ontwerp koninklijke besluiten goedgekeurd en aan de nationale Regering overgezonden voor verder gevolg. Zij betreffen de overheveling van domeingoederen gelegen in de Brusselse agglomeratie, alle onbevaarbare waterlopen van eerste categorie gelegen in het Vlaamse Gewest, de sportcentra, de kampeerterreinen en jeugdherbergen en tenslotte de onroerende goederen bestemd als culturele infrastructuur.

Deze ontwerp koninklijke besluiten werden door de Eerste Minister voor onderzoek overgemaakt aan de bevoegde nationale Minister en aan het Bestuur der Domeinen en het Kadaster, desgevallend ook aan de Regie der Gebouwen. Herhaaldelijk werd bij de nationale Regering aangedrongen op de voortgang van deze overdrachten, doch zonder resultaat. Daarom heeft de

Vlaamse Executieve op 4 mei 1988 besloten de dringende en globale uitvoering van de overdracht van de onroerende goederen aanhangig te maken bij het Overlegcomité Regering-Executieven. Daarenboven heeft de Vlaamse Executieve op 15 juni ll. haar goedkeuring gehecht aan twee bijkomende ontwerpen van koninklijk besluit nl. één betreffende de overdracht van de boswachtershuizen en gebouwen gelegen in de aan de boswetgeving onderworpen bossen, en één betreffende de openbare parken.

Wat in het bijzonder het domein „Groenenberg” betreft kan ik het geachte lid bevestigen dat dit kasteel en bijhorend park opgenomen zijn in het laatst veroemde ontwerp van koninklijk besluit.

**Vraag nr. 44
van 7 juli 1988
van de heer A. DE BEUL**

Meertalige brochure Vlaanderen — Verspreiding

Door uw voorganger bevoegd voor Externe Betrekkingsen, de heer Deprez, werd de mooie meertalige brochure Vlaanderen uitgegeven.

De verspreiding van deze brochure via de diplomatieke kanalen ondervond wel enige hinder van officiële Belgische zijde.

Graag vernam ik van de Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn er nog brochures voorradig en in welke talen ?
2. Indien anderstalige brochures niet meer voorhanden zijn, wordt er dan aan een nieuwe aanmaak gedacht ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid melden dat de Nederlandse, Franse en Duitstalige versies van de brochure Vlaanderen, die door mijn voorganger werd uitgegeven, volledig uitgeput zijn.

Van de andere taalversies zijn de volgende aantallen nog beschikbaar : 3000 Engelstalige, 1200 Arabische, 650 Chinese, 100 Japanse en 1200 Spaanse.

Er wordt niet gedacht aan een identieke heruitgave van voormelde brochure. Wel zal te gepasten tijde een nieuwe brochure Vlaanderen worden uitgegeven.

**J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN,
GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID**

**Vraag nr. 31
van 1 juni 1988
van de heer Jos BOSMANS**

Bejaardenbeleid — Bijscholingscursussen gezins- en bejaardenhelpsters

De dringende behoefte aan een betere opleiding en recyclage in verband met bejaardenzorg vloeit voort

uit de nieuw georiënteerde gezondheidszorg, o.m. in verband met de afbouw en de omschakeling van ziekenhuisbedden naar RVT-bedden. Het is bekend dat de verpleegkundigen over het algemeen onvoldoende vertrouwd zijn met de psychiatrische en sociale problemen van de bejaarden. De behoeften van de geriatrie en de bejaarden vergen aldus een hervorming van de opleiding.

Kan de Minister mij meedelen :

1. welke initiatieven genomen werden om de opleiding van gezins- en bejaardenhelpsters aan te passen aan de nieuwe inzichten en behoeften ;
2. of er reeds bijscholingscursussen werden gepland ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nieuwe oriëntaties in de bejaardenzorg inderdaad weerspiegeld worden in de opleidingen en bijscholingen voor gezins- en bejaardenhelpsters.

A. Bijscholingen gezins- en bejaardenhelpsters

— Het Besluit van de Executieve van 22 juni 1988 houdende erkenning & subsidiëring van de diensten gezins- en bejaardenhelp(st) en de opleidingen gezins- en bejaardenhelp(st)

Afdeling 4, art. 15 — Bijscholing gezins- en bejaardenhelpsters.

„Per helpster moet per 2 jaar 40 u worden besteed aan bijscholing, waarvan ten hoogste 12 u als individuele begeleiding.”

Deze bijscholingsactiviteiten omvatten informatiesessies en vormingsactiviteiten die specifiek bijdragen tot de optimale uitvoering van het beroep.

— In 1987 werd er in Vlaamse diensten gezins- en bejaardenhulp 101.597 u besteed aan bijscholing. Dit betekent : 92.968 door private diensten ; 8.629 door OCMW's.

— De lijst van aangegeven onderwerpen van bijscholing ingediend voor 1988 kan u in bijlage terugvinden.

B. Opleidingen gezins- en bejaardenhelpster

In het bovenvermelde besluit van de Executieve van 22 juni jl. onder Bijlage B wordt bepaald aan welke voorwaarden de opleidingen moeten voldoen.

— Bijzondere aandacht gaat hierbij naar de vakken :

- * gezondheidsleer en verzorging van bejaarden ;
- * psychologie van de bejaarden ;
- * algemene geriatrie met nadruk op de problematiek van de dementie.

— De stageverplichtingen :

- * in instellingen (min. 150 u) in o.a. bejaardenvoorziening ;
- * in een erkende dienst gezins- en bejaardenhulp (min. 500 u) ;
- * in verschillende gezinnen en bij bejaarden.

— In 1987 zijn in Vlaanderen 13 opleidingen voor gezins- en bejaardenhelpsters georganiseerd

- * 9 door private diensten ;
- * 3 door OCMW 's ;
- * 1 door een intercommunale.

C. Opleidingen gezins- en bejaardenhelpsters in het beroepsonderwijs

— De inspectie der scholen voor Paramedisch Personeel van de Vlaamse Gemeenschap heeft tussen '82 en '85 meegewerkt aan de ontwikkeling van een vernieuwd leerplan voor de opleiding gezins- en sanitaire hulp in het Beroepsonderwijs.

Deze medewerking betrof de vakken waarvoor deze inspectie bevoegd is : vakken betreffende verzorging en gezondheid.

Dit vernieuwde leerplan is voor de rijksscholen een verplichting, voor de gesubsidieerde scholen is het een minimumleerplan.

Gezien deze inspectie ook medebeslissing heeft bij het toekennen van het beroepsbekwaamheidsattest zal de invoering van deze vernieuwde leerplannen nauwkeurig worden gevolgd.

Niet-limitatieve lijst van onderwerpen gepland in 1988 door diensten gezins- en bejaardenhulp met betrekking tot psychiatrische en sociale aspecten van het bejaard zijn.

- * Hulpverlening :
 - plaats van de hulpvrager ;
 - algemene kenmerken en nieuwe tendensen in de hulpverlening.
- * Info over de ziekte van Alzheimer en andere vormen van dementie.
- * Omgaan met psychiatrische patiënten.
- * Flexibele werktijd en beschikbaarheid voor de hulpvragers.
- * Kwaliteitsverbetering van de eigen werking.
- * Draagkracht van het thuismilieu bij ziekenzorg.
- * Leven met een psychisch zieke in een gezin.
- * Werken in ADL : 70 uur-project.
- * De ouderwordende mens fysisch en psychisch.
- * Omgaan met ziekte, pijn en lijden.
- * Hart- en vaatziekten.
- * Dementie.
- * Suikerziekte.
- * Communicatie.
- * Gesprekken omtrent hulpverlening.
- * Verslavingsproblematiek.
- * Thuiszorg is teamwerk.
- * De Islam : gewoonten en gebruiken.
- * EHBO.
- * Sexualiteit bij bejaarden.
- * Psychologie van de ouderwordende mens.
- * Toepassing decreet rustoorden.
- * Communicatie bij bejaarden.
- * Sociale dienstverlening bij bejaarden.
- * Psychische problemen bij bejaarden.
- * Draagkracht van het thuismilieu.
- * Stervensbegeleiding.
- * Leven met verwardheid.
- * De ziekte van Alzheimer.
- * Zinnige tijdsbesteding bij senioren.
- * Misbruik van medicatie.
- * Studiebezoek geriatrisch centrum.

Bijlage B : Opleidingscyclus Gezins- en Bejaardenhelp(st)er : (artikel 23 § 2)

1. Het onderricht, gedurende 500 uren van volgende leerstof :

- a. plichtenleer en zedenleer ;
- b. sociale instellingen, begrippen over sociale wetgeving en gezinsrecht ;
- c. gezondheidsleer en eerste zorgen, kinderverzorging, verzorging van bejaarden, gehandicapten en zieken ;
- d. psychologie en toegepaste pedagogie voor bejaarden, gehandicapten, zieken en gezinnen in moeilijkheden ;
- e. huishoudelijke opleiding ;
- f. keuzevakken ;
- g. begrippen van geriatrie.

Voor praktijklessen van verzorging en van huishoudelijke opleiding mogen de leerlingen van éénzelfde opleidingscyclus onderverdeeld worden in verscheidene groepen. Iedere groep moet met ten minste 12 leerlingen starten en mag achteraf niet beneden de 10 leerlingen dalen.

De Minister bepaalt de inhoud van de opgesomde leerstof en het aantal uren dat aan de verschillende vakken moet worden gewijd.

2. Een stage in instellingen van tenminste 150 uren verdeeld over :

- a. een voorziening voor kinderen : kraaminrichting, zuigelingenafdeling, tehuis of dagopvangcentrum voor kinderen ;
- b. een ziekenhuis, een bejaardeninstelling of een instelling voor gehandicapten.

Deze stage mag worden aangevat wanneer tenminste 100 uren onderricht werd gevolgd.

3. Een praktijkstage van tenminste 500 uren in verschillende gezinnen, bij bejaarden, bij zieke of gehandicapte personen. Deze stage, die maximum 700 u mag bedragen moet worden volbracht in een erkende dienst voor gezins- en bejaardenhulp, overeenkomstig de voorwaarden gesteld in de reglementering betreffende deze diensten.

4. Er dient een stageboekje te worden bijgehouden, het model hiervan wordt door de Minister bepaald. Hierin dient aanduiding te gebeuren van de stage in instellingen en de aanduiding dag aan dag van de geleverde prestaties die gelden als praktijkstages in verschillende gezinnen en bij bejaarde en zieke personen. Indien de belanghebbende een opleidingscycluis gevolgd heeft, wordt het stageboekje door de verantwoordelijke van het centrum geïnviseerd.

Vraag nr. 32
van 2 juni 1988
van de heer H. VAN WAMBEKE

Bejaardendecreet — Toepassing in het arrondissement Aalst

Mag ik van u volgende inlichtingen vernemen betreffende de toepassing van het bejaardendecreet in het arrondissement Aalst.

1. Welke zijn de erkende rustoorden en dienstcentra in het arrondissement Aalst, zoals bepaald in het bejaardendecreet ?
2. Hoeveel bejaarden verblijven er per rustoord en wat is de maximale capaciteit ?
3. Hoeveel aanvragen voor het oprichten van rustoorden en dienstcentra werden er sinds het bejaardendecreet gunstig geadviseerd in het arrondissement Aalst ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer **het** geachte lid mede te delen dat, wegens de omvang van het antwoord, de gevraagde gegevens aan hem persoonlijk zullen worden toegezonden.

**Vraag nr. 33
van 2 juni 1988
van de heer R. VAN HOOLAND**

Gezinstehuizen — Regeling opzeggingsvergoeding personeel in instellingen categorie 4

Een gezinstehuis categorie 4 mag maximaal 10 kinderen opnemen, eigen kinderen inbegrepen. De personeelscriteria die worden toegelaten zijn : 1 opvoeder(ster) per drie geplaatste kinderen en 1 onderhoudsman per 10 geplaatste kinderen. De wijze van betoelaging gebeurt per dag en per kind.

Wanneer door een of andere reden één of meerder kinderen het tehuis verlaten, wordt onmiddellijk de betoelaging voor kind en personeel, in evenredigheid met de afvloeiing, opgeschort.

Dit leidt in de praktijk tot gedwongen personeelsvermindering, zonder echter rekening te houden, bij de betoelaging, met de wettelijke vooropzeg te doen aan dit personeel ! Aldus moet de werkgever van een inrichting categorie 4 zelf deze extra-personeelskosten ten laste nemen.

Andere categorieën van instellingen, die onder dezelfde wet vallen, mogen echter 2 jaar onderbezet (80 % regel) werken zonder personeelsafvloeiing en zonder stopzetting van betoelaging.

Is de Minister niet van mening dat het aangewezen lijkt de betalingscriteria van categorie 4-instellingen te wijzigen en wel zo dat deze minimaal een betoelaging zouden krijgen van de wettelijk verplichte opzegperiode van het personeel.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De personeelsnorm van toepassing op de gezinstehuizen — categorie 4 van de bij koninklijk besluit van 22 november 1974 bepaalde erkenningsvoorwaarden met maximale opnamecapaciteit van 10 minderjarigen, de eigen kinderen van het gezin inbegrepen — zijn vastgesteld in het ministerieel besluit van 14 juni 1978.

De normale personeelsbezetting die in aanmerking wordt genomen voor de vaststelling van de dagprijs van een zelfstandig gezinstehuis is :

1 derde wedde van opvoeder per begunstigde
1 tiende salaris van lid van het onderhoudspersoneel per begunstigde.

Tijdens de voorbereidende werken die geleid hebben tot het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de normen voor betoelaging van tehuizen en private personen die ingevolge de wet van 8 april 1965 betreffende de Jeugdbescherming minderjarigen opnemen en huisvesten, was vastgesteld geworden dat de „categorie gezinstehuizen” bijna uitsluitend door echtparen werden gehouden die, voor de uitoefening van hun opvoedende taak niet in dienst waren van een werkgever en het sociaal statuut van zelfstandige hadden.

Vandaar dat in 1973 voor de zelfstandige gezinstehuizen een eigentijdse subsidieregeling is uitgewerkt geworden. Het is trouwens één van de echtgenoten ook toegelaten een andere bedrijvigheid, evenwel verenigbaar met zijn taak in het tehuis, uit te oefenen ; de prestaties in het tehuis worden dan als gedeeltelijk dagtaak aangemerkt.

In de laatste jaren hebben het merendeel van de zelfstandige gezinstehuizen de vorm van vereniging zonder winstgevend doel aangenomen. Deze verenigingen treden op als werkgever ten opzichte van al het personeel in het tehuis tewerkgesteld ; werkgever en werknemer vallen onder de toepassing van de arbeidswetgeving en de reglementering inzake sociale zekerheid.

Bij de herziening van de betoelagingsnormen van de inrichtingen, diensten en voorzieningen in de Jeugdbeschermingssector zal rekening worden gehouden met deze voor de gezinstehuizen gewijzigde toestand.

**Vraag nr. 34
van 10 juni 1988
van de heer A. DENYS**

Toepassing bejaardendecreet — Toestand arrondissement Gent-Eeklo

Kan de Minister mij met betrekking tot de toepassing van het decreet van 5 maart 1985 voor het arrondissement Gent-Eeklo volgende informatie mededelen ?

1. De erkende rusthuizen, serviceflats en dienstcentra en hun maximale capaciteit ?
2. Welke zijn de respectievelijke beheersinstanties (privé, OCMW) en de beheersvormen (NV, VZW, bvba) ?
3. Hoeveel aanvragen voor het oprichten van rustoorden, dienstcentra en serviceflats werden reeds gunstig geadviseerd ?
4. Hoeveel aanvragen zijn ter zake nog in administratieve behandeling ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte

lid mede te delen dat, wegens de omvang van het antwoord, de gevraagde gegevens aan hem persoonlijk zullen worden toegezonden.

Vraag nr. 36
van 17 juni 1988
van de heer W. SEEUWS

Tabakgebruik — Verdoken publiciteitscampagne

Van de meest verschillende kanten werd er gewezen en geprotesteerd tegen de verdoken publiciteitscampagne met levensgrote affiches die een onrechtstreeks gebruik van tabak aanmoedigen.

Het is duidelijk dat op deze manier het koninklijk besluit van 1982, dat de publiciteit voor tabak beperkt, wordt omzeild.

Welke schikkingen denkt de Minister te zullen nemen teneinde tenminste dezelfde verplichtingen als op het pakje sigaretten moet worden vermeld „het gebruik van tabak kan schadelijk zijn”, ook verplichtend te maken voor de publiciteit en de affiches die het gebruik van tabak aanbevelen, rechtstreeks of onrechtstreeks ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid mede te delen dat ik niet bevoegd ben om schikkingen te treffen zoals door het geachte lid voorgesteld.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
TEWERKSTELLING, VORMING EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 9
van 29 juni 1988
van de heer J. SAUWENS

Geschillen tussen particulieren, mutualiteiten, RVA en andere overheidsinstellingen — Bemiddeling en scheiding der machten

Men deelt mij mede dat de geachte Minister regelmatig tussenkomt bij de Arbeidsrechtbanken en de Arbeidshoven inzake procedures tussen de burgers en hun mutualiteit, de RVA en andere overheidsinstellingen.

Mag ik van de Minister vernemen op welke wijze deze tussenkomst gebeurt ? Gebeurt dit rechtstreeks bij de Voorzitter van de rechtbank ofwel bij de afgevaardigden van de bevriende vakbond die zitting hebben in deze rechtbanken of hoven ? Hoort dit soort tussenkomsten bij de taak van de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling of maakt dit deel uit van zijn dienstbetoon ? Acht hij dit soort tussenkomsten in overeenstemming met de algemene principes van scheiding der machten in onze rechtsstaat ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geacht lid mededelen dat ik inzake procedures van burgers en bepaalde

overheidsinstellingen op geen enkele wijze tussenkomsten verricht waardoor het principe van de scheiding der machten geweld zou worden aangedaan.

Aan burgers die een beroep doen op mijn sociaal dienstbetoon wordt enkel informatie verstrekt omtrent het gewone verloop van dergelijke procedures.

P. DEWAEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 79
van 1 juni 1988
van de heer G. CARDOEN

Bescherming monumenten en landschappen — Aantal gemeentelijke aanvragen en afhandelingen

De procedure tot bescherming van monumenten en landschappen neemt bijzonder veel tijd in beslag.

Deze gang van zaken dwarsboomt zeer dikwijls de plannen van bepaalde gemeentebesturen.

Mag ik vernemen hoeveel verzoeken tot bescherming, uitgaande van gemeentebesturen, sinds 1 januari 1986 werden overgemaakt.

Over welke gemeenten gaat het ; welke aanvragen zijn tot op vandaag reeds definitief afgehandeld ?

Mag ik hier ook vernemen hoeveel in gunstige en ongunstige zin ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag maak ik het geachte lid hierbij een lijst over van de beschermingsaanvragen, ingeleid door gemeenten sinds 1 januari 1986. Bij elk dossier werd ook de stand van zaken aangeduid.

Provincie Antwerpen :

Baarle-Hertog : het gemeentehuis (monument) : op voorontwerp van lijst ;
 Mechelen : St. Katelijnestraat 31 (monument) : op ontwerp van lijst ;
 Herentals : Beertsbos (landschap) : in onderzoek ;
 Puurs : domein Coolhem (landschap) : in onderzoek ;
 Puurs : Hof ter Zielbeek (landschap) : in onderzoek.

Provincie Brabant :

Bertem : Korbeek-Dijle : Nijvelsebaan 181 : in vooronderzoek ;
 Tienen : Torsinplaats 20 : op voorontwerp van lijst ;
 Asse : De Morette (landschap) : definitief beschermd 27 december 1987 ;
 Meise : Amelgem : kasteeldomein van Ossel : in vooronderzoek ;
 Overijse : Domein van Marnix en de Dronkemansweg : in vooronderzoek ;
 Leuven : eerste stadsomwalling : in onderzoek ;
 Meise : verschillende gebouwen : in vooronderzoek ;
 Asse : de Kruisborrevallei (landschap) : in vooronderzoek ;
 Tremelo : de Boloheide (landschap) : in vooronderzoek.

Provincie Limburg :

Ham : Kwaadmechelen : Gerhoeve (landschap) : in vooronderzoek ;
 Genk : Dorpsbeekvallei (landschap) : in vooronderzoek ;
 Overpelt : Het Plat (landschap) : in vooronderzoek ;
 Diepenbeek : Dorpsbenden Pomperik : in vooronderzoek ;
 Maaseik : Uiterwaerden (landschap) : in vooronderzoek ;
 Dilzen : Uiterwaerden (landschap) : in vooronderzoek ;
 Maaseik : Kerkschat Aldeneik : in vooronderzoek ;
 Maaseik : kruisbeeld van Dorne : in vooronderzoek ;
 Bilzen : kasteel van Jonkholt : in vooronderzoek ;
 Tongeren : Overrepen : Kolmont 87 : in vooronderzoek ;
 Sint-Truiden : Brustem : uitbreiding bescherming bruchttoren : in vooronderzoek.

Provincie Oost-Vlaanderen :

Wortegem-Petegem : voormalig kasteel de Gellinck : in vooronderzoek ;
 Assenede : Oost-Eeklo : resten van voormalige abdij : in vooronderzoek ;
 Eeklo : psychiatrisch centrum : in vooronderzoek ;
 Sint-Martens-Latem : rode beukendreef, kasteeldreef : in vooronderzoek ;
 Stekene : gemeentehuis : in onderzoek ;
 Sint-Gillis-Waas : Sint-Niklaasstraat 121 : in vooronderzoek ;
 Temse : watermolen : ontwerp van lijst 18 september 1987 ;
 Sint-Laureins : parochiekerk Sint-Niklaas : in vooronderzoek ;
 Kruibeke : Onze-Lieve-Vrouwplein : in vooronderzoek ;
 Herzele : Borsbeke : kerkhofmuur : in onderzoek ;
 Destelbergen : Heembeekstraat 34 : in vooronderzoek ;
 Sint-Niklaas : Kiosk : in vooronderzoek.

Provincie West-Vlaanderen :

Kortrijk : 4 monumenten te Marke : aanvraag ongunstig voor bescherming ;
 Kortrijk : Sint-Maartenskerkhof : in onderzoek ;
 Veurne : Bulskamp : Sint-Bertinuskerk en orgel : voorontwerp van lijst ;
 Tielt : stadhuis : in onderzoek ;
 Tielt : Aarsele : aanvraag ongunstig voor bescherming ;
 Middelkerke : ongunstig voor bescherming ;
 Blankenberge : Pier : ontwerp van lijst ;
 Blankenberge : aanvraag ongunstig voor bescherming ;
 Menen : aanvraag ongunstig voor bescherming ;
 Brugge : gehucht Malle : in onderzoek ;
 Damme : in vooronderzoek ;
 Ieper : Kasselrijgebouw : in onderzoek ;
 Ieper : Colaertplein : in onderzoek.

Vraag nr. 81
van 7 juni 1988
van de heer J. VAN ELEWYCK

Raad voor Niet-Openbare Radio's — Samenstelling

De Raad voor Niet-Openbare Radio's werd op 11 mei 1988 opnieuw samengesteld en benoemd. Volgens het

decreet moet deze Raad bestaan uit een voorzitter en achttien leden. De helft van de leden wordt benoemd op voordracht van de erkende niet-openbare radio's, na raadpleging van hun representatieve organisaties.

Kan de Minister mij laten weten :

1. welke representatieve organisaties geraadpleegd werden ;
2. wanneer en op welke manier deze raadpleging georganiseerd werd ;
3. welke criteria gehanteerd wordt om de organisaties als representatief te beschouwen ;
4. welke organisaties vertegenwoordigd zijn in de Raad en door wie ;
5. hoeveel niet-openbare radio's elk van deze organisaties vertegenwoordigt ;
6. hoever wordt het Cultuurpactdecreet nageleefd bij de samenstelling van bedoelde Raad ?

Antwoord

1. De reeds bestaande representatieve organisaties werden geraadpleegd : Vlaver, Verbora, Vebe en Overa.
2. De voormelde organisaties werden bij schrijven van 24 maart 1988 verzocht hun kandidaten voor de Raad van Niet-openbare Radio's voor te dragen.
3. In het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's (art. 6 § 1) worden geen criteria omschreven waaraan een organisatie dient te beantwoorden om als representatief beschouwd te worden. Ik heb mij echter wel voorgenomen bij de globale evaluatie van het decreet het begrip „representatieve organisatie” aan duidelijke criteria te onderwerpen.
4. Momenteel zijn volgende organisaties vertegenwoordigd in de Raad voor Niet-openbare Radio's :
 Vlaver :
 H. Van Pelt
 G. Korthout
 J. Van Overbeke
 M. Van de Voorde
 Verbora :
 M. Cortois
 F. Neyts
 Vebe :
 J. Balliauw
 J. Van Assche
 Overa :
 E. Box
 CVP :
 J. Albrechts
 C. Taes
 P. Van de Velde

SP :
 J. Ceuleers
 A. Herman
 M. Verstraete

PVV :

F. Van Massenhove
P. Ruyffelaere

VU :

P. Herroelen.

5. Momenteel wordt, in het kader van de evaluatie van het decreet in het algemeen en van het begrip „representatieve organisatie” in het bijzonder, onderzocht bij de nieuwe erkenningsaanvragen, welke organisaties de niet-openbare radio's aanduiden als „hun representatieve organisatie”.

6. Het decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's bepaalt dat de Raad van Niet-openbare Radio's bestaat uit 18 leden + een Voorzitter. 9 leden van de Raad worden benoemd op voordracht van de erkende niet-openbare radio's, na raadpleging van hun representatieve organisaties. Nadat de voordrachten van de „representatieve” verenigingen gekend waren, werd ervoor gezorgd dat uit de kandidaten personen gekozen werden die alle strekkingen, naargelang hun aanwezigheid in de Vlaamse Raad, konden vertegenwoordigen. Voor de 9 andere leden werden de politieke partijen aangeschreven teneinde op basis van het Cultuurpactdecreet hun kandidaten voor te dragen.

Vraag nr. 82
van 7 juni 1988
van de heer M. DESUTTER

Technische Comités van Steden, Gemeenten en VVV's van de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme — Aantal vergaderingen en adviezen

In de schoot van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme werden verscheidene Technische Comités opgericht.

Graag vernam ik hoeveel maal elk van deze comités in het jaar 1987 is bijeengekomen, wie de voorzitter is van elk Technisch Comité en hoeveel en zo mogelijk welke adviezen gegeven werden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierbij de gevraagde gegevens over te maken.

Voor wat betreft het aantal vergaderingen in 1987, verwijs ik naar het antwoord op uw schriftelijke vraag nr. 53 van 21 april 1988.

De Vlaamse Adviesraad voor Toerisme adviseerde in 1987 :

1. Het ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve tot erkenning en indeling van de logiesverstreckende bedrijven.

2. Het ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve tot bepaling van de voorwaarden tot toekenning van premies voor het bouwen en moderniseren van logiesverstreckende bedrijven.

3. De nota van het Technisch Comité van de Provinciale Toeristische Federaties betreffende het toekomstige

rollenpatroon en takenafspraken inzake de werking van het VCGT en de provinciale federaties.

4. Het voorontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven.

5. Het Besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen, waaraan de logiesverstreckende bedrijven moeten voldoen.

6. Het Protocol met de Franse Gemeenschap omtrent de organisatie van het toerisme in Brussel.

7. Het Marketingplan, voorgesteld door Minister Poullet en de nota van het VCGT.

8. Ontwerp-advies betreffende de subsidiëring van het sociaal Toerisme.

Voorzitter : Mevrouw H. Houben-Bertrand.

Het Technisch Comité van de Openlucht-recreatieve verblijven adviseerde in 1987 :

1. Het voorontwerp van het decreet houdende het statuut van de terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven.

2. premie- en classificatie-aanvragen.

Voorzitter : De heer P. Maertens

Het Technisch Comité van de Steden, Gemeenten en V.V.V.'s adviseerde in 1987 :

Het toekomstig rollenpatroon en takenafspraken inzake de werking van het VCGT en de provinciale federaties.

Voorzitter : de heer W. Melotte. (sinds 22 oktober 1987 : de heer F. Gijsbrechts).

Het Technisch Comité van het Sociaal, Volwassen- en Jeugdtoerisme adviseerde in 1987 :

1. De ontwerp-tekst van het decreet op het sociaal toerisme.

2. Aanvragen tot erkenning.

Voorzitter : De heer U. Claeys. (sinds 11 mei 1988 : De heer K. Grijseels).

Het Technisch Comité van de logiesverstreckende bedrijven adviseerde in 1987 :

1. Vergunningsaanvragen.

2. Premie-aanvragen.

3. Classificatieverzoeken.

4. Ontwerp van reglementering van de bescherming tegen brandgevaar in bestaande hotelinrichtingen en het „Ontwerp-besluit” van de Vlaamse Executieve.

Voorzitter : de heer L. Debackere.

Het Technisch Comité van de Provinciale Toeristische Federaties adviseerde in 1987 :

1. Eénvormigheid inzake automatisatie.

2. Het toekomstig rollenpatroon en takenafspraken in-

zake de werking van het VCGT en de provinciale federaties.

Voorzitter : Mevrouw H. Houben-Bertrand.

Het Technisch Comité van de Reisbureaus adviseerde in 1987 :

1. Vergunningsaanvragen.
2. Overgangsmaatregel voorzien in art. 1 § 1 van de wet houdende het statuut van de reisbureaus.
3. Geven van korting via aanverwante organisaties.

Voorzitter : de heer A. Van Eeckhout.

Vraag nr. 83
van 10 juni 1988
van de heer D. VERVAET

Voormalige technische school te Leuven — Instandhoudingswerken en beschermingsprocedure

Tot onze scha en schande is ook in het buitenland, heel wat beroering geweest rond de voormalige technische school te Leuven, ontworpen door Henri Van de Velde.

Naar verluidt, is er onlangs een procedure ingezet om ze te beschermen. Aangezien deze lang kan aanslepen en het gebouw leegstaat, rijzen er een paar vragen.

1. Hoe komt het dat een groot raam aan de Rijschoolstraat uit de constructie is gerukt ? Gaat het hier om een drastische toepassing van de open-raam-politiek, een beproefde methode van afbreeklustige bouwpromotoren ?
2. Heeft de Minister plannen om aan het gebouw zorg te besteden tijdens de procedure tot bescherming ?
3. Zal de Minister zelf een inspanning doen om dit monument van het modernisme te bewaren voor het nageslacht ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande het RITO te Leuven, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Wat het grote raam aan de Rijschoolstraat betreft, moet ik erop wijzen dat het gebouw momenteel is overgedragen aan het Ministerie van Financiën, dat derhalve hiervoor verantwoordelijk is.
2. Vanaf het ogenblik dat de rechtgevolgen van de bescherming van kracht zullen zijn — fase ontwerp-lijst — zal ik niet nalaten op basis daarvan het beschermingsbesluit strikt te doen naleven.
3. Door de beschermingsprocedure in te leiden voor het gehele complex als stadsgezicht en voor de gevels als monument, heb ik m.i. duidelijk mijn intentie te kennen gegeven dit monument van het modernisme te bewaren voor het nageslacht.

Vraag nr. 84
van 13 juni 1988
van de heer A. DE BEUL

Cultureel akkoord Indonesië — Bijeenkomst vaste gemengde commissie

Blijkens Bijlage 2 — Stand van zaken internationaal cultureel beleid (binnen of buiten cultureel akkoord) — bij het verslag over de bespreking van de begroting in de Commissie van Cultuur — stuk 8A (BZ 1988) Nr. 9, blz. 64 heeft de geplande bijeenkomst van de vaste gemengde commissie voor de uitvoering van het Cultureel Akkoord met Indonesië niet plaats had.

Mag ik vernemen welke moeilijkheden er rijzen in de culturele samenwerking met dit land, waarmee de Nederlandstaligen sterke historische en culturele banden hebben ?

Werd er een nieuwe datum voor een overeenkomst vastgesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het de Gemeenschapsminister bevoegd voor Externe Betrekkingen is die de buitenlandse samenwerking, inclusief de culturele akkoorden, leidt.

Dit gebeurt in samenspraak met de diverse gemeenschapsministers elk voor wat hen betreft, voor de inhoud van de akkoorden en niet voor de procedure.

Bijgevolg kan ik op deze vraag geen antwoord ten gronde verstrekken en verwijs ik hiervoor naar de regeling van wederzijdse relaties tussen de Gemeenschapsminister bevoegd voor de Externe Betrekkingen en zijn collega's en daarbij aansluitend de bevoegdheidsverdeling tussen het CGIS en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 85
van 13 juni 1988
van de heer A. DE BEUL

Belgisch-Grieks Cultureel Akkoord — Samenstelling vaste gemengde commissie en delegatie nationale Regering/Gemeenschappen

Blijkens Bijlage 2 — Stand van zaken internationaal cultureel beleid (binnen of buiten cultureel akkoord) — bij het verslag over de bespreking van de begroting in de Commissie van Cultuur — stuk 8-A (BZ 1988) Nr. 9, blz. 64 was het Cultureel Akkoord met Griekenland de facto opgeschort wegens niet aanvaarden van de procedure, aangepast aan de staatsvorming 1980. Er was een bijeenkomst van de vaste gemengde commissie voorzien voor 9 mei 1988.

Graag zou ik vernemen :

- a. of die vergadering inderdaad heeft plaatsgevonden en indien ja, met welk resultaat ;
- b. de samenstelling van de vaste gemengde commissie (met vermelding van de functie en de specifieke deskundigheid van de leden en de datum waarop zij werden benoemd) ;

c. welke andere vertegenwoordigers van de nationale overheid en/of van de Gemeenschappen aan deze bijeenkomst hebben deelgenomen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

Voor de algemene politiek inzake de culturele akkoorden verwijs ik naar mijn antwoord op uw vraag nummer 84.

Wat mijn inhoudelijke bevoegdheid aangaat kan ik nog de volgende gegevens verstrekken :

a. De Vaste Gemengde Commissie, opgericht in uitvoering van het Cultureel Akkoord tussen de Helleense Republiek en het Koninkrijk België, hield haar 11e vergadering van 9 tot 13 mei 1988 te Athene. Tijdens de vergadering werden werkprogramma's opgesteld voor de jaren 1988, 1989 en 1990 op het gebied van onderwijs en wetenschappen, bibliotheekwezen, radio en televisie, cultuur, monumenten en archeologische sites, sport en jeugd. Beide Partijen kwamen overeen de 12de vergadering van de Vaste Gemengde Commissie te houden te Brussel, begin 1991.

b. Artikel 12 van het samenwerkingsverdrag met de Helleense Republiek zegt over de samenstelling van de Vaste Gemengde Commissie het volgende :

De Vaste Gemengde Commissie zal in plenaire zitting vergaderen telkens als dit nodig blijkt en zo mogelijk éénmaal per jaar, beurtelings in België en in Griekenland.

Deze plenaire vergadering van de Commissie zullen in België door de Minister van Openbaar Onderwijs of zijn vertegenwoordiger worden voorgezeten, en in Griekenland door de Minister van Buitenlandse Zaken of zijn vertegenwoordiger.

De Verdragsluitende Partijen en de Secties van de Commissies kunnen een beroep doen op experts die zullen worden uitgenodigd om aan de vergadering van de Commissie deel te nemen.

Kunnen eveneens, met raadgevende stem, deelnemen aan de vergaderingen van de Gemengde Commissie, de diplomatieke vertegenwoordiger van België in Griekenland en de diplomatieke vertegenwoordiger van Griekenland in België of hun plaatsvervangers, naargelang de vergadering in België of in Griekenland plaats heeft.

Sinds de omvorming van het CGICS worden de delegaties voor de Vaste Gemengde Commissies geleid door het CGIS dat naar buiten toe als woordvoerder optreedt. De Administratie van de Vlaamse Gemeenschap zetelt eveneens in deze commissie. De leden worden door de Secretaris-generaal na consultatie van de verschillende administraties aangeduid. Hun aantal varieert naargelang van de plaats van vergadering.

Voor Griekenland was voor het Ministerie aangeduid de heer W. Juwet, Inspecteur-generaal van de Administratie voor Kunst. Voor opgave van de andere vertegenwoordigers verwijs ik naar de **Gemeenschapsminister** bevoegd voor Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 86
van 13 juni 1988
van de heer A. DE BEUL

„Zweeds Instituut” — Juridische vorm, opdracht, beschikbare middelen en samenstelling delegatie Vlaamse Gemeenschap

Blijkens Bijlage 2 — Stand van zaken internationaal Cultureel beleid (binnen of buiten cultureel akkoord) — bij het verslag over de bespreking van de begroting in de Commissie van Cultuur — stuk 8-A (BZ 1988) Nr. 9, blz. 64 hebben wij geen cultureel akkoord met Zweden maar wel een overeenkomst met het „Zweeds Instituut”.

Graag zou ik nadere gegevens van de Gemeenschapsminister vernemen welk soort instelling dit „Zweeds Instituut” is (juridische vorm, opdracht, beschikbare middelen).

De Gemeenschapsminister gelieve mij tevens mede te delen op welke wijze het overleg tussen dit „Zweeds Instituut” en de Vlaamse Gemeenschap wordt georganiseerd. Met name zou ik de samenstelling van de delegatie bij dit overleg willen en de tekst van de bedoelde overeenkomst willen vernemen.

Antwoord

Artikel 2, paragraaf 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 1988 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering zegt dat de Externe Betrekkingen met inbegrip van de samenwerking met gemeenschappen en gewesten tot de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering, behoren.

Bijgevolg kan ik op deze vraag geen antwoord ten gronde verstrekken.

Vraag nr. 87
van 13 juni 1988
van de heer A. DE BEUL

Culturele akkoorden Algerije, Marokko, Senegal en Tunesië — Samenstelling vaste gemengde commissie en kredieten

Graag vernam ik in verband met de uitvoering van de culturele akkoorden met Algerije, Marokko, Senegal en Tunesië :

a. de samenstelling van de vaste gemengde commissie ter uitvoering van deze akkoorden (namen, functies en specifieke deskundigheid van de leden) ;

b. het krediet dat door de Vlaamse Gemeenschap ter uitvoering van deze akkoorden in de jaren 1986, 1987 en 1988 wordt uitgetrokken (en, indien mogelijk, ter vergelijking de uitgave van de Franse Gemeenschap in dezelfde periode) ;

c. de tekst van de lopende samenwerkingsakkoorden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

Voor de algemene politiek inzake de culturele akkoorden verwijs ik naar mijn antwoord op uw vraag num-

Wat mijn inhoudelijke bevoegdheid aangaat kan ik nog de volgende gegevens verstrekken

Voor de samenstelling van de Vaste Gemengde Commissie zijn in de samenwerkingsverdragen volgende bepalingen opgenomen ;

— Voor Algerije : artikel 15 :

Met het oog op de toepassing van dit Akkoord zal een Vaste Gemengde Commissie van acht leden worden opgericht. Deze Commissie zal twee afdelingen omvatten : de ene, samengesteld uit Belgische leden, met zetel te Brussel, de andere uit Algerijnse leden, met zetel te Algiers. Iedere afdeling zal vier leden tellen. De Belgische Ministers voor Cultuur benoemen de leden van de Belgische afdeling, in overleg met de Belgische Minister van Buitenlandse Zaken en de Algerijnse Minister van Nationale Opvoeding benoemt de leden van van Algerijnse Afdeling, in overleg met de Algerijnse Minister van Buitenlandse Zaken. De lijst der leden van iedere Overeenkomstsluitende Partij wordt langs de diplomatieke weg aan de Regering van de andere Partij ter goedkeuring toegezonden. De Vaste Gemengde Commissie vergadert in pleno telkenmale als de noodzakelijkheid daartoe wordt gevoeld en tenminste eenmaal om de twee jaren, om beurten in België en in Algerië. Deze plenovergaderingen van de Gemengde Commissie worden in België voorgezeten door een vooraanstaande persoon aangeduid door de Ministers van Cultuur en, in Algerië door de Minister van Nationale Opvoeding of zijn vertegenwoordiger. De Overeenkomstsluitende Partijen en de afdelingen van de Gemengde Commissie kunnen de medewerking inroepen van deskundigen die zij uitnodigen hun samenkomsten bij te wonen.

— Voor Marokko : artikel 15 :

Met het oog op de toepassing van dit Akkoord wordt een permanente gemengde commissie van acht leden opgericht. Deze commissie omvat twee afdelingen van elk vier leden, een Belgische en een Marokkaanse. Zij komt in voltallige zitting bijeen telkens als zulks nodig is en ten minste eenmaal om de twee jaar, beurtelings in België en Marokko. De Belgische Ministers onder wie de nationale opvoeding en de cultuur ressorteren, wijzen in overleg met de Belgische Minister van Buitenlandse Zaken de leden van de Belgische afdeling aan ; de Marokkaanse Regering wijst de leden van de Marokkaanse afdeling aan. De Overeenkomstsluitende Partijen en de afdelingen van de Gemengde Commissie kunnen zich doen bijstaan door deskundigen die verzocht zullen worden aan hun vergaderingen deel te nemen.

— Voor Senegal : artikel 7 :

Met het oog op de toepassing van dit Akkoord wordt een Vaste Gemengde Commissie opgericht, die ten hoogste uit acht leden zal bestaan. Deze Gemengde Commissie zal twee afdelingen omvatten : een Belgische en een Senegalese, die ten minste eens om de drie jaar in voltallige zitting zullen samenkomen, afwisselend in België en Senegal, om het uitvoeringsprogramma van dit Akkoord en de financiële voorwaarden ervan te bepalen. De Gemengde Commissie zal een beroep kunnen doen op deskundigen.

— Voor Tunesië : artikel 12 :

Voor de toepassing van deze overeenkomst hebben de Verdragssluitende Partijen besloten, in ieder land een commissie op te richten, welke, in Tunesië, zal bestaan uit : een vertegenwoordiger van het Departement van Nationale Opvoeding, een vertegenwoordiger van het Departement van Buitenlandse Zaken, een vertegenwoordiger van het Departement van Culturele Zaken en Voorlichting en een vertegenwoordiger van de Belgische Ambassade te Tunis : voor België zal de betrokken commissie bestaan uit : een vertegenwoordiger van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur, een vertegenwoordiger van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel en een vertegenwoordiger van de Tunesische Ambassade te Brussel. Iedere commissie mag zich laten bijstaan door deskundigen en adviseurs.

Sinds de omvorming van het CGICS worden de delegaties voor de Vaste Gemengde Commissies geleid door het CGIS dat naar buiten toe als woordvoerder optreedt. De Administratie van de Vlaamse Gemeenschap zetelt eveneens in deze commissie. De leden worden door de Secretaris-generaal na consultatie van de verschillende administraties aangeduid. Hun aantal varieert naargelang van de plaats van vergadering en de prioriteit van het land.

Voor Algerije en voor Senegal, vergaderingen te Algiers en Dakar, was voor het Ministerie aangeduid de heer W. Pashley, Adjunct-adviseur bij de Diensten van de Secretaris-generaal. Voor Marokko (te Brussel) waren dit de heren A. Lams, Directeur-generaal van de Administratie voor Sport en Openluchtcreatie, E. Van Lerberghe, Directeur-generaal van de Administratie voor Kunst en H. Van Brabant, Bestuursdirecteur van de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming. Voor Tunesië (te Brussel) waren voor het Ministerie aangeduid : de heren W. Juwet, Inspecteur-generaal van de Administratie voor Kunst, de heer P. Claus, Bestuursdirecteur bij de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming, de heer E. Goedleven, Adviseur-Hoofd van Dienst bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, de heer H. Algoet, Adviseur bij de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming en de heer R. Debognies, Bestuurschef bij de Administratie voor Sport en Openluchtcreatie.

Het krediet van de Vlaamse Gemeenschap tot uitvoering van deze akkoorden is als volgt voorzien :

Algerije :

— Sport- en Openluchtcreatie :	
86/87	: 83.000 BF
88/89	: 45.000 BF
— Culturele Week in '87	: 100.000 BF

Marokko :

— Sport- en Openluchtcreatie :	
86/87/88	: 108.000 BF
— Tentoonstelling hedendaagse Marokkaanse Schilders in '88	: 910.000 BF

Tunesië :

— Sport- en Openluchtcreatie :	
85/86	: 317.400 BF

87/88/89 : 145.440 BF
 — Sociaal-cultureel : 87/88/89 : 204.000 BF

Senegal :

— Sport- en Openlucht recreatie :
 88/89/90 : 63.000 BF
 — Sociaal-cultureel : 85.000 BF

De gevraagde teksten van de lopende samenwerkingsakkoorden worden aan het lid onder afzonderlijke omslag bezorgd.

Vraag nr. 88
van 13 juni 1988
van de heer A. DE BEUL

Cultureel samenwerkingsakkoord Koninkrijk België — Syrische Arabische Republiek — Opschorting

Op 30 juni 1982 werd het ontwerp van decreet houdende de goedkeuring van de overeenkomst inzake culturele samenwerking tussen de regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Syrische Arabische Republiek, ondertekend te Brussel op 15 juli 1980, door de Vlaamse Raad unaniem aangenomen.

Nu lezen wij in Bijlage 2 — Stand van zaken opvolging internationaal cultureel beleid (binnen of buiten cultureel akkoord) — bij het verslag over de bespreking van de begroting in de Commissie van Cultuur — 8-A (BZ 1988) — Nr. 9, blz. 64 dat dit verdrag de facto is opgeschort.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. wanneer tot deze opschorting werd beslist ;
2. welke instantie deze beslissing heeft genomen ;
3. op welke wijze de Vlaamse Raad hierover werd geïnformeerd ;
4. of deze beslissing sindsdien opnieuw werd geëvalueerd ?

Antwoord

Artikel 2, paragraaf 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 1988 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering zegt dat de Externe Betrekkingen met inbegrip van de samenwerking met gemeenschappen en gewesten tot de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering, behoren.

Bijgevolg kan ik op deze vraag geen antwoord ten gronde verstrekken.

Vraag nr. 89
van 13 juni 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Algemeen Nederlands Congres — Laattijdige uitbetaling werkingstoelage

Is het juist dat begin juni 1988 het Algemeen Nederlands Congres, dat voor zijn werking amper 2.000.000,- frank toelage ontvangt, nog steeds de toelage voor 1987 niet heeft ontvangen.

Als het juist zou zijn, wens ik te vernemen :

1. of deze vertraging algemeen is en ook t.o.v. andere instellingen bestaat ;
2. wat daarvan de reden is ;
3. of er speciale redenen zijn om het ANC zo'n minimale tegemoetkoming zo lang te onthouden ;
4. of er een maatregel voorzien is om die laattijdigheid voor eens en altijd uit te sluiten.

Antwoord

Het Algemeen Nederlands Congres (ANC) ontving via de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming voor het werkjaar 1987 een subsidie van 450.000 BF. Tot en met 1985 werd éénzelfde subsidie toegekend door het toenmalige Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking (CGIS).

De Administratie Onderwijs en Permanente Vorming ontving het volledige aanvraagdossier 1987 slechts in de loop van de maand juni 1987. Ondertussen had het ANC de administratie reeds laten weten dat ze een initiatief verwachtte van sommige leden van de Vlaamse Raad, om het bedrag merklijk op te trekken.

Na gesprekken, gevoerd met de leden van de betrokken Commissie van de Vlaamse Raad, besliste ik het bedrag van 450.000 BF als jaarsubsidie te behouden, en deelde dit mede aan de administratie begin juni 1987. Hierna werd het subsidiebesluit opgemaakt, dat voorzag in een voorschot van 300.000 BF. te betalen in hetzelfde werkjaar en een saldo van 150.000 BF. te betalen in 1988 na ontvangst en controle van de afrekening 1987.

Het voorschot werd uitgekeerd in het najaar 1987 en het saldo werd na controle van de afrekening 1987 in het voorjaar 1988 uitbetaald.

1987 was het overgangsjaar voor wat betreft de overheveling van de bevoegdheid „Internationale Culturele Betrekkingen” van het toenmalige CGIS naar de functionele besturen. Dit heeft soms vertraging meegebracht inzake de uitbetaling van de toelagen. Ondertussen werden al deze problemen opgelost en is een vlotte vereffening van deze subsidies verzekerd.

Er is geen enkele reden om het ANC langer te laten wachten dan andere organisaties of dan nodig. Hopelijk ondervindt het ANC, met betrekking tot het dossier 1988, deze gunstige evaluatie.

Natuurlijk moeten de aanvragende verenigingen, dus ook het ANC, deze vlotte behandeling mogelijk maken door hun aanvraagdossier tijdig en volledig in te dienen.

Vraag nr. 91
van 15 juni 1988
van de heer R. VAN STEENKISTE

Gemeentelijke Openbare Bibliotheken — Bekwaamheidsgetuigschriften voor bibliothecaris en bedienden

In de Raad van Bestuur van een Gemeentelijke Open-

bare Bibliotheek werd beweerd dat de bibliothecaris dient te beschikken over een officieel erkend diploma van bibliothecaris en de bedienden over een akte van bekwaamheid.

Gaarne vernam ik van de heer **Gemeenschapsminister** :

1. Of het al dan niet voldoende is dat men de cursussen volgt tot het behalen van het officieel diploma van bibliothecaris om eventueel tijdelijk te kunnen worden aangesteld ?
2. Of een bediende in een Gemeentelijke Openbare Bibliotheek inderdaad in het bezit moet zijn van een akte van bekwaamheid ? Zo ja, indien men de lessen volgt om een akte van bekwaamheid te bekomen, men ondertussen reeds tijdelijk kan worden aangesteld als bediende in een Gemeentelijke Openbare Bibliotheek ?

Hierboven bedoelde personeelsleden zijn verondersteld ingeschakeld te zijn in de personeelsformatie van een Gemeentelijke Openbare Bibliotheek ieder met een bepaald aantal diensturen waarvoor betoelaging wordt bekomen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen

Volgens artikel 7 van het KB van 9 juli 1980 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel van de nederlandstalige erkende bibliotheken moet de kandidaat :

1. om als leidend personeelslid te kunnen worden aangesteld in het bezit zijn van een akte van bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek en daarenboven van ten minste een eindiploma uitgereikt door een erkende instelling voor bibliotheekwetenschappen ;
2. om als technisch personeelslid te kunnen worden aangesteld in het bezit zijn van een akte van bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek en daarenboven van een diploma van lager secundair onderwijs (voor bibliotheekbediende) of hoger secundair onderwijs (voor bibliotheekassistent).

Deze vereisten zijn ook van toepassing met betrekking tot tijdelijk aangesteld personeel.

Vraag nr. 92
van 15 juni 1988
van de heer J. GEYSELS

Natuurreservaat De Liereman — Inplanting golfterrein

In Oud-Turnhout doen hardnekkige geruchten de ronde als zouden er plannen bestaan of worden gesmeed voor de inplanting van een golfterrein.

Naar verluidt, zou dit terrein worden gepland langs en gedeeltelijk in het natuurreservaat De Liereman, dat volgens het Gewestplan bestaat uit bos, natuurreservaat en landschap van wetenschappelijke waarde. **Te-**

vens zouden vooral landbouwgronden worden gevisseerd.

Kan de Minister deze geruchten bevestigen of ontkennen wat betreft de mogelijke aanleg in de streek van Oud-Turnhout of wat betreft de exacte ligging ? Zijn er aanvragen bij de Minister toegekomen om een wijziging van het statuut van het genoemde natuurreservaat te bekomen ? Zijn er eventueel reeds besluiten dienaangaande genomen door de Minister of de Executieve ? Zo ja, welke zijn deze en op welke basis zijn deze besluiten genomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de aanleg van een golfterrein in het natuurreservaat De Liereman kan ik het geachte lid mededelen dat deze aangelegenheid niet tot mijn bevoegdheid behoort. Het beheer van natuurreservaten ressorteert onder de bevoegdheid van de heer J. Durpré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, het stedenbouwkundig aspect van de aanleg van een golfterrein is de bevoegdheid van de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 93
van 20 juni 1988
van de heer J. DEVOLDER

Detachering BRT-personeel voor Commerciële televisie-omroep — Administratief-rechtelijke regeling

Onlangs besliste de Raad van Beheer van de BRT geen verlof zonder wedde meer toe te staan aan mensen die vanuit de openbare omroep wensen te werken bij een commerciële televisie-omroep.

Als parastatale B, ressorterend onder de Wet van 16 maart 1954, is het vastbenoemd personeel van de parastatalen onderworpen aan het koninklijk besluit van 8 januari 1973.

Bijgevolg is het vastbenoemd personeel ook onderworpen aan het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, houdende het statuut van het Rijkspersoneel.

Dit statuut voorziet onder andere verlof zonder wedde, beschikbaarheid, detachering, . . . De vakbonden liggen mee aan de basis van deze verworvenheden.

Graag had ik dan ook van de Minister vernomen ;

1. of de recente beslissing van de Raad van Beheer van de BRT niet in strijd is met voornoemde bepalingen ;
2. wordt door de BRT een onderscheid gemaakt tussen detachering naar een kabinet en verlof zonder wedde bij het behandelen van een verzoek ter zake ;
3. kan de Raad van Beheer van een openbare instelling afwijken van het statuut van het Rijkspersoneel ;
4. op welke wettelijke bepalingen is de beslissing van de Raad van Beheer van de BRT gestoeld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De BRT is niet onderworpen aan het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut.

Het personeel van de BRT is onderworpen aan een eigen personeelsstatuut. Het is de Raad van Beheer van de instelling die, geval per geval, beslist of wordt ingegaan op een verzoek tot verlof met inhouding van wedde.

Op 30 mei 1988 legde de Raad van Beheer ter zake als richtlijnen vast :

1. dat alle aanvragen tot verlof met inhouding van wedde voortaan worden onderzocht op hun intern en extern aspect volgens een vast stramen, met name :
2. dat geen verlof met inhouding van wedde wordt toegekend indien de reden of het motief van de aanvraag niet wordt meegedeeld (er zal worden opgetreden mocht blijken dat het personeelslid tijdens zijn verlof met inhouding van wedde een andere activiteit uitoefent dan meegedeeld) ;
3. dat geen verlof met inhouding van wedde wordt toegekend als de buiten de BRT uitgeoefende functie (als zelfstandige of als werknemer) :
 - niet verenigbaar is met de status van BRT-ambtenaar ;
 - betrekking heeft op een activiteit die concurrentieel is met die van de BRT ;
 - een reïntegratie na het verlof met inhouding van wedde onmogelijk maakt of ernstig bemoeilijkt ;
4. dat ongeacht de latere beslissingen ter zake, nu alleszins verlof met inhouding van wedde wordt uitgesloten om een betrekking uit te oefenen :
 - bij een concurrentiële radio- of TV-omroep ;
 - bij een bedrijf dat radio- en/of TV-programma's produceert.

Vraag nr. 94
van 29 juni 1988
van de heer J. SAUWENS

Limburgse mijngebouwen — Bescherming verlaten industriële gebouwen

Dat er in Vlaanderen nog respect kan worden opgebracht voor het architectonisch erfgoed is prachtig. Dat die waardering er nu eens zou komen vóór een en ander met de grond wordt gelijk gemaakt, is een utopie. Of lijkt er alleszins veel op. Het lot van de buiten bedrijf gestelde Limburgse mijngebouwen dreigt daarop geen uitzondering te zullen vormen, ofschoon de historische, architectonische en industrieel-archeologische waarde ervan zowel in binnen- als buitenland wordt erkend.

Om vooralsnog een gunstige wending te geven aan de bestemming van de gebouwen, heeft de Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie een officiële beschermingsaanvraag ingediend voor de meest relevante delen van dit erfgoed.

Gaarne vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** hoe het staat met deze officiële aanvraag.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de bescherming van de Limburgse mijnen, kan ik het geachte lid mededelen dat ik de beschermingsaanvraag van de VVIA momenteel op zijn haalbaarheid onderzoek. Ik betrek in dit onderzoek eveneens de voorstellen ter zake van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, alsmede deze van mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen. Ik acht het noodzakelijk hierbij ook overleg te plegen met mijn collega de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, die zal dienen te beslissen over een eventuele sloping van de genoemde mijnen.

Vraag nr. 98
van 1 juli 1988
van de heer A. Laridon

Algemeen Nederlands Congres — Subsidiëring

De Stichting Algemeen Nederlands Congres publiceert zopas een mededeling waaruit blijkt dat er elke dag samen zeker vijf culturele uitwisselingen tussen Nederland en Vlaanderen plaatsvinden. Opvallend is ook dat de Vlaamse culturele manifestaties in Nederland ogenschijnlijk iets talrijker zijn dan de Nederlandse in Vlaanderen.

Dit alles wijst hoe dan ook op een reële belangstelling voor de culturele samenwerking tussen Noord en Zuid en dit ondanks alle beweringen van het tegendeel. Het wekt dan ook verwondering dat uw beleid als Gemeenschapsminister voor Cultuur niet meer inspeelt op deze levende interesse. Wij hadden dit nochtans verwacht na uw gedane belofte in de commissie vorig jaar, om het verdienstelijk privé-initiatief Algemeen Nederlands Congres substantieel te subsidiëren. Nadat u ons voorstel om deze subsidiëring bij decreet te regelen had afgewezen zegde u toe op de begroting een groter nominatimkrediet ten gunste van het Algemeen Nederlands Congres uit te trekken. Deze belofte werd niet waargemaakt. De nominatiminschrijving komt niet in de begroting voor en blijkens het verslag van de commissiebespreking over de Cultuurbegroting wordt de subsidie helemaal niet verhoogd.

Mag ik vernemen waarom u zich niet aan de in 1987, in de Commissie, gedane toezegging heeft gehouden ?

Antwoord

In antwoord op zijn gestelde vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nummer 12 van 4 november 1987 van de heer André De Beul.

J. DUPRE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
LANDINRICHTING EN KMO-BELEID

Vraag nr. 68
van 26 mei 1988
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Misbruik van afvalcontainerparken — Maatregelen

Door verschillende gemeenten en of intercommunales werden veelal met tussenkomst van het Vlaamse Gewest (centrale) afvalcontainerparken ingericht en ter beschikking gesteld van de bevolking.

Niettegenstaande deze parken principieel bestemd zijn voor „particulier gebruik” werd mij gemeld dat sommige „professionele producenten” van bijzondere afvalstoffen zoals bij voorbeeld afvalolie, bouw- en sloopafval, rubberbanden, enzovoort gebruik maken van deze containerparken.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen of dergelijk gebruik in overeenstemming is met de geldende reglementering en richtlijnen en desgevallend welke maatregelen OVAM en de gemeente of intercommunales kunnen, moeten nemen om eventuele misbruiken te voorkomen.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De uitbating van containerparken wordt gereguleerd door de voorwaarden vermeld in de exploitatievergunning die in eerste instantie door de Bestendige Deputatie van de provinciale raad wordt afgegeven.

De Bestendige Deputatie inspireert zich daarbij op de type-uitbatingvoorwaarden voor containerparken zoals die door de OVAM werden opgesteld en waarvan een kopie aan het geachte lid per post wordt overgemaakt.

Zoals uit de type-voorwaarden blijkt is het inderdaad toegelaten dat afvalstoffen zoals afvalolie, bouw- en sloopafval, rubber banden en dergelijke worden aanvaard en opgeslagen.

Alhoewel meestal niet expliciet voorzien in de uitbatingvoorwaarden worden op deze containerparken enkel afzonderlijk ingezamelde afvalstoffen aanvaard die afkomstig zijn van de normale werking van een huishouden. Deze beperking staat vermeld in het werkplan en de handleiding die volgens art. 8, § 1, 1° en 2° van de type-voorwaarden dient opgesteld te worden.

Als algemene richtlijn kan bijvoorbeeld gelden dat

- slechts kleine hoeveelheden worden aanvaard ;
- slechts voertuigen worden toegelaten met een beperkt totaal gewicht (2.500 kg) ;
- bedrijfsafval uitdrukkelijk wordt geweigerd.

Vermits tenslotte de gemeenten of intercommunales doorgaans zelf de containerparken exploiteren, is het

evident dat zij ter voorkoming van misbruiken of oneigenlijk gebruik het exploitatiepersoneel duidelijke richtlijnen meegeven en de naleving ervan regelmatig controleren.

Anderzijds wordt op de containerparken regelmatig controle uitgevoerd door de toezichhoudende ambtenaar van de OVAM.

Bij misbruik kan deze ambtenaar ook ter plekke worden geroepen.

Vraag nr. 69
van 26 mei 1988
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Verontreiniging landbouwgronden door hexachloorhexaan — Maatregelen

In Nederland wordt overwogen om landbouwgrond uit productie te nemen als gevolg van verontreiniging met hexachloorhexaan.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij melden hoe het in Vlaanderen gesteld is met mogelijke hexachloorhexaanvervuiling, welke normering hierop van toepassing is, wie hieromtrent controle uitoefent, en welke maatregelen zich opdringen wanneer landbouwgrond met bedoelde vervuiling wordt vastgesteld.

Antwoord

In antwoord op haar vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat mij geen probleem bekend is in verband met een mogelijke verontreiniging van landbouwgronden door hexachloorhexaan. Vermoedelijk gaat het hier niet om hexachloorhexaan maar wel om hexachlorocyclohexaan, een insecticide bekend onder de naam „lindaan” .

Dit produkt wordt gebruikt als insecticide in de landbouw. Het is geweten dat het, tengevolge van de onzuiverheden die het industriële produkt bevat en die in de bodem kunnen accumuleren, ongeschikt is voor gebruik op bodems bestemd voor aardappelteelt of knolgewassen in het algemeen. Deze gewassen krijgen dan immers een slechte smaak en zijn niet meer geschikt voor consumptie.

In de erkenningsakte is trouwens gestipuleerd dat lindaan niet mag gebruikt worden op aardappelvelden. In de praktijk mogen zeker na het eerste jaar na gebruik van lindaan geen aardappelen gekweekt worden, maar de verontreiniging is vermoedelijk omkeerbaar.

Het gaat hier om een zuiver landbouwprobleem dat voortspruit uit de toegepaste landbouwtechnieken.

Ter zake is de nationale overheid bevoegd.

Vraag nr. 70
van 27 mei 1988
van de heer J. CUYVERS

Waterzuiveringszone Zwalm — Voorzuivering afvalwater slachthuis

Uit uw antwoord op mijn vraag van 17 februari 1988,

Ile vraag citeer ik de laatste paragraaf : „Indien de zuiveringsinstallatie niet gerealiseerd is vóór eind mei 1988 zullen de maatregelen voorzien in artikel 39 van de wet dd. 26 maart 1971 houdende bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging toegepast worden. Deze maatregelen houden in dat de lozingsvergunning kan geschorst worden en dat het gebruik kan verboden worden van de installaties en toestellen, die oorzaak zijn van de verontreiniging”.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. Of deze werken ondertussen zijn uitgevoerd ? Zo neen, geldt dan bovenstaande tekst ?
2. Of uit een recent rapport, na inspectie ter plaatse, blijkt dat alle lozingspunten van het bedrijf inderdaad op de voorzuiveringsinstallatie zijn aangesloten ?
3. Welke de kwaliteit is van het afvalwater van het slachthuis na voorzuivering ?
4. Of het bedrijf voor de voorzuiveringsinstallatie subsidies heeft ontvangen ? Zo ja, hoeveel en tegen welke voorwaarden ?

Antwoord

De werken noodzakelijk voor de voorzuivering van het afvalwater zijn in uitvoering. Op 28.04.1988 werd een aannemingsovereenkomst gesloten voor de ruwbouwwerken met aanvangsdatum 2 mei en een uitvoeringstermijn van 50 werkdagen. Er is geen enkele vorm van subsidie voorzien.

Op 19.05.1988 werd door de ingenieur-architect, verantwoordelijk voor het project een overzicht gegeven van de situatie. Hierbij werd gesteld dat de werken normaal vóór het bouwverlof zullen voltooid zijn.

Gelet op de concrete uitvoeringsstappen die inmiddels werden gezet door het betrokken slachthuis inzake de uitbouw van de zuiveringsinstallatie, werd door de directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij niet aangedrongen op directe toepassing van art. 39 van de wet van 26 maart 1971 houdende bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Door de inspectiediensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij zal de bouw systematisch worden opgevolg en zal iedere onwil of ongeoorloofde vertraging het voorwerp uitmaken van een proces-verbaal zodat in de geest van art. 39 de voorziene sanctionering zal kunnen worden uitgevoerd.

Er zal geen verder uitstel meer gedoogd worden. Ten bewijze van mijn vastberadenheid voor de sanering van het Zwalmbecken heb ik op 13.05.1988 de vastlegging getekend ten bedrage van 8.111.000 frank voor de aanleg van de stedelijke riolering die het afvalwater van het slachthuis naar de collector Molenbeek zal afvoeren.

**Vraag nr. 71
van 31 mei 1988
van de heer JOS BOSMANS**

Verontreiniging drinkwater — Beperking nitraatgehalte in grondwater

In een Franstalige krant werd enkele weken geleden gemeld dat 82 procent van de onderzochte waterstalen uit waterputten als „ondrinkbaar water” dienen gekwalificeerd. Het onderzoek werd uitgevoerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie en betrof — vermoedelijk — een nationaal gemiddelde. De oorzaak van de slechte waterkwaliteit was de te hoge concentratie van nitraten in het grondwater.

Graag had ik van de Minister vernomen :

1. of het percentage van de ondrinkbare waterstalen in Vlaanderen hoger ligt dan het nationaal gemiddelde ;
2. hoeveel gezinnen in Vlaanderen nog niet zijn aangesloten op de waterleiding ;
3. welk gedurende de laatste tien jaar het groeiritme is van het nitraatgehalte in de verschillende „kwetsbare” zones in Vlaanderen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Er is wat ondrinkbare waterstalen betreft geen significant verschil aan te geven tussen de verschillende provincies (uitz. Luxemburg) :

Antwerpen	:	83,5 %
Brabant	:	83,4 %
Limburg	:	87,7 %
Oost-Vlaanderen	:	80,6 %
West-Vlaanderen	:	94,4 %
Henegouwen	:	82,8 %
Luik	:	77,4 %
Luxemburg	:	68,0 %
Namen	:	83,2 %

2. De meest recente cijfers inzake het aansluitingspercentage op de openbare drinkwatervoorziening geven volgend beeld qua aantal gemeenten in de respectievelijke provincies

Aangesloten %	W. Vl.	O. Vl.	Antw.	Brabant	Limburg
< 50 %	6	1	—	1	1
50 — 60 %	6	4	—	—	—
60 — 70 %	16	11	1	—	1
70 — 80 %	10	16	3	3	3
80 — 90 %	11	14	12	—	11
> 90 %	15	19	54	44	26

3. In kwetsbare gebieden van Vlaanderen bemerkt men de laatste jaren een stijging van het nitraatgehalte. Als voorbeeld kan met de neogene afzetting beschouwen in Limburg (Maaskant) waar men de laatste vier jaar een stijging met 15 mg/l (van 45 mg/l naar 55 mg/l à 60 mg/l). Ook in het intrekgebied van Kluizen wordt een stijging waargenomen.

Vraag nr. 72
van 31 mei 1988
van de heer JOS BOSMANS

Verontreiniging van het grondwater — Kostprijs zuivering grondwater

De verontreiniging van het grondwater zal in de nabije toekomst a fortiori op lange termijn ernstige bevoorradingsproblemen stellen.

Kan de Minister mij informatie geven over :

1. de verschillende operaties of behandelingen die dienen uitgevoerd om het verontreinigd grondwater opnieuw drinkbaar te maken ;
2. de prijs van deze operaties volgens de verschillende stoffen die uit het grondwater dienen verwijderd ;
3. de toepassing van het algemeen aanvaard principe „de vervuiler betaalt” in verband met de kostprijs van deze diverse behandelingen van het grondwater ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Enkel de momenteel belangrijkste antropogene polluties worden hierna bekeken.

a. Nitraten :

Er zijn in wezen twee basistechnieken : de biologische denitrificatie en ionenwisseling. Wat de biologische denitrificatie betreft, onderscheidt men zowel heterotrofe als autotrofe technieken. Bij de eerste wordt methanol aan het water toegevoegd, bij het tweede waterstof of zwavel. Biologische denitrificatie is een ingewikkeld proces dat een uitgebreide infrastructuur en zeer intense controle vereist. De technieken op basis van ionenwisseling gebruiken specifieke nitraatharsen waarbij de nitraten omgezet worden in chloriden. De laatst genoemde techniek geniet de voorkeur.

b. Organische micropolluenten :

Het gaat vooral om koolwaterstoffen en organische solventen. Wat koolwaterstoffen betreft bemerkt men een autoëpuratie door de bodem, waardoor er tot nog toe een bufferzone ontstond tussen de opgetreden vervuilingen en de bedreigde winningen. De aromatische stoffen echter zijn goed oplosbaar en weinig afbreekbaar. Ze kunnen verwijderd worden met actieve kool. Wat organische solventen betreft, gaat het in de praktijk veelal om gechloreerde stoffen. Ze kunnen worden gestript door intense beluchting en actieve kool.

2. De kostprijs van voornoemde behandelingen is zeer moeilijk aan te geven, daar de concentratie van de vervuiling van belang is. Een zeer ruwe richtwaarde is 1 à 2 frank/m³ voor nitraatverwijdering en 1 frank/m³ bij actieve-kool-technieken.

3. Tot nog toe werd er geen drinkwater geproduceerd uit echt vervuild grondwater. Anthropogene vervuiling zal alleen dan op de vervuiler kunnen worden verhaald wanneer deze met voldoende zekerheid aanwijsbaar is, wat in de praktijk uiterst moeilijk kan zijn.

Vraag nr. 73
van 31 mei 1988
van de heer JOS BOSMANS

Verontreiniging van het grondwater — Aard van de verontreinigde stoffen

Volgens het jaarboek „Het Leefmilieu in Vlaanderen in 1987” werden er studies ondernomen over de verontreiniging van het grondwater.

Kan de Minister mij meedelen :

1. welke verontreinigende stoffen er in het drinkwater werden aangetroffen, respectievelijk in de vijf provincies ;
2. welke de invloed van de respectievelijke stoffen is op de kwaliteit van het grondwater, voornamelijk in het licht van het al dan niet drinkbaar maken van het grondwater ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Al het in Vlaanderen bedeelde drinkwater voldoet aan de normen zoals gesteld in het koninklijk besluit van 27 april 1985.
2. Wanneer het grondwater al te zeer vervuild is, wordt het niet in aanmerking genomen om er drinkwater uit te produceren.

Vraag nr. 74
van 1 juni 1988
van de heer J. VAN EETVELT

Bodemverontreiniging door cadmium — Beleidsopties en stand van zaken

Sinds enige tijd komt op verschillende plaatsen in Vlaanderen de Cadmiumproblematiek op de voorgrond.

Gezien het gevaar van zware metalen voor de volksgezondheid, kunnen we niet blind blijven voor deze problematiek.

- Een eerste conclusie is de vaststelling dat zich over heel de provincie Antwerpen, en over heel Vlaanderen problemen met verhoogde zware metalen (Cd en lood in het bijzonder) voordoen. Een algemeen overzicht is niet aanwezig. (In de provincie West-Vlaanderen zou een Bodemkundige Dienst van België starten met een globaal onderzoek).
- Een tweede belangrijke conclusie is het feit dat de ernst van de problematiek streekgebonden is, doch

dat geen algemeen cijfermateriaal voor Vlaanderen bekend is.

- Ten derde stellen we vast dat weinig onderzoek en gegevens bekend zijn aangaande de verontreinigingsbronnen van Cadmium.

Het is een taak van de hogere overheid om een antwoord te zoeken op de 3 bovengenoemde basisvragen teneinde een inventaris, een basisdocument, te bezitten om in 2e fase een oplossing te zoeken voor de probleemgebieden.

In deze belangrijke aangelegenheid kende ik graag het standpunt van de Gemeenschapsminister en bovendien wens ik de stand van zaken te kennen van het onderzoek ter zake.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat de problematiek van de verontreiniging van de bodem door cadmium reeds sedert meerdere jaren door de overheid van nabij wordt gevolgd.

Vooreerst wordt de atmosferische neerslag van cadmium en andere zware metalen gecontroleerd door :

- het immissiemeetnet zware metalen, uitgebouwd in 1979 en beheerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie ; dit meetnet omvat een 56-tal meetstations en meet ondermeer de concentratie aan cadmium in de omgevingslucht ;
- het biologisch meetnet, gestart in 1983 door het Instituut voor Scheikundig Onderzoek in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap, waarmee ondermeer de contaminatieniveaus worden bepaald van de gewassen veroorzaakt door atmosferische neerslag van potentieel toxische stoffen, waaronder cadmium ;
- een neerslagkruikenmeetnet beheerd door het IHE omvattende een 40-tal meetposten.

Aanvullend aan deze overheidsmeetnetten werd aan bepaalde potentieel verontreinigende bedrijven, door middel van de exploitatievergunning, de verplichting opgelegd tot installatie van een of meerdere bijkomende (private) meetposten. Verder werden voor de gebieden in Vlaanderen, waarvan geacht werd dat de bodem door cadmium was verontreinigd, specifieke bodemonderzoeken in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap uitgevoerd. In dit verband kan melding worden gemaakt van :

- het onderzoek opgedragen aan LISEC waarbij 1698 particuliere groententuinen gelegen in het noordelijk deel van de provincie Limburg werden onderzocht ;
- het onderzoek opgedragen aan het Instituut voor Scheikundig Onderzoek waarbij 284 particuliere groententuinen, waarvan 122 in Hemiksem en 162 in Kruibeke, werden onderzocht.

Tenslotte werden recent in mijn opdracht door het Instituut voor Scheikundig onderzoek onderzoeken verricht op plaatsen waar, volgens door een bepaalde leefmilieugroepering in de media verspreide informatie,

ernstige verontreinigingen van de bodem door cadmium zouden bestaan. Uit de resultaten van deze onderzoeken bleek dat de verspreide alarmerende berichtgeving niet gegrond was. De doorgevoerde studie toonde aan dat de Wijk Genebos te Ham (Kwaadmechelen) bijvoorbeeld bezwaarlijk als een probleemgebied voor cadmiumverontreiniging kan worden beschouwd. In geen enkele van de onderzochte tuinen werden gehalten vastgesteld die aanleiding kunnen geven tot beperkingen in verband met de teelt van groenten. Zo werden ook in de omgeving van het bedrijf Prayon Rupel op representatieve plaatsen te Klein Willebroek, Boom en Ruisbroek bodemonderzoeken verricht. Van de 6 tuinbodems die onderzocht werden zijn er 4 die een gehalte aan cadmium tussen de 1 en 3 ppm/droge stof vertonen. In de 2 overige onderzochte tuinbodems werd een normaal gehalte vastgesteld.

Samengevat meen ik te mogen stellen dat de probleemgebieden reeds grotendeels gekend zijn maar zich vooral een probleem stelt naar de sanering van deze (meestal historisch) verontreinigde gebieden. Met het oog op dergelijke sanering werd in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap door het SCK van Mol een studie uitgevoerd over de beheers- en saneringsmaatregelen bij met cadmium en lood vervuilde groententuinen. Ik overweeg binnenkort een opdracht te geven voor het onderzoek naar een concrete saneringswijze van groententuinen met hoog cadmiumgehalte in Noord-Limburg en te Balen en Mol. De gebieden met hoge verontreiniging van de bodem door cadmium zijn grotendeels gekend. Een systematische analyse van de bodems van het hele Vlaamse grondgebied lijkt mij — volgens de mij beschikbare informatie — dan ook niet verantwoord. Daarentegen kan ik het geachte lid mededelen dat ik wel verder ernstig werk wil maken van de sanering van de gekende verontreinigde gebieden.

Vraag nr. 75
van 2 juni 1988
van de heer G. CARDOEN

Markrivier — Sanering

In het kader van fase 1 van de sanering van de Markrivier, was de aanleg van collectoren voorzien op het werkprogramma 1988.

Wordt die verbintenis nageleefd ? Zo neen, waarom niet ?

Er werd mij ook door uw geachte voorganger medegedeeld dat de ganse sanering van de Markrivier — die trouwens deel uitmaakt van het Denderbekken, tegen uiterlijke 1990 zou gerealiseerd zijn.

Is het mogelijk mij via de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, preciese data van uitvoering van alle werkzaamheden mede te delen.

Samen met de bevolking uit de Markvallei en Denderstreek ben ik bijzonder gevoelig voor deze problematiek, die actueel zeker niet bevorderlijk te noemen is voor ons leefmilieu.

Antwoord

In verband met bovengenoemde vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De aanleg van de collector Tollembeek-Galmaarden werd opgenomen in het meerjarenprogramma 1988-1990 van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ).

Gelet op de bestemming van het water van de Mark, vastgelegd bij het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 21 oktober 1987 (BS 06.01.1988), zal de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij prioritair de AWP-studie volledig afwerken vóór 1 november 1988. Ondertussen wordt reeds gestart met de procedure voor de aanduiding van een ontwerper van bovengenoemd project.

Wat de volledige zuivering van de Markrivier betreft, dient opgemerkt dat deze afhankelijk is van de graad van de uitvoering van de rioleringen in het betrokken gebied.

Vermits de investeringen uit te voeren door de VWZ overwegend gekoppeld zijn aan de investeringen uit te voeren door de diverse gemeenten behorend tot dit bekken voor het aanleggen van rioleringen, is het ons onmogelijk precieze data van uitvoering van alle werkzaamheden mede te delen.

Vraag nr. 77
van 3 juni 1988
van de heer J. CUYVERS

„ Groene Telefoonlijn ” — Opname telefoonnummer in officiële telefoongids en Gouden Gids

In het kader van de voorlichting van het publiek beschikken uw diensten over een „Groene Telefoonlijn” met als nr. 02/514.17.17. Tot mijn verbazing kan ik dat nummer, bestemd voor de informatie van het grote publiek niet terugvinden in de officiële telefoongids.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of het niet mogelijk is dit nummer bekend te maken onder de verschillende hoofdingen en geledingen ? Ik denk onder meer aan :
 - een vermelding onder de hoofding „milieuverontreinigingsbestrijding” van de Gouden Gids ;
 - een vermelding van de dienst onder de hoofding van uw ministerie ;
 - een vermelding van dit nummer vooraan in elke telefoongids onder de hoofding „hulp”.
2. Of het niet mogelijk is onder dezelfde hoofding „hulp” per provincie het adres en het telefoonnummer van de buitendienst te vermelden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het telefoonnummer van de „Groene Lijn” via de verspreiding van allerlei publikaties, documentatiemateriaal en tentoonstellingen over het leefmilieu ruim verspreid wordt.

Daar de „Groene Lijn” kadert in het project „Leefmilieu-campagne van de Vlaamse Regering”, dat niet ressorteert onder het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, maar in feite een tijdelijk karakter heeft, werd

het telefoonnummer in de telefoongids nog niet vermeld.

De Leefmilieucampagne omvat momenteel geen buitendiensten ; wel kan iedereen op één en hetzelfde telefoonnummer voor het gehele Vlaamse Gewest terecht.

Vraag nr. 78
van 3 juni 1988
van de heer H. De Croo

„ Beschermbesluit ” — Vervroeging maaidatum

Het Besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke rechtspersonen (zogenaamd beschermbesluit) voorziet in artikel 3 dat begraasde bermen niet vóór 15 juni gemaaid mogen worden.

De datum van 15 juni is evenwel rijkelijk laat. Immers ingevolge klimatologische omstandigheden vormt de begroeiing langs de wegen een gevaar voor de zichtbaarheid.

Graag had ik van de Minister vernomen :

1. kan de datum van 15 juni (voorzien in het bembesluit) niet worden vervroegd ;
2. wat is de verantwoordelijkheid van de provincie of gemeente bij eventuele ongevallen die het gevolg zijn van uitschietende grasgewassen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat bij de bepaling van 15 juni als begindatum voor de eventuele eerste maaibeurt werd rekening gehouden met de bloeiperiode en de zaadvorming van de bermen. Half juni is een tijdstip, dat voor nagenoeg alle bermen, ongeacht de bodem, als richtdatum kan beschouwd worden.

Overeenkomstig artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 kunnen afwijkingen aangaande de maaidatum en/of afvoer van het maaisel door de Gemeenschapsminister bevoegd voor natuurbehoud toegestaan worden om redenen die ontleend zijn aan de eisen van het natuurbehoud. De procedure om deze afwijking te bekomen wordt beschreven in de omzendbrief van 4 juni 1987 houdende bermenbeheer door publiekrechtelijke rechtspersonen (Belgisch Staatsblad van 17 juni 1987).

Bijkomend stelt de Raad van State in zijn advies over het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 dat, buiten de afwijkingen op grond van artikel 4 van het besluit, het iedere andere overheid dan de gewestelijke toekomst te oordelen of zij ter vrijwaring van haar en niet aan het Gewest toevertrouwde belangen, een beroep zal doen op het proportionaliteitsbeginsel om zich onttrokken te achten aan de verplichtingen die haar door het Gewest met het oog op het natuurbehoud zijn opgelegd. Een overheid behoeft de machtiging van enig orgaan van het Gewest niet om, ter vrijwaring van het openbaar belang dat haar is toever-

trouwd, voorschriften als in artikel 3 van het besluit vastgelegd, niet na te leven. De voor het openbaar verkeer en de openbare veiligheid verantwoordelijke overheid oordeelt daar zelf over, onder haar verantwoordelijkheid.

Bij betwisting over het al dan niet terecht inroepen van het proportionaliteitsbeginsel oordeelt de rechter vrij.

Het spreekt echter voor zicht, wanneer een andere overheid dan de gewestelijke overheid, oordeelt dat zij een beroep moet doen op voornoemd proportionaliteitsbeginsel, deze overheid eveneens gehouden is op de voor het natuurbehoud minst schadelijke wijze de realisatie van de haar toevertrouwde belangen na te komen.

Dit zal bij voorbeeld kunnen betekenen dat het voortijdig maaien alleen gebeurt op plaatsen waar dit bij voorbeeld om verkeersveiligheidsredenen echt noodzakelijk is, niet méér gemaaid wordt dan het toegewezen belang vereist en het maaisel eveneens onmiddellijk wordt afgevoerd.

Evenals het inroepen van het proportionaliteitsbeginsel desgevallend door de rechter zal kunnen beoordeeld worden, zo kan de toegepaste werkwijze eveneens beoordeeld worden op haar redelijkheid.

Zo zal bij voorbeeld wanneer toch biociden werden aangewend moeten geoordeeld worden of de minst schadelijke biociden werden gebruikt en a fortiori of het aanwenden van biociden wel het gepaste middel was wanneer een vroegere maaibeurt eveneens aan de te verwezenlijken belangen had kunnen tegemoet komen.

Vraag nr. 79
van 6 juni 1988
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Noodopslagplaatsen voor mestoverschotten — Exploitatievergunning

Geconfronteerd met overvolle mestkelders als gevolg van buitengewoon ongunstige weersomstandigheden in het recente verleden, waren een aantal landbouwers genoodzaakt tijdelijke noodopslagplaatsen aan te leggen voor het overtollige mest. Deze noodopslagplaatsen in de vorm van tijdelijke noodfoliebassins werden met de meeste zorgvuldigheid geconstrueerd, gaven blijkbaar geen aanleiding tot welkdanige constructiemoeilijkheden dan ook en waren voor mens en milieu volkomen veilig.

Mij werd echter gemeld dat sommige gemeentebesturen geen raad wisten met de vraag of voor deze tijdelijke opslagplaatsen een exploitatievergunning nodig is, wie deze hoort af te geven en wie advies hoort te verlenen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij voor bedoelde vragen informeren en mij mededelen of hieromtrent ten behoeve van de gemeentebesturen instructies werden verstrekt of voor de toekomst zullen verstrekt worden.

Antwoord

In antwoord op haar vraag van 6 juni 1988 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat opslagplaatsen in het groot voor mest, uitgenomen de uitsluitend chemische meststoffen, overeenkomstig rubriek 5 van de lijst B der gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen van titel 1 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, een in de eerste klasse ingedeelde hinderlijke inrichting uitmaken.

De Bestendige Deputatie van de provincieraad is bevoegd om kennis te nemen van, en in eerste aanleg uitspraak te doen over de exploitatievergunningaanvragen van dergelijke eerste klasse-inrichtingen. tegen deze beslissingen in eerste aanleg kan beroep bij de Vlaamse Executieve worden aangetekend.

Wanneer het gaat om tijdelijke opslagplaatsen, met name wanneer de duur van de exploitatie geen drie maanden bedraagt, blijft de hoger geciteerde indelingsrubriek 5 onverminderd van toepassing. In dat geval echter doet het College van Burgemeester en Schepenen, ongeacht de klasse, over deze vergunningsaanvragen (voor dergelijke tijdelijke exploitaties dus) onherroepelijk uitspraak (artikel 16 — 2e lid van het ARAB).

Gelet op de geplande herziening van de reglementering voor hinderlijke inrichtingen, in uitvoering van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, lijkt het mij overbodig nu nog instructies desaanvande te verstrekken. Des te meer daar bedoelde ARAB-reglementeringen en inzonderheid de geciteerde bepalingen reeds meerdere jaren ongewijzigd van kracht zijn.

Vraag nr. 80
van 6 juni 1988
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Bouw- en sloopafval — Uitvoering Afvalstoffenplan

Het Afvalstoffenplan voorziet als te nemen maatregel voor verwijdering van bouw- en sloopafval ondermeer het opwerken tot hoogwaardige produkten (kringloopbeton) na bewerking in puinbreek- en sorteerinstallatie.

Deze opwerking zal gestimuleerd worden, nog steeds volgens het door de Vlaamse Regering goedgekeurde Afvalstoffenplan 1986-1990, door :

- het aanmoedigen van de aanvoer en de afzet ;
- een vestigingsbeleid voor de recyclage inrichtingen ;
- voorlichting en sensibilisering.

Nagenoeg halfweg de periode 1986-1990 vernam ik graag op welke wijze de aanmoediging voor de bedoelde aanvoer en afzet concreet plaats heeft ; welk het vestigingsbeleid is voor de recyclage inrichtingen en het resultaat van dit beleid, en op welke wijze de voorlichting en de sensibilisering met het oog op „de opwerking” is gebeurd en nog zal gebeuren.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Vlaanderen is ruim voorzien van verwijderingsmogelijkheden voor bouw en sloopafval. Zo zijn er 104 verdunde klasse III-stortplaatsen voor inerte afval en 43 recyclagebedrijven (puinbreek- en sorteerinstallaties). Daarnaast wordt een gedeelte rechtstreeks of na beperkte voorsortering gebruikt voor kleine verhardings- en funderingswerken en ophoging.

Het groot aantal klasse III-stortplaatsen is deels het gevolg van de honderden ontgrondingen (vooral zandwinning) die in de nabijheid van grote infrastructuurwerken (autostraden) werden uitgevoerd. Aan deze ontgrondingen was meestal een opvulverplichting gekoppeld.

Ten einde de recyclage te stimuleren wordt er getracht een restrictief beleid te voeren ten aanzien van het aantal stortplaatsen. Zo worden klasse III-stortplaatsen met zeer grote capaciteit, het opvullen van waterplassen, en stortplaatsen voor één bedrijf, afgeremd.

Met het decreet van 22 oktober 1986 werd in het afvalstoffendecreet tevens een regime van milieuheffing ingebouwd. Voor de klasse III-stortplaatsenis er een heffing van 20fr./ton terwijl de recyclage vrijgesteld is, zodat er een financiële stimulans is om af te voeren naar de recyclagebedrijven.

Recyclage-inrichtingen worden bij voorkeur gevestigd op industrieterreinen, omwille van de mogelijke milieubelasting (stof- en lawaaihinder). De behoefte aan deze installaties moet bepaald worden aan de hand van de gegevens betreffende de te verwachten hoeveelheden en de afzetmogelijkheden van de herwonnen producten, zodat in bepaalde gebieden een overcapaciteit aan inrichtingen kan vermeden worden. Hiermee wordt rekening gehouden bij de adviesverlening bij de vergunningsaanvragen.

De voorlichting en sensibilisering is tot nu toe vooral gebeurd in overleg met het Ministerie van Openbare Werken (gebruik en afzet van de herwonnen producten opnemen in type-bestekken) en met het WTCB (voorlichting en sensibilisering via vaktijdschriften naar aannemers/gebruikers toe).

Vraag nr. 81
van 7 juni 1988
van de heer J. CAUDRON

Waterzuiveringsprogramma Dender — Resultaten Vlaams- Waals overleg

Regelmatig dient te Geraardsbergen de brandweer opgeroepen om zuurstof in het water te spuiten. En hoe ongelooflijk het ook moge klinken, de Dender is nog steeds niet dood. Bewijs daarvan zijn de honderden vissen die er dagelijks vechten voor hun leven : snoek, voorn, karper, baars en zeelt. De zuurstofnood van de vissen is in hoofdzaak aan twee factoren toe te schrijven : het geringe debiet op sommige dagen en de lozing van giftige producten en bijtende zuren in het hogeropgelegen Wallonië. Tal van vissen vertonen brandwonden.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister welke maatregelen hij desbetreffende gaat nemen en wat de resultaten zijn van de besprekingen met zijn Waalse

collega in verband met de waterzuivering van de Dender op Waals grondgebied ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De problemen van de Dender vervuiling zijn mij bekend.

Deze rivier heeft de natuurlijk handicap slechts te kunnen beschikken over een zeer klein gronddebiet namelijk slechts 10 % van het totale debiet.

Hierdoor en door de grote organische vervuiling van deze rivier vanuit Wallonië is zij van Aalst tot Dendermonde bijna permanent in een anaërobe toestand.

Een theoretische berekening vanuit de aangevoerde potentiële verontreinigingsbronnen geeft volgend beeld :

Bevolking	: 442.000 ie
Industrie	: 528.000 ie
Landbouw	: 1.934.000 ie

De instrumenten tot sanering van deze rivier zijn driedig :

- Onderhandelingen met Wallonië
- Bouwen van zuiveringsinfrastructuur
- Afleveren van lozingsvergunningen en regelmatige controle op de naleving van de voorwaarden.

1. Onderhandelingen met Wallonie :

Reeds eerdere gesprekken met de bevoegde autoriteiten hebben tot volgende resultaten geleid :

- a. Sanering van de lozing van aardappelverwerkend bedrijf te Leuze.
Een reductie van de vuilvracht met \pm 172.000 ie zal hiervan het resultaat zijn.
- b. Bouw van een zuiveringsinstallatie te Ath. Deze infrastructuur wordt operationeel in 1989.

De onderhandelingen met Wallonië worden verder gezet met de bedoeling te komen tot :

- a. Sanering van Lessines
- b. Sanering van een „zeepproducent” te Ath
- c. Sanering van de L’Odru, bijviviervan de Mark

Eens deze onderhandelingen zullen leiden tot realisaties te velde zal de invloed vanuit Wallonië op de Dender draaglijker worden en zullen de eigen Vlaamse initiatieven betere resultaten geven op de waterkwaliteit.

2. Bouwen van zuiveringsinfrastructuur door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij. De volgende werken werden reeds uitgevoerd :

- Kollektoren te Geraardsbergen, Ninove, Denderleeuw, Aalst en Dendermonde.
- Zuiveringsinstallaties te Ninove, Aalst en Dendermonde.

Worden voorzien in de investeringsprogramma’s 1989-1990 :

- Kollektoren : te Ninove, te Aalst en te Dendermonde ;
- De optimalisering van de zuiveringsinstallatie te Geraardsbergen.

3. Lozingsvergunningen en de controles

Alle op Vlaams grondgebied gelegen bedrijven langs de Denderoevers bezitten een aangepaste lozingsvergunning. De hierin opgelegde saneringsmaatregelen moeten vóór 1990 volledig zijn uitgevoerd.

4. Waar ik momenteel binnen de mij toegewezen bevoegdheden echter nog weinig invloed heb, zijn de verspreide lozings door landbouwvestigingen. De exploitatie van landbouwgronden vormen een bevoegdheid van de nationale Regering.

Via het decreet op het grondwater en de afbakening van de beschermingszones en het mestdecreet dat reeds lang voor advies bij de Raad van State is ingediend, zal ik echter de hierin opgenomen maatregelen maximaal uitvoeren. Dit garandeert alleszins, wat Vlaanderen betreft, dat de sanering van de „vervuilingsbronnen” reëel zal plaatsvinden.

Tot slot stel ik dat, gelet op de bijzonder nauwkeurig gekend toestand van deze rivier en de hierboven veelvuldige concrete saneringsmaatregelen die ik voorzie, de Dender in 1995 ecologisch zodanig terug gezond zal zijn, dat de opbouw van een visbestand tot en met Dendermonde mogelijk is.

Vraag nr. 83
van 7 juni 1988
van de heer M. DESUTTER

Zwemwater aan de Belgische kust — Analyseresultaten

Het is algemeen bekend dat het zeewater regelmatig bemonsterd wordt.

Graag vernam ik welke de toestand was van het strandwater per badplaats in 1987.

Welke badplaatsen beantwoorden aan de imperatieve normen door het OESO gesteld ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In het kader van de toepassing van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is de Controle en het toezicht op het zeewater deels een nationale en deels een gewestelijke bevoegdheid.

De Staatssecretaris bevoegd voor het Leefmilieu heeft bij koninklijk besluit van 30 juli 1987 de zwemwaterzones in de Noordzee vastgesteld welke aan de richtlijn 76/160/EEG dienen te voldoen. Het zijn deze zones die door het IHE regelmatig worden gecontroleerd en waarvan u de resultaten in de krant kan lezen.

Derhalve stel ik voor dat het geachte lid zich zou wen-

den tot mijn collega, nationaal bevoegd voor Leefmilieu en Volksgezondheid om van haar de IHE resultaten te bekomen.

Vraag nr. 84
van 13 juni 1988
van de heer D. VERVAET

Domein Kasteel van Gaasbeek — Houtkapping

In het domein van Gaasbeek (gemeente Lennik-Brabant) werden deze winter tientallen volgroeide bomen geveld. Het boskleed werd hierdoor danig geschaad.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel bomen werden er gekapt ?
2. Wie gaf de toelating ?
3. Is er een heraanplant voorzien ?
4. Werd het hout verhandeld ?
5. Zo neen, wat is er dan mee gebeurd ?
6. Zo ja, tegen welke prijs ?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken :

In het domein Kasteel van Gaasbeek werden 12 eiken, 64 beuken en 13 populieren gekapt.

De kapping geschiedde in het kader van een bij ministerieel besluit goedgekeurde bedrijfsregeling (besluit dd. 22 oktober 1982). De uitvoering ervan wordt gedelegeerd naar de buitendiensten, mits meldingsplicht bij het Centrale Bestuur. Het kappen werd opgesteld in functie van een voorziene verjonging van het park. Door de sterk verouderde toestand constateerden mijn diensten immers telkenjare een belangrijke windworp. Tevens is 40 % van de geveldde bomen aangetast door de polypaniszwam en/of de houtskoolhorstzwam die duidelijk wijzen op een inwendige verrotting van de stam.

De heraanplant werd reeds begin 1988 uitgevoerd. Over de verschillende opengekomen ruimten verdeeld, werd volgend boomassortiment aangeplant : 882 beuken, 352 inlandse eiken, 150 tamme kastanjabomen, 200 essen, 230 haagbeuken, 150 veldesdoornen, 100 boskersen.

Tevens werden 80 struiken van kardinaalshoed, gelderse roos en wilde roos aangeplant.

De loten werden openbaar verkocht voor een gezamenlijke som van 1.728.000 BF zijnde 3.060 BF/m³.

Vraag nr. 85
van 13 juni 1988
van de heer R. VAN HOOLAND

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Gebruik recyclagepapier

Om te komen tot een positief beleid inzake leefmilieu

en afvalbestrijding zou onder meer een toenemend gebruik van gerecycleerd papier kunnen nuttig zijn. De voordelen van het gebruik van recyclagepapier voor het milieu zijn gekend onder andere :

- positief effect op het bosbestand ;
- minder afval ;
- minder waterverbruik nodig bij de aanmaak.

Bovendien zou een grotere vraag naar deze papiersoort de produktie ervan rendabeler maken en de prijs kunnen doen dalen. Gezien de talrijke voordelen van het gebruik van recyclagepapier is het verwonderlijk dat er slechts marginaal gebruik wordt van gemaakt.

Mag ik aan de bevoegde Minister vragen te willen antwoorden op de volgende vragen ?

1. Hoeveel frank werd in 1987 uitgegeven voor de aankoop van recyclagepapier door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en zijn instellingen ?
2. Hoeveel procent vertegenwoordigt dit bedrag in het totale uitgavenbudget voor papier, bijvoorbeeld op jaarbasis in 1987 ?
3. Naar welk percentage wordt gestreefd, bijvoorbeeld tegen 1990 ?
4. Welke maatregelen werden genomen (of zullen genomen worden) om overmatig gebruik van kettingpapier te vermijden ?
5. Om welke redenen werd, in voorkomend geval, tot nu toe afgezien van het gebruik — op een betekenisvolle schaal — van recyclagepapier ?
6. Welke maatregelen zal de Vlaamse Regering nemen om het gebruik van gerecycleerd papier in de eigen diensten in de toekomst te bevorderen ?

NB. :Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 13 juni 1988 heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Wat de gevraagde gegevens met betrekking tot het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft, verwijs ik naar het antwoord van de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve op dezelfde vraag, aangezien hij ter zake bevoegd is voor wat het departement zelf betreft.

Wat anderzijds de instellingen betreft, kan ik uiteraard

slechts antwoorden voor deze die onder mijn bevoegdheid vallen. Zo kan ik het geachte lid laten weten dat bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in de regel met recyclagepapier wordt gewerkt.

In 1987 gaf de OVAM aldus 435.000 frank uit voor de aankoop ervan. Dit bedrag vertegenwoordigt 83 % van het totale uitgavebudget voor papier. Het is dan ook duidelijk dat het bij de OVAM de bedoeling is zoveel mogelijk recyclagepapier te gebruiken.

In antwoord op de vierde vraag, met betrekking tot het kettingpapier, is het zo dat er in de hoger vermelde instelling naar gestreefd wordt het gebruik van kettingpapier tot het strikte minimum te beperken.

Vraag nr. 87
van 17 juni 1988
van mevrouw F. BREPOELS

Verbrandingsoven huishoudelijk afval — Aanwending assen

In Vlaanderen zijn momenteel 21 verbrandingsovens voor huishoudelijk en gelijkgesteld afval in bedrijf. Na verbranding blijven assen over die hoge concentraties zware metalen bevatten.

Graag vernam ik in dit verband van de Gemeenschapsminister :

1. hoeveel asse jaarlijks bij iedere oven afzonderlijk vrijkomt ;
2. welke de eindbestemming van de asse is ;
3. welke hoeveelheden tot nu toe gestort werden op de daartoe ingerichte stortplaatsen ;
4. welke hoeveelheden assen elders werden aangewend en voor welke specifieke doeleinden deze assen werden aangewend.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt. Onderstaande tabel bevat de gevraagde gegevens. De aangegeven cijfers over de geproduceerde hoeveelheden verbrandingsassen zijn indicatief. Deze gegevens werden verzameld ten behoeve van de opstelling van het Afvalstoffenplan en zijn deels geactualiseerd. De aangegeven eindbestemming van de assen geeft de situatie weer op 5 mei 1987.

Ligging	Exploitant	Asproductie (ton)	Bestemming
Heist o/d Berg	Gemeente	4.621	stortplaats klasse II (Westmalle)
Willebroek	Gemeente	2.468	terreinophoping en -verharding
Edegem	IHK	8.835	stortplaats klasse II (Westmalle)
Deurne	Antwerpen	4.960	stortplaats Hooge Maey + wegverharding
Merksem	Antwerpen	5.999	stortplaats Hooge Maey + ophopings- en verhardingsmateriaal
Stabroek	PVBA Van Coolen	5.700	stortplaats klasse II (Westmalle)
Wilrijk	ISVAG	16.090	stortplaats Hooge Maey
Houthalen	TVNWL	10.407	stortplaats klasse I en II (Houthalen en Dorne)
Eeklo	IVM	9.703	stortplaats klasse II (Maldegem)
Gent	Stad	17.796	stortplaats te Zwijnaarde
Lokeren	Durme-Moervaart	4.478	stortplaats klasse II (Erpe-Mere)
St .Niklaas	MIWA	8.410	stortplaats klasse II (Dendermonde)
Beveren	IBOGEM	7.282	wegverharding en terreinophoping
Ronse	IVIA	4.000	stortplaats klasse II (Kluisbergen)
Izegem	IV10	9.143	stortplaats klasse II (Ieper)
Roeselare	IVRO	9.133	stortplaats klasse II (Ieper)
Harelbeke	IMOG	9.600	stortplaats klasse II (Zwevegem)
Menen	IVMO	6.293	stortplaats klasse I (Zonnebeke)
Oostende	IV00	11.039	afvoer naar Wallonië
Brugge	IVBO	35.746	afvoer naar Wallonië
Knokke-Heist	Gemeente	3.454	stortplaats klasse II (Knokke-Heist)

Vraag nr. 89
van 29 juni 1988
van de heer M. DESUTTER

Leefmilieu-investeringen — Principiële en vaste beloften van toelage in 1987

Graag vernam ik welke leefmilieu-investeringen **princi-**
pieel werden goedgekeurd of een vaste belofte kregen
in het jaar 1987.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte
lid mede te delen dat ik de nodige inlichtingen bij mijn
dienst heb opgevraagd teneinde een omstandig ant-
woord te verstrekken, dat zodra mogelijk zal worden
overgemaakt aan het geachte lid.

Vraag nr. 90
van 29 juni 1988
van de heer G. JANZEGERS

Ruiming Velpe te Boutersem en Tienen — Bescherming leefmilieu

Tot mijn grote verwondering heb ik persoonlijk moeten
vaststellen dat de Velpe op het grondgebied van de
gemeenten Boutersem en Tienen geruimd werd in de
loop van de tweede helft van mei.

Als aanpalend overeigenaar heb ik me een zeer goed
beeld kunnen vormen van de grote vernielingen die
hierdoor aangebracht werden. Al het jonge visbroed
is sindsdien verdwenen (jonge karpers, witvis, lau) onder
meer door het verdwijnen van alle bodembegroeiing
(waterplanten, stenen en obstakels begroeid

met wieren en dergelijke). Op de oevers werden vele
broedsels van vogels vernietigd. Ook de landbouwers
morren over het (tijdelijk) verlies van grasland en over
het feit dat de geruimde grond slecht gelijk gemaakt
werd (hinder voor de landbouwwerktuigen, komvorm-
ing en verslechtering waterafvoer).

Kan de geachte heer Gemeenschapsminister mij ant-
woorden op de volgende vragen :

1. door wie werden die ruimingswerken in mei bevo-
len ?
2. Waarom werden die niet uitgevoerd op een tijdstip
en op een manier waardoor de hinder voor het
milieu en voor de landbouw minimaal is ?
3. Worden er maatregelen en/of sancties getroffen om
aan deze praktijken een einde te stellen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het
gedeelte van de Velpe, waaraan in de loop van de
maand mei onderhoudswerken werden uitgevoerd, ge-
rangschikt is bij de onbevaarbare waterlopen van de
tweede categorie en gelegen is in het gebied van de
Watering het Velpedal, zodat deze watering bevoegd
is voor het beheer en het onderhoud van de Velpe
aldaar.

De hoger vermelde onderhoudswerken op het grond-
gebied van de Stad Tienen en de gemeente Boutersem
werden dus uitgevoerd in opdracht van de Watering
het Velpedal, die zelfstandig heeft geoordeeld over
het tijdstip en de wijze van uitvoering der werken en
die er dient over te waken dat de werken worden
uitgevoerd op een wijze die zo weinig mogelijk hinder

meebrengt voor de aangelanden. Hierbij dient evenwel rekening te worden gehouden met de verplichtingen die voor deze aangelanden voortvloeien onder meer uit de bepalingen van artikel 17 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen.

Aangezien aldus uit niets blijkt dat de Watering het Velpedal bij de uitvoering van de bovenvermelde onderhoudswerken haar bevoegdheid zou te buiten zijn gegaan, zie ik dan ook niet in op welke grond maatregelen of sancties tegen de Watering zouden moeten worden getroffen.

Vraag nr. 91
van 29 juni 1988
van de heer G. JANZEGERS

Implanting vetsmelterij en beendermaaldierij in natuurgebied te Rillaar — Naleving exploitatievoorwaarden

Op woensdag 15 juni jongstleden hield het Buurtcomité Stinkfabriek, p/a Berkendreef 14 D, 3211 Tielt-Winge, een persconferentie over de jarenlange aanslepende problemen met de vetsmelterij en beendermaaldierij Baert-Verlee en Zn., Oudenbos 101, Aarschot-Rillaar. Er was een talrijke opkomst van buurtbewoners en de sfeer was vrij emotioneel en verbitterd.

Ik ben in sterke mate onthutst ter plaatse te moeten vernemen dat :

1. dergelijk bedrijf de toelating kreeg zich te vestigen in een gebied dat volgens het Gewestplan een natuurgebied is, omringd door een landbouwzone ;
2. dat de exploitatievergunning, afgegeven op 28 maart 1985 -door de Bestendige Deputatie van Brabant, dit zeer duidelijk stipuleert alsmede dat het nodig is het bedrijf om genoemde redenen naar elders te verplaatsen (de vergunning wordt afgegeven om het betrokken bedrijf de kans te geven zich binnen een termijn van drie jaar te verplaatsen) ;
3. dat de bepalingen inzake opvang, behandeling en stockage van het afvalwater permanent overtreden worden : er is een zeer zware stankhinder (ik heb ter plaatse ervaren hoe kotsmisselijk die is en hoe ver die waarneembaar is) en analyses wijzen op een COD van 1.400 ppm/l (normaal 50 ppm/l) en een hoge waarde aan vetten en oliën (277 mg/l, waar normaal maar 5 mg/l) ;
4. dat er, ook op zondagmorgen (persoonlijk vastgesteld) een vrij zware lawaaihinder is, ondanks het verbod door de exploitatievoorwaarden inzake ambachtelijke werkplaatsen ;
5. dat de eigenaars van het bedrijf niet terugschrikken voor chantage (argument van de tewerkstelling, beroep op „relaties”) en voor dreiging met fysiek geweld op mensen die tot het comité behoren ;
6. dat ze, enkele maanden voor het aflopen van de vergunning, een aanvraag doen voor het plaatsen van een biofilter en een koelinstallatie en
7. dat de buurtbewoners, verenigd in het „Buurtcomité Stinkfabriek” op geen enkele brief die zij stuur-

den naar het Ministerie van Volksgezondheid, AROL-Stedebouw en -Leefmilieu, Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij . . . een antwoord kregen. Daarentegen zijn bepaalde diensten zeer tegemoetkomend tegenover het bedrijf (onderhoud van 11 mei 1988 met de heer Degreef AROL-Stedebouw, Leuven waarbij de buurtbewoners verwisseld werden met een delegatie van het betrokken bedrijf !).

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen ?

Lijkt het niet aangewezen

1. het bedrijf, dat permanent in overtreding is met de wettelijke beschikkingen, onmiddellijk te sluiten ;
2. elke aanvraag tot verlenging van exploitatie om voor de hand liggende redenen negatief te beoordelen ;
3. het bedrijf onmiddellijk te gelasten zijn activiteiten te verplaatsen naar een geëigend terrein maar met de dwingende eis ook daar de exploitatievoorwaarden nauwgezet na te leven ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat bedoelde vetsmelterij reeds een 10-tal jaren in exploitatie is. Een eerste exploitatievergunning werd verleend bij besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Brabant van 3 november 1977 en dit voor een termijn van vijf jaar. In beroep tegen dit besluit van 3 november 1977 werd bij KB van 21 februari 1978 de vergunning beperkt tot een termijn van één jaar. Bij haar besluit van 12 juli 1979 verlengde de bevoegde Bestendige Deputatie de vergunning tot 3 november 1982. Tegen dit besluit werd geen beroep aangetekend. Bij besluit van de Bestendige Deputatie van 28 maart 1985 werd vervolgens een nieuwe exploitatievergunning verleend voor een termijn verstrijkend op 24 november van dit jaar. In dit besluit is aangegeven dat — gelet op de onverenigbaarheid van de inrichting met de planologische voorschriften — het past een termijn toe te kennen om de activiteiten te verplaatsen. Evenmin tegen dit laatste vergunningsbesluit van de Bestendige Deputatie werd beroep aangetekend, zodat mag aangenomen worden dat alle belanghebbenden akkoord waren met deze beslissing. Tenzij de bevoegde overheid, in casu de Bestendige Deputatie van Brabant, andermaal (in eerste aanleg) zou beslissen nog een exploitatievergunning toe te kennen, zullen de activiteiten op 24 november 1988 moeten worden stopgezet.

Inmiddels heb ik het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu opdracht gegeven nauwgezet toe te zien dat de exploitant de opgelegde exploitatievoorwaarden naleeft. Ik vestig er tenslotte de aandacht van het geachte lid op dat het tot de bevoegdheid behoort van de Bestendige Deputatie in eerste aanleg (autonoom) uitspraak te doen over exploitatievergunningsaanvragen voor dergelijke eerste klasse-inrichtingen. Slechts in geval van beroep tegen deze beslissing in eerste aanleg wordt mijn ambt rechtstreeks door dergelijk vergunningsdossier gevat.

Vraag nr. 92
van 29 juni 1988
van de heer D. VERVAET

Wezembeek-Oppem — Aanleg visvijver en bescherming waardevolle flora

We hebben vastgesteld dat in de gemeente Wezembeek-Oppem werken plaatshebben om een visvijver aan te leggen ten zuiden van het kerkhof, uitgerekend in een volgens het Gewestplan (1977) parkgebied : sectie A nr. 1038, 127, 129a.

Deze werken, vergund door AROL op 19 mei 1988, gaan gepaard met het kappen van een groot aantal bomen. Het waardevolle plantenklee, typisch voor natte beekvalleigronden (onder andere de *caltha palustris*), ligt nu al onder de bagger bedolven.

De vegetatie aan de overkant van de vijver, onder andere zeer waardevolle en beschermde (koninklijk besluit van 16 februari 1976, art. 1) orchideeënsoorten wordt met dezelfde ondergang bedreigd.

Ik ben ervan overtuigd dat artikel één, tweede lid van het besluit van de opgemelde bouwvergunning niet wordt gerespecteerd.

Mag ik de Minister vragen een grondige inspectie te willen houden, te meer daar deze werken worden voorgesteld als zijnde een realisatie in het kader van het Europese leefmilieujaar.

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat de door hem gestelde vraag onder de bevoegdheid valt van de heer Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegen en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 93
van 29 juni 1988
van de heer J. GABRIELS

Arsenicumvervuiling in Reppel-Bocholt — Sanering terrein

Kan de Minister me meedelen hoever het staat met de sanering van het vervuilde terrein, welke de resultaten zijn van de bijkomende onderzoeken en op welke termijn dit terrein volledig zal gesaneerd zijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

In aansluiting met het nader onderzoek dat door de N.V. Belgroma op de terreinen van de voormalige arseenfabriek te Bocholt werd uitgevoerd en waarin de problematiek van de terreinen werd beschreven, is in opdracht van de OVAM een aanvullend onderzoek naar de saneringsmogelijkheden gestart.

Naargelang de verontreinigingsgraad worden ter plaatse van de fabrieksterreinen verschillende deelgebieden onderscheiden. Hierbij wordt een onderscheid ge-

maakt tussen de verontreiniging aanwezig in het bron-gebied (fabrieksterreinen als dusdanig) en de verontreiniging aanwezig in het verspreidingsgebied (verontreinigd grondwater, verontreiniging via luchtdepositie). Vooralsnog wordt inzake sanering een brongericht aanpak aangehouden waarbij er wordt van uitgegaan dat het nemen van maatregelen bij de bron ook in belangrijke mate de verontreiniging in het verspreidingsgebied (hoofdzakelijk via het grondwater) zal reduceren.

In deze optiek betreft het hier 200.000 à 500.000 m³ verontreinigde grond en 150.000³ verontreinigd grondwater waar maatregelen noodzakelijk zijn.

Door Belgroma N.V. werden in overleg met de OVAM veertien saneringssystemen verder uitgewerkt. Het volledig gamma mogelijkheden dat werd bekeken gaat van het aanbrengen van een deklaag over het ganse terrein (tijdelijke maatregel) tot het volledig uitgraven en verwerken van de verontreinigde grond.

De kostprijs voor sanering varieert dan ook, afhankelijk van de gekozen technieken, tussen 40 en 900 miljoen Bfr. De termijn voor uitvoering van de werken bedraagt één à drie jaar. Indien eveneens een grondwatersanering moet worden aangelegd, wordt hiervoor rekening gehouden met een termijn van vijf jaar.

Vooraleer een definitieve keuze van de technieken door te voeren worden de technische, milieuhygiënische, planologische en financiële aspecten van de diverse saneringssystemen nog verder geanalyseerd. Niettemin kan nu reeds worden gesteld dat de uiteindelijke sanering nauw samenhangt met de nabestemming en toekomstige gebruiksfuncties van de betrokken terreinen.

Vraag nr. 94
van 1 juli 1988
van de heer M. DESUTTER

Waterwinning Ter Yde — Tijdstip oppomping water

Naar ik verneem zou het de bedoeling zijn van de Intercommunale Maatschappij om enkel water te winnen in dit gebied tijdens de wintermaanden wanneer er naar het schijnt wateroverlast zou zijn en aanpalende kelders en woningen dienen leeggepompt.

Strookt dit met de waarheid ?

Indien enkel tijdens de wintermaanden zou gepompt worden, hoe kan dit gecontroleerd worden ? Werd de nodige controle-apparatuur ter zake voorzien ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag in verband met de waterwinning Ter Yde te Koksijde, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Op 20 april 1988 heeft de Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht (IWVA) bij het Schepencollege te Koksijde een aanvraag ingediend om grondwater te winnen. De vergunning daartoe, Categorie A, werd door het Schepencollege verleend voor de periode van 1 juli 1988 tot 1 juni 1989, en dit voor

17 putten van 16 meter diepte, en een maximum debiet die noch 6.000 m³/dag noch 1.000.000 m³/jaar mag overschrijden. Ofschoon, zoals het geachte lid wellicht reeds vernomen heeft via de media, deze vergunning wegens de onwettelijkheid ervan eerst werd geschorst, en daarna werd vernietigd door de Gouverneur van de Provincie West-Vlaanderen, blijkt toch ondubbelzinnig uit de aanvraag en de vergunning dat het de bedoeling was van de IWVA om in de zone grote hoeveelheden grondwater op te pompen. Dit zou catastrofale gevolgen hebben gehad voor het betrokken uniek natuurgebied.

Inmiddels heeft de IWVA op 24 mei 1988 een nieuwe vergunningsaanvraag, categorie C, ingediend bij de Provinciale Overheid.

Na het inwinnen van adviezen van alle betrokken instanties, komt het dan aan de Vlaamse Executieve toe daaromtrent een definitieve beslissing te nemen.

Vraag nr. 95
van 1 juli 1988
van de heer M. DESUTTER

Akkoord tussen IWVA en Vlaamse Watermaatschappij — Inhoud akkoord

Naar ik verneem zou op uw Kabinet op 21 juni een akkoord gesloten zijn met de IWVA en de Vlaamse Watermaatschappij, waarbij op korte termijn een verbinding zou verwezenlijke worden met de leidingen van andere maatschappijen.

Om welke verbindingen gaat het ? Met welke maatschappijen ? Wat is de verkoopprijs van het water van deze maatschappijen ? Wat is de huidige produktieprijs van het water van de IWVA ? Welk studie bureau werd of wordt, wanneer, ter zake aangeduid ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 1 juli 1988 heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Om de watervoorziening in het gebied van de Westkust te verzekeren heb ik, in overleg met alle betrokken besturen, onmiddellijk de nodige acties ondernomen ter oplossing van dit probleem. De aanvoer vanuit de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) ter hoogte van Veurne-Ambacht (IWVA), wordt in de periode van 15 juni 1988 tot en met 31 augustus 1988 opgedreven van 5.000 m³/dag tot 7.500 m³/dag. Het contract voor levering van deze supplementaire hoeveelheid van 2.500 m³/dag werd door de Raad van Bestuur van de VMW en de IWVA goedgekeurd op 24 juni en op 1 juli 1988.

De verbindingsleiding tussen het distributienet van Middelkerke (Lombardzijde), en het distributienet van de IWVA te Nieuwpoort, Novus Portus, is voltooid sedert 8 juli jongstleden. Deze verbinding laat toe ca. 2.500 m³/dag aan te voeren door de Regie van Middelkerke, die zelf bevoorrad wordt door de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Waterbedeling (TMVW). Een kleine verbindingsleiding in het distributienet van Nieuwpoort ter hoogte van de Langebrug, is reeds uitgevoerd door de IWVA zelf.

De supplementaire aanvoer naar het gebied van de IWVA bedraagt aldus samen 5.000 m³/dag, wat ruim voldoende is en beantwoordt aan de vraag van de IWVA om tijdens het toeristisch hoogseizoen aan de drinkwaterbehoefte te voldoen.

H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 15
van 1 juni 1988
van de heer G. CARDOEN

Rijks-, provinciaal, gemeentelijk en vrij onderwijs — Aantal leerlingen schooljaar 1987-1988 in het kunstonderwijs voor socio-culturele promotie

Kan de geachte Minister mij de schoolbevolking meedelen van het schooljaar 1987-1988, afzonderlijk voor het rijks-, provinciaal, gemeentelijk en vrij onderwijs, van de volgende onderwijsniveaus ;

- kunstsecundair onderwijs met volledig leerplan ;
- hoger kunstonderwijs met volledig leerplan buiten de universiteit ;
- onderwijs voor socio-culturele promotie :
 - muziek (hoofdelijke leerlingen) ;
 - beeldende kunsten :
 - secundair ;
 - finaliteit.

Antwoord

In antwoord op zijn onder referte vermelde vraag, heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen die betrekking hebben op het aantal regelmatige leerlingen in de inrichtingen voor kunstonderwijs voor het schooljaar 1987-1988.

A. Onderwijs in de beeldende kunst

1. Hoger kunstonderwijs met volledig leerplan.

1. Van de derde graad :	
— Rijk:	54 leerlingen
— Off. gesubs.:	76 leerlingen
— Vrij gesubs.:	0 leerlingen
2. Van de tweede graad :	
— Rijk:	433 leerlingen
— Off. gesubs. :	832 leerlingen
— Vrij gesubs. :	1.261 leerlingen
3. Van de eerste graad :	
— Rijk :	0 leerlingen
— Off. gesubs. :	0 leerlingen
— Vrij gesubs. :	61 leerlingen
Totaal :	2.717 leerlingen

II. Secundair kunstonderwijs met volledig leerplan

— Rijk :	149 leerlingen
— Off. gesubs. :	936 leerlingen
— Vrij gesubs. :	777 leerlingen
Totaal :	1.862 leerlingen

III. Kunstonderwijs met beperkt leerplan

1. Basisniveau

- Rijk : 210 leerlingen
- Off. gesubs. : 14.287 leerlingen
- Vrij gesubs. : 1.706 leerlingen

Totaal : 16.203

2. Secundair onderwijs

- Rijk : 907 leerlingen
- Off. gesubs. : 13.043 leerlingen
- Vrij gesubs. : 1.797 leerlingen

Totaal : 15.747 leerlingen

3. Finaliteit

- Rijk : 562 leerlingen
- Off. gesubs. : 1.435 leerlingen
- Vrij gesubs. : 168 leerlingen

Totaal : 2.165 leerlingen

Algemeen totaal — onderwijs in de beeldende kunst :
38.694 leerlingen

B . Muziekonderwijs

1. Hoger kunstonderwijs

- Rijk : 1.760 leerlingen
- Vrij gesubs. : 397 leerlingen

Totaal : 2.157 leerlingen

II. Secundair kunstonderwijs met volledig leerplan

- Rijk : 143 leerlingen
- Vrij gesubs. : 87 leerlingen

Totaal : 230 leerlingen

III. Secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan

- Rijk : 10.030 leerlingen
- Vrij gesubs. : 1.922 leerlingen
- Off. gesubs. : 78.317 leerlingen

Totaal : 90.269 leerlingen

Algemeen totaal — muziekonderwijs :
92.656 leerlingen

Totale schoolbevolking van het Vlaams kunstonderwijs :
131.350 leerlingen

Vraag nr. 16
van 7 juni 1988
van de heer M. DESUTTER

Communautaire Onderwijsprogramma's van de Europese Gemeenschap — Aantal projecten en betoelaging

In de afgelopen jaren werkte de Europese Gemeenschap een aantal onderwijsprogramma's uit om de verschillende onderwijssystemen in de EG-landen meer op elkaar af te stemmen en uniformisering te bevorderen.

In dat verband werd op 24 juli 1986 het programma COMETT door de Ministerraad van de Gemeenschap goedgekeurd. Dit programma beoogt vooral een samenwerking tussen universiteiten en industrie te bevorderen.

In 1987, het jaar van de lancering, heeft het programma COMETT het de Gemeenschap mogelijk gemaakt 108 samenwerkingsverbanden universiteitondernemingen voor opleiding te financieren, 1.067 transnationale stages van studenten in bedrijven, 73 transnationale opleidingsbeurzen voor industriekaders en universitaire, 136 transnationale projecten voor voortgezette opleiding en 62 multilaterale initiatieven die de ontwikkeling van systemen voor opleiding multimedia beogen.

Anderzijds werd het programma ERASMUS, dat erop gericht is de mobiliteit van studenten in de Europese Gemeenschap te bevorderen, goedgekeurd op 15 juni 1987. Met ingang van 1 juli 1987 werden diverse mobiliteitsbeurzen toegekend voor een totaal bedrag van 10 miljoen ECU tijdens het eerste jaar van het programma.

Graag vernam ik hoeveel en welke projecten in ons land in dit verband opgezet werden in 1987, voor welk bedrag, en hoe de vooruitzichten zijn voor 1988, 1989.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, voor wat betreft het aantal projecten tijdens het academiejaar 1987-1988 in het kader van het Erasmusprogramma, te verwijzen naar het antwoord op vraag nr. 4 dd. 10 maart 1988 van de heer H. Suykerbuyk — Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden nr. 3, 18 april 1988, blz. 68-70.

Tijdens het voorbije academiejaar werden 10 samenwerkingsprogramma's opgezet op initiatief van Vlaamse Universiteiten en HOBU-instellingen en waren Vlaamse onderwijsinstellingen betrokken bij 11 andere programma's opgezet op initiatief van buitenlandse onderwijsinstellingen.

Voor het academiejaar 1988-1989 heeft de E. G.-commissie zopas een veel groter aantal samenwerkingsprogramma's, waarbij Vlaamse onderwijsinstellingen betrokken zijn, aanvaard.

Een schematisch overzicht levert volgende gegevens op :

Onderwijsinstelling	Vlaams initiatief	Buitenlands initiatief	Totaal
I. Universiteiten			
— KU Leuven	16	20	36
— RU Gent	7	4	11
— UFSI Antwerpen	—	1	1
— UI Antwerpen	5	—	9
— VU Brussel	2	2	4
	30	31	61

II. HOBU

— Nat. Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw Antwerpen	—	2	2
— Kath. Industriële Hogeschool „De Nayer” St. Katelijne Waver	—	1	1

Onderwijsinstelling	Vlaams initiatief	Buitenlands initiatief	Totaal
— Hoger Rijksinstituut voor Vertalers en Deken, Brussel	—	1	1
— Hoger Technisch Instituut Aedes Paramediorum Brussel	—	1	1
— Hoger Technisch Instituut H. Hart Heverlee	1	—	1
— Economische Hogeschool Limburg Diepenbeek	3	1	4
— Provinciaal Handels- en Taalinstituut Gent	2	—	2
	6	6	12

Algemeen totaal : 73

Opmerking

In 4 samenwerkingsprojecten van dit totaal worden in het academiejaar 1988-1989 (nog) geen studenten uitgewisseld.

Wat de betoelaging betreft moet ik het geachte lid meedelen niet over de nodige gegevens te beschikken. Voor het academiejaar 1987-1988 werden alle samenwerkingsprojecten integraal behandeld op het niveau van de EG-Commissie aangezien nog geen Vlaams Erasmusagentschap was opgericht. Er werden mij ter zake nog geen gegevens verstrekt door het Europese Erasmusbureau (Aarlenstraat 15 — 1040 Brussel 02/233.01.11). Dit bureau is door de EG-Commissie belast met de coördinatie en uitvoering van het Erasmusprogramma. Wat het komende academiejaar betreft kan ik U mededelen dat de interuniversitaire samenwerkingsprogramma's door de EG-Commissie pas eind juni werden goedgekeurd. De financiële steun aan de onderwijsinstellingen voor het opzetten van deze samenwerkingsprogramma's (actie 1 van het Erasmusprogramma) wordt op het vlak van de EG-Commissie behandeld. Over de mogelijke betoelaging zijn mij geen gegevens bekend.

Wat de mobiliteitsbeurzen toe te kennen aan studenten binnen de goedgekeurde samenwerkingsprogramma's betreft, kan ik meedelen dat het Vlaams Erasmuscomité, terzake als adviesorgaan opgericht bij besluiten van de Vlaamse Executieve van 13 april 1988 (B.S. 18.6.1988) zijn werkzaamheden gestart heeft op 3 mei 1988. Gelet op de late goedkeuring van de samenwerkingsprogramma's verwacht ik dat het Vlaams Erasmuscomité mij tegen eind juli een advies zal voorleggen omtrent de toekenning van de mobiliteitsbeurzen.

Hiervoor zou voor de Vlaamse studenten een bedrag van ongeveer 230.000 ECU beschikbaar zijn. Dit laatste cijfer werd mij evenwel nog niet officieel bevestigd.

Vraag nr. 17
van 13 juni 1988
van de heer D. VERVAET

VZW Jeugd en Stad — Subsidievermindering

Begin januari 1985 ontstond in de schoot van de NCC Jeugd en Stad afgekort als JES. Zijn opdracht bestaat

erin het jeugdwerk te Brussel zo breed als mogelijk te ondersteunen.

Jaarlijks ontving JES een subsidie van ruim twee miljoen frank. Dit jaar echter moet de organisatie het stellen met de helft. De rest ging naar het georganiseerd jeugdwerk.

De doelstellingen van Jeugd en Stad zijn van die aard dat gelijk welke subsidievermindering me onverantwoord lijkt.

Is deze subsidievermindering eenmalig ?

Zo neen, kan de Minister mij laten weten welke waardenschaal hij heeft gehanteerd bij het nemen van deze beslissing ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

In de begroting 1989 gestemd door de Nederlandse Commissie voor Cultuur van de Brusselse Agglomeratie op 22 juni 1988, en zoals voorgelegd aan de Minister belast met het administratief toezicht op de NCC, staat voor de VZW Jeugd en Stad hetzelfde bedrag ingeschreven als voor 1988, te weten 1.151.000 frank.

Vraag nr. 18
van 13 juni 1988
van de heer R. VAN HOOLAND

Studiebeurzen — Verdeling over de sociaal-professionele bevolkingscategorieën

Kan de heer Minister mij enige cijfermatige toelichting verschaffing over de toekenning van de studiebeurzen naargelang van de verschillende sociaal-professionele bevolkingscategorieën ?

Graag kreeg ik van de heer Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe is de verdeling van de totale populatie die voor een studiebeursaanvraag in aanmerking komt, over de verschillende sociaal-professionele categorieën ?
2. Hoeveel personen binnen elke categorie dienen effectief een aanvraag in (absoluut en procentueel) ?
3. Hoeveel personen binnen elke categorie die een aanvraag hebben ingediend, krijgen effectief een studietoelage (absoluut en procentueel) ?

Antwoord

In de hiernavolgende tabellen vindt het geachte lid de gevraagde informatie betreffende de procentsgewijze verdeling van de toelagetrekkers over de verschillende bevolkingscategorieën voor het school- en academiejaar 1987-1988. Het weze mij toegelaten op te merken dat wat betreft het hoger onderwijs, deze gegevens betrekking hebben op 97,9 %, en voor het secundair op 99,1 % van de ingediende aanvragen.

Deze gegevens zijn gebaseerd op de inlichting door de aanvragers zelf ingevuld op het aanvraagformulier.

Secundair onderwijs — Schooljaar 1987 — 1988

Sociaal-professionele categorie	Aantal aanvragers	%	Aantal toekenningen	%	Procentuele vertegenwoordiging van de toelagetrekkers t.o.v. de aanvragers binnen dezelfde sociaal professionele categorie
Arbeider	76.402	45,80	59.460	44,30	77,82
Bediende	23.768	14,24	16.451	12,25	69,21
Handelaar	7.023	4,21	6.113	4,55	87,04
Ambachtsman	1.866	1,11	1.564	1,16	83,81
Vrij beroep	2.586	1,55	2.220	1,65	85,84
Landbouwer	8.339	4,99	7.681	5,72	92,10
Op rust gesteld	7.963	4,77	6.992	5,21	87,80
Zonder beroep	12.973	7,77	12.100	9,01	93,27
In het onderwijs	4.473	2,68	2.896	2,15	64,74
Geen beroep Opgegeven	21.411	12,83	18.719	13,94	87,42
Totaal :	166.804		134.196		

Hoger onderwijs — Schooljaar 1987 — 1988

Sociaal-professionele categorie	Aantal aanvragers	%	Aantal toekenningen	%	Procentuele vertegenwoordiging van de toelagetrekkers t.o.v. de aanvragers binnen dezelfde sociaal professionele categorie
Arbeider	13.263	24,97	10.442	25,44	78,73
Bediende	12.808	24,11	8.977	21,87	70,08
Handelaar	3.531	6,64	2.896	7,05	82,01
Ambachtsman	906	1,70	751	1,82	82,89
Vrij beroep	1.518	2,85	1.228	2,99	80,89
Landbouwer	2.837	5,34	2.481	6,04	87,45
Op rust gesteld	4.508	8,48	3.712	9,04	82,34
Zonder beroep	2.958	5,56	2.457	5,98	83,06
In het onderwijs	4.104	7,72	2.892	7,04	70,46
Geen beroep Opgegeven	6.673	12,56	5.208	12,68	78,04
Totaal :	53.106		41.044		

Vraag nr. 19
van 17 juni 1988
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Muziekacademie — Optreden van leerkrachten

Indien de inlichtingen waarover ik beschik juist zijn, zouden sommige directeurs van muziekscholen hun leraars verplichten zelf op te treden, als solist ter gelegenheid van prijsuitreikingen met leerlingenaudities.

Sommige leraars hebben daar om diverse redenen bezwaar tegen.

Vandaar mijn vraag : hebben de directeurs van de muziekacademies het recht hun leraars te verplichten op te treden tijdens prijsuitreikingen ?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te willen vinden op de door hem gestelde vraag.

De inrichtingen voor muziekonderwijs met beperkt leerplan zijn verplicht ieder jaar, in het kader van het onderwijs, ten minste drie audities en één concert te organiseren.

De audities behelzen uitvoeringen door leerlingen van de school, die hierin worden bijgestaan door hun leraar.

De deelneming van de leraars aan het concert en aan andere gelijkaardige activiteiten die de werking van de school aanbelangen, wordt geacht inherent te zijn aan het leraarsambt en derhalve sterk aanbevolen.

Bovendien is de medewerking aan dergelijke manifestaties meestal verplicht gesteld in het organiek reglement van de betrokken onderwijsinrichtingen, zodat de leraars zich hieraan moeilijk kunnen onttrekken.

E. BEYSEN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNELANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 55
van 27 mei 1988
van de heer J. TIMMERMANS

Aanleg golfterrein — Beleidsopties

Onlangs heeft de geachte Minister zijn beleidsopties inzake ruimtelijke ordening toegelicht en hierbij ook zijn beleidsvisie ten aanzien van de aanleg van golfterreinen verduidelijkt.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Er werden in de periode 1986-1987 door de geachte Minister 12 aanvragen voor de aanleg van golfterreinen goedgekeurd. Om welke plaatsen gaat het hier ? Welke vergunningen werden er afgegeven en waar zijn de betreffende plaatsen volgens de diverse gewestplannen gesitueerd ?
2. Volgens de geachte Minister zijn er thans nog 17 aanvragen voor de aanleg van een golfterrein. Om welke plaatsen gaat het hier en welke bestemmingen hebben betreffende plaatsen volgens het gewestplan ?
3. Op welke criteria zal de geachte Minister zich baseren voor de beoordeling van deze aanvragen ?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen moet ik het geachte lid erop wijzen dat de eerste vraag betrekking heeft op het beleid van mijn geachte voorganger.

Volgens de gegevens waarover de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu beschikt, werden tijdens de periode 1986-1987 volgende aanvragen voor de aanleg van een golfterrein principieel goedgekeurd :

Provincie West-Vlaanderen :

1. Sijsele — Damme
 Terrein Stockmanshoeve
 18 holes-golfterrein + practice course
 Bestemming volgens gewestplan Brugge-Oostkust
 K.B. 7 april 1977 (Kaartblad 28/7) :
 Dagrecreatie — Agrarisch gebied — Landschappelijk waardevol agrarisch gebied.
2. Ieper
 Terrein Golfing Eagles
 9 holes-golfterrein
 Bestemming volgens gewestplan Ieper-Poperinge
 K.B. 14 augustus 1979 (Kaartblad 28/2) :
 Ontginningsgebied met nabestemming recreatie.
3. Waregem
 Terrein Happy Tennisclub
 18 holes-golfterrein
 Bestemming volgens gewestplan Kortrijk
 K.B. 4 november 1977 (Kaartblad 29/3) :
 Openluchtrecreatie — Dagrecreatie — **Landschappelijk** waardevol agrarisch gebied.

Provincie Oost-Vlaanderen :

4. Oudenaarde — Wortegem/Petegem
 Terrein Oudenaarde Golf- en Countryclub
 Opm. : uitbreiding bestaande golf met 9 holes
 Bestemming volgens gewestplan Oudenaarde
 K.B. 24 februari 1977 (Kaartblad 29/4)
 (Kaartblad 29/8) :
 Parkgebied
 Het gewestplan werd gedeeltelijk in herziening gesteld bij Besluit van de Vlaamse Executieve van 27 januari 1988.

Provincie Antwerpen :

5. Aartselaar
 Terrein Kasteel Kleidaal
 18 holes-golfterrein
 Bestemming volgens gewestplan Antwerpen
 K.B. 3 september 1979 (Kaartblad 15/7) :
 Parkgebied — Landschappelijk waardevol agrarisch gebied
 6. Broechem
 Terrein Kasteel Bossenstein
 18 holes-golfterrein
 Bestemming volgens gewestplan Mechelen
 K.B. 5 augustus 1976 (Kaartblad 16/1) :
 Parkgebied — Landschappelijk waardevol agrarisch gebied.
 Opm. : gerangschikt landschap.
 7. Lille-Gierle
 Terrein „t Rolleke” Lille-Gierle
 9 holes-golfterrein
 Bestemming volgens gewestplan Herentals-Mol
 K.B. 28 juli 1978 (Kaartblad 8/7) :
 Agrarisch gebied.
 8. Mol-Rauw
 Terrein
 18 holes-golfterrein
 Bestemming volgens gewestplan Herentals-Mol
 K.B. 28 juli 1978 (Kaartblad 17/2) :
 Natuurgebied.
 Het gewestplan werd gedeeltelijk in herziening gesteld.
- Provincie Brabant
9. Melsbroek-Steenokkerzeel
 Terrein Floordambos
 9 holes-golfterrein — uitbreiding naar 18 holes
 Bestemming volgens gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse
 K.B. 7 maart 1977 (Kaartblad 23/8)
 (Kaartblad 31/4) :
 Parkgebied — Landschappelijk waardevol agrarisch gebied.
 10. Tielt-Winge
 Terrein Sint-Joris-Winge
 Bestemming volgens gewestplan Aarschot-Diest
 K.B. 7 november 1978 (Kaartblad 32/3) :
 Natuurgebied — Landschappelijk waardevol agrarisch gebied.
 Opm. : gedeeltelijk gerangschikt landschap.

Provincie Limburg :

11. Genk
Terrein „Bodem”
18 holes-golfterrein
Bestemming volgens gewestplan Hasselt-Genk
K.B. 3 april 1979 (Kaartblad 26/5)
(Kaartblad 26/6) :
Natuurgebied — Ontginningsgebied.
Gelegen in een Bijzonder plan van aanleg in een gebied met als bestemming „golfterrein”.
12. Hasselt
Terrein : Vlaams Japans Ontmoetingscentrum
18 holes-golfterrein
Bestemming volgens gewestplan Hasselt-Genk
K.B. 3 april 1979 (Kaartblad 25/7) :
Parkgebied.

Wat zijn tweede vraag betreft, kan ik het geachte lid mededelen dat op dit gedeelte niet 17 maar 24 projecten bekend zijn. Het betreft hier zowel projecten die officieel werden ingediend, als projecten die hetzij door de initiatiefnemers zelf, hetzij via de pers een bepaalde ruchtbaarheid gekregen hebben.

Provincie West-Vlaanderen :

1. Knokke-Heist (Kaartblad 5/2 — 5/6)
Uitbreiding bij het bestaand golfterrein van de Royal Zoute Golfclub op de gronden genaamde Kleine Vlakte.
Volgens het gewestplan zijn deze gronden gelegen in natuurgebied.
2. Zeebrugge (kaartblad 5/5)
Tegenvoorstel in verband met voorgaand project, gedaan door de heer Volksvertegenwoordiger M. Desutter.
Gelegen in een bufferzone.
3. Brugge-Loppem (Kaartblad 12/8 - 13/5)
Domein „Ter Heide Kasteel”
Parkgebied — Agrarisch gebied.
4. Brugge-Oostkamp (Kaartblad 13/5)
Domein „Breidelkasteel”
Parkgebied — Agrarisch gebied.
5. De Panne (Kaartblad 11/7 — 11/8)
Domein „Houtsaegerduinen”
Natuurgebied.
6. Wervik (Kaartblad 28/7)
Domein „Hof ter Walle”
Agrarisch gebied — Parkgebied.
7. Zwevegem-Moen (Kaartblad 29/6)
Ontginningsgebied — Opspuitingsterrein

Provincie Oost-Vlaanderen :

8. Zottegem (Kaartblad 22/6 — 30/2)
Domein „Munkboshoeven”
Landschappelijk waardevol agrarisch gebied.
9. Evergem (Kaartblad 14/5)
Industriegebied
10. Stekene (Kaartblad 14/4)
Domein „De Moet”
Landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Provincie Antwerpen :

11. Bornem (Kaartblad 15/6)
Natuurgebied
(voorstel 9 holes-golfterrein)
Werd ongunstig geadviseerd.
12. Rumst (Terhagen) (Kaartblad 23/3)
Ontginningsgebied — saneringsgebied
(voorstel 18 holes-golfterrein)
13. Mechelen (Kaartblad 23/4)
Voorstel van de stad Mechelen om in een bufferzone een golfterrein met 9 holes aan te leggen.
14. Schoten-Schilde
Omnisport
Niet gelocaliseerd.
15. Brasschaat
Golfschool Miksebaan
Niet gelocaliseerd. Aantal holes niet gekend.
16. Geel (Kaartblad 16/8)
Domein „De Kievit”
Bosgebied
17. Arendonk (Kaartblad 9/5)
Domein „Meerhoeve”
Bos- en parkgebied
18. Hoogstraten (Kaartblad 2/6)
Golfproject Meer — Meersele Heide
Agrarisch gebied — bosgebied — natuurreservaat.

Provincie Brabant

19. Linkebeek (Kaartblad 31/7)
Domein „Hof van Park”
Landschappelijk waardevol agrarisch gebied.
Geranschikt landschap.
20. Sint-Genesius-Rode (Kaartblad 31/7 — 39/3)
Domein „Sint-Anna Hoeve”
Landschappelijk waardevol agrarisch gebied.
21. Overijse (Kaartblad 3 1/8)
Domein „Bos van Marnix”
Agrarisch gebied.
22. Huldenberg (Kaartblad 32/5)
Agrarisch gebied.
23. Beersel (Kaartblad 31/7)
Domein „Frankveld”
Parkgebied — woongebied.

Provincie Limburg

24. Tongeren (Kaartblad 33/8)
Domein „Kolmanburcht”
Natuurgebied — parkgebied.

In antwoord op zijn derde vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat bij het beoordelen van nieuwe aanvragen voor golfterreinen, in eerste instantie dient onderzocht te worden of de geplande werken vergunningsplichtig zijn, bijvoorbeeld ontbossing of aanmerkelijke reliëfwijzigingen, en of ze in dat geval in overeenstemming zijn met de voorzieningen van de gewestplannen of gemeentelijke aanlegplannen. In dit verband moet opgemerkt worden dat een loutere ge-

bruikswijziging van de bodem niet vergunningsplichtig is.

Door mijn geachte voorganger werd de opdracht gegeven voor een studieopdracht betreffende de eventuele aanleg van nieuwe golfterreinen in West-Vlaanderen, meer bepaald in de kuststreek. Ik wacht de resultaten van deze studie af, die voorzien wordt vóór einde juni 1988, om een globaal beleidsstandpunt in te nemen en nieuwe aanvragen te beoordelen, waarbij ik tevens kan rekening houden met het studierapport „Golf in de stroomversnelling” van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Vraag nr. 56
van 31 mei 1988
van de heer J. CUYVERS

Inplanting industriepark te Aalst-Ninove („Anderenbroek”) – Wijziging gewestplan

De Raad van Bestuur en het directiecomité van de Intercommunale Vennootschap Land van Aalst hebben de principiebeslissing genomen tot realisatie van twee industrieparken in het arrondissement Aalst. Meer bepaald zou het hier gaan om een terrein langs beide zijden van de N45 Aalst-Ninove, gekend onder de naam „Anderenbroek” en een terrein te Erpe-Mere nabij de verkeerswisselaar op de E40.

Daar deze terreinen op het gewestplan staan aangegeven als agrarisch gebied, vergt de realisatie van deze industrieparken een gewestplanwijziging.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Zijn de geplande plaatsen voor inplanting conform met het gewestplan? Zo ja, heeft men eventueel het gewestplan daarvoor moeten wijzigen en wanneer is die wijziging gebeurd?
2. Om welke terreinen zou het hier gaan?
3. Wat is de stand van zaken in dit dossier?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De vernoemde plaatsen zijn, voor wat betreft inplanting van industrie, niet conform met het gewestplan, gezien de huidige bestemming van agrarisch gebied. Er is geen wijziging van het gewestplan doorgevoerd.
2. Het gaat om de terreinen, door het geachte lid omschreven in de inleiding van zijn vraag.
3. De vraag tot aanleg van beide industrieterreinen is in onderzoek bij mijn administratie.

Vraag nr. 57
van 1 juni 1988
van de heer J. VAN EETVELT

Herwaarderingsgebieden in Vlaanderen – Goedkeuring, subsidiëring overheidsinitiatieven en globaal bedrag renovatiepremies

Mag ik de volgende inlichtingen verkrijgen.

1. Per gemeente de goedgekeurde herwaarderingsgebieden;
2. Per gemeente de toegekende subsidies voor overheidsinitiatieven;
3. Per gemeente en per herwaarderingsgebied het aantal toegekende renovatiepremies en het globaal bedrag van deze premies?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, gezien de omvangrijkheid van het antwoord op zijn vraag, het antwoord hem persoonlijk onder afzonderlijke omslag zal worden bezorgd.

Vraag nr. 58
van 2 juni 1988
van de heer J. DE ROO

Gemeentelijke infrastructuurwerken Oost-Vlaanderen – Subsidiëring

Graag vernam ik welke dossiers betreffende gemeentelijke infrastructuurwerken in Oost-Vlaanderen gedurende het jaar 1987 een vaste belofte kregen, met opgave van gemeente, werk, bedrag van het werk en van de toelage.

Voor welk bedrag en welke werken werd reeds een principiële belofte voor subsidiëring gegeven?

Welke dossiers wachten nog op een principiële goedkeuring, voor welk bedrag?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 2 juni jongstleden vindt het geachte lid als bijlage vier lijsten met respectievelijk daarop voorkomend, de principiële en vaste beloften van subsidie, verleend in 1987 voor gemeentelijke infrastructuurwerken in de provincie Oost-Vlaanderen.

De lijsten werden opgesteld zoals gevraagd.

Voor wat het derde punt van zijn vraag betreft, kan ik het geachte lid mededelen dat in toepassing van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 28 oktober 1987 houdende vaststelling van de procedure inzake de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten, die door of op initiatief van regionale of lokale besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, geen principiële beloften meer worden verleend.

Principesbeloften gegeven in 1987 voor de provincie Oost-Vlaanderen door Minister Pede

Opdrachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Prov. Oost-Vlaanderen	Provinciale weg Eeklo — Tielt — Verbeteringswerken te Aalter	3.160.384	2.028.000
Prov. Oost-Vlaanderen	Provinciale weg Oudenaar-Deinze — Verbeteringswerken vak Beveren-Ooike	43.874.904	26.485.000
Prov. Oost-Vlaanderen	Provinciale wegen Aalst-Oudenaarde en Gent-Hundelgem. Beplantingswerken	1.859.953	1.193.000
Prov. Oost-Vlaanderen	Provinciale wegen Gent-Zele en Lokeren-Oosterzele Beplantingswerken te Berlare en Laarne.	1.171.231	751.000
Aalst	Verbeteringswerken b.w. nr. 5 (Kaarhaag en nr. 6 — deel (Dorpstraat) te Meldert	39.529.965	21.756.000
Aalst	Verbet. werken aan Babbelaarstraat te Hofstade	1.722.219	1.027.000
Aalst	Verbet. werken Molenstraat te Hofstade	1.271.173	715.000
Aalst	Verbet. werken St. Annastraat te Hofstade	3.220.278	2.026.000
Aalst	Herinrichten Kaatsplein Houtmark	4.927.772	1.631.000
Aalst	Oprichten werkplaats voor stedelijke groendienst	2.987.490	896.000
Aalst	Verbouwen stadsgebouw „Huis De Bulk” ten behoeve van stedelijke administratieve diensten	3.661.971	964.000
Denderleeuw	Oprichten administratief centrum, A. De Cockstraat	26.512.136	8.510.000
Destelbergen	Wegen- en rioleringswerken in de Burg- en Paardenstraat	27.174.223	16.362.000
Eeklo	Heraanleg wegdek in Opeisingstraat	6.056.072	2.542.000
Erpe-Mere	Verbetering aan de Stokt- en Veldstraat te Burst en Aaigem-dorp en Griet te Aaigem	15.299.011	7.597.000
Evergem	Aanleggen omgeving sporthal	5.734.232	3.337.000
Evergem	Bouwen loods voor wagenpark van technische dienst	3.856.453	1.237.000
Gavere	Verbetering van Palm- en Trapstraat	10.918.515	6.842.000
Gent	Wegverbetering Heinakkerstraat te Wondelgem	11.109.371	3.441.000
Merelbeke	Heraanleg fietspaden langsheen b.w. nr. 2 Gaversesteenweg	31.840.537	20.066.000
Merelbeke	Bouw van een brandweerkazerne — Perceel : ruwbouw en sanitair	43.575.074	27.329.000
Moerbeke	Uitbreiding groenaanleg Eksaardedam — 2e fase	1.435.630	469.000
Ninove	Verbetering Kantonstraat — b.w. nr. 3 — deel te Neigem	3.860.871	1.913.000
Ninove	Verbeteringswerken aan de Plekkerstraat — deel te Aspelare	2.888.724	1.477.000
Oosterzele	Wegen- en rioleringswerken te Hettingen, Oude Meirbaan en Windekouter te Scheldewindeke	7.089.826	4.507.000
Ronse	Herstel Lange Haagstraat, De Bereiderstraat en andere	11.338.668	6.261.000
Wortegem-Petegem	Verbetering Karmstraat (b.w. nr. 1 te Ooike)	25.100.201	15.442.000

Principesbeloften gegeven in 1987 voor de provincie Oost-Vlaanderen door Minister Lenssens

Opdrachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Berlare	Verbetering b.w. nrs. 6 — 24 en 30	20.658.849	12.273.000
Berlare	Wegen- en rioleringswerken Heikantstraat	22.247.565	13.173.000
De Pinte	Verbetering Pruimenbosstraat, Twee Dreven en deel Keistraat (b.w. nr. 7)	11.250.505	6.168.000
Destelbergen	Aanleg persleiding langs damslot	5.324.670	3.418.000
Destelbergen	Wegen- en rioleringswerken Vossenstraat, Vossenlo, e. a.	24.688.864	14.862.000

Principielsbeloften gegeven in 1987 voor de provincie Oost-Vlaanderen door Minister Lenssens

Opdrachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Evergem	Rioleringswerken langsheen R.W. nr. 456 te Sleidinge	20.994.138	11.696.000
Lochristi	Wegen- en rioleringswerken in Nieuwstraat	25.495.993	14.948.000
Maldegem	Rioleringswerken langsheen R.W. 10 tussen Walweg en Canadezenlaan	3.154.693	1.710.000
Wortegem-Petegem	Rioleringswerken in gedeelte van R.W. nr. 9 (Kortrijkstraat)	17.005.658	8.782.000
Zottegem	Rioleringswerken in de Velzeke — Rudderhove — Kastanjelaan	6.265.061	3.963.000
Kluisbergen	Aanleg riolering, deel Bloemenlaan (ex-Berchem)	1.664.401	722.000
Lierde	Wegenwerken Nieuw- en Schoolstraat	10.943.787	6.452.000

Verleende vaste beloften in 1987, voor gemeentelijke infrastructuurwerken in de provincie Oost-Vlaanderen (Minister Pede)

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag van werken	Bedrag van toelage
Prov. Oost-Vlaanderen	Provinciale weg Gent-Hundelgem — Aanleg parkeerstroken te Merelbeke — Heraanbesteding	9.694.516	960.000
Prov. Oost-Vlaanderen	Provinciale weg Gent-Zele — Verbetering te Laarne, tussen E3 en Gaverstraat	68.750.378	34.859.000
Aalst	Overlagingswerken Langestraat — Heraanbesteding	4.793.643	295.000
Aalter	Heraanleg kerkplein rond St. Korneliuskerk in Aalter-centrum	2.735.097	1.755.000
Assenede	Verbetering Meuleken, Graafjansstraat in Schare te Boekhoute	14.345.735	8.908.000
Assenede	Verbetering kloosterstraat, b.w. nr. 22 deel	1.950.732	1.252.000
Assenede	Verbetering Leegstraat, b.w. nr. 34 deel	937.331	601.000
Assenede	Verbetering Molenhoek, Rijkestraat en Koning Albertstraat	2.999.537	1.925.000
Berlare	Verbindingsweg tussen Bergstraat en Leopoldsdreef	2.676.006	1.604.000
Buggenhout	Verbetering b.w. nr. 6 — Krapstraat en Hassestraat	26.209.507	7.432.000
Deinze	Verbetering St. Hubertusstraat en Tonnestraat	23.549.513	13.022.000
Dendermonde	Buitengewone herstellingswerken stadswegen	9.944.210	6.365.000
De Pinte	Herstel Keistraat — deel b.w. nr. 7, deel b.w. nr. 4bis	1.411.399	906.000
Destelbergen	Wegen- en rioleringswerken „Ter Vennen” te Heusden	4.150.463	2.096.000
Gavere	Begraafplaats — Oprichten ingangcomplex in nutsgebouwen	7.337.120	2.355.000
Geraardsbergen	Heraanleg dorpsplein te Overboelare	4.237.706	2.720.000
Geraardsbergen	Verbetering b.w. nr. 23 te Grimminge	8.750.320	4.916.000
Geraardsbergen	Rioleringswerken en verbeteringswerken in ooievaarsnest te Schendelbeke	4.661.479	2.698.000
Gent	Wegen- en rioleringswerken Brabantdam (deel) Verr. 1	5.932.087	1.785.000
Gent	Wegen- en rioleringswerken Drongensesteenweg (deel) en Weverstraat	22.264.149	10.477.000
Gent	Wegen- en rioleringswerken St. Michielstraat, Poel, Hoogstraat en Brugse Poortstraat	26.744.611	12.250.000
Gent	Stadskwekerij : De Pinte — Oprichten personeelsblok	5.822.223	1.868.000
Gent	Stadskwekerij : De Pinte — Perceel centraal verwarming en sanitair	1.640.693	526.000

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag van werken	Bedrag van toelage
Gent	Uitbreiden magazijn van stedelijk depot Hondelee te Zwijnaarde	2.127.634	682.000
Haaltert	Verbetering versch. buurtwegen — heraanbesteding	4.763.140	457.000
Haaltert	Verbetering b.w. nr. 13 te Kerksken	5.452.364	3.122.000
Herzele	Slopen en herbouwen kerkhofmuur te Hillegem	3.796.733	2.437.000
Herzele	Ondergronds brengen van openbare verlichtingsnet, laagspanningsnet en T.V. distributiedienst te Steenhuize — Wijnhuize	1.639.532	1.044.000
Knesselare	Verbetering b.w. nr. 18 — deel	3.858.839	1.865.000
Kruibeke	Wegen- en rioleringswerken in de Van Hovestraat	6.742.189	3.201.000
Kruishoutem	Herstel b.w. nr. 1	3.890.355	2.497.000
Laarne	Herstel Zomerstraat	2.456.996	1.474.000
Lebbeke	Verbetering „Baasrodestraat”	3.371.655	2.164.000
Lebbeke	Verbetering Opwijkstraat	3.274.494	2.102.000
Lede	Verbetering Speurstraat te Oordegem	20.826.908	9.967.000
Lokeren	Herinrichting Kerkstraat	6.968.199	1.697.000
Lokeren	Wegen- en rioleringswerken b.w. nr. 45 — Hoogstraat	8.227.204	5.194.000
Lochristi	Oprichten crematoriumcomplex. Groenaanleg	7.709.247	4.949.000
Lochristi	Oprichten crematoriumcomplex	32.323.219	19.252.000
Lochristi	Crematoriumcomplex — Perceel — Ruwbouw en afwerking hoofdgebouw	140.117.836	44.873.000
Lochristi	Crematoriumcomplex — Hoofdgebouw — Sanitair	3.601.330	1.053.000
Maldegem	Verbetering van Krommewege en Vliegplein	58.988.839	35.276.000
Merelbeke	Verbeteringswerken en aanleg fietspaden in Bergstraat	13.949.411	7.607.000
Merelbeke	Verbeteringswerken Roskomstraat	12.911.102	6.650.000
Moerbeke-Waas	Aanleg riolering en herwaardering van dorpskern Koewacht	22.035.503	11.678.000
Nazareth	Verbetering Schraaien en Zandstraat	45.252.535	26.247.000
Nevele	Verbetering b.w. nrs. 7 en 8 Bylkensstraat	3.386.930	2.155.000
Ninove	Aanleggen omgeving nieuw stadhuis	19.654.742	12.618.000
Ninove	Betonverhardingen te Denderwindeke, Neigem en Okegem	3.881.392	2.411.000
Oosterzele	Wegen- en rioleringswerken aan b.w. nrs. 4, 5 en 19	44.283.731	21.308.000
Oosterzele	Infrastructuur en groenaanleg op begraafplaats te Scheldewindeke	5.921.430	3.801.000
Oosterzele	Herstel b.w. nr. 3 — Houtemstraat	3.490.316	2.123.000
Oosterzele	Oprichten van wegenloods — Perceel : ruwbouw, afwerking en sanitair	10.612.194	3.406.000
Oosterzele	Verbinding b.w. nr. 4 met b.w. nr. 6 te Gijzenzele	2.635.633	1.300.000
Oudenaarde	Wegen- en rioleringswerken in de Blotestraat	27.777.431	17.202.000
Ronse	Herstel Politieke Gevangenenstraat	3.352.977	1.776.000
Ronse	Herstel kruispunten Kruisstraat — Broeckestraat en Broeckestraat-Glorieuxlaan	2.221.934	1.397.000
Ronse	Herstel J. Ferrantstraat en Malanderplein	3.279.509	1.806.000
Ronse	Herstel Olifantstraat	3.632.872	2.140.000
St.-Gillis-Waas	Aanleg fietspad Molenhoekstraat te Meerdonk	10.758.923	6.681.000
St. Niklaas	Verbetering St. Gillisbaan, Sparrehofstraat en Lepelhoekstraat. Verrek. 1 en 2	1.492.393	873.000
Waarschoot	Wegen- en rioleringswerken in b.w. nr. 3 — Weststraat	30.998.952	16.978.000

Verleende vaste beloften in 1987, voor gemeentelijke infrastructuurwerken
in de provincie Oost-Vlaanderen (Minister Pede)

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag van werken	Bedrag van toelage
Wachtebeke	Verbetering b.w. nrs. 1 en 3	33.983.966	18.282.000
Wachtebeke	Verbetering b.w. nr. 21 deel (Overslag — Papdijk)	3.601.213	1.942.000
Wachtebeke	Verbetering b.w. nr. 4 deel	3.245.599	1.694.000
Wetteren	Verbetering b.w. nr. 13 en 131 — Heraanbesteding	11.561.078	1.986.000
Wichelen	Verbetering Stationsstraat en Molenstraat te Schellebelle	4.794.353	2.525.000
Wichelen	Verbetering aan verschillende wegen (Moleneed, Konkelstraat, en andere)	4.747.122	3.027.000
Wichelen	Verbetering b.w. nr. 5 (Galgenberg)	13.536.942	6.454.000
Zelee	Oprichten stempellokaal	2.771.686	832.000
Wortegem-Petegem	Herstel Zwalmstraat	2.187.348	1.404.000
Zingem	Verbetering Heulestraat, Pulmstraat en Weistraat	2.896.307	1.859.000
Zingem	Verbetering Kolpaart, Molenstraat, Pluimke en Maldegemstraat	2.516.253	1.615.000
Zingem	Verbetering Omgangstraat, Kwaadstraat, Dompel, e.a.	2.664.116	1.710.000
Brakel	Uitbreiding kerkhof omheen St. Lambertuskerk te Parike	4.738.358	1.194.000
Zwalm	Verbetering diverse buurtwegen Van de Veldestraat, Caildenberg en Eenstraat	3.204.622	2.038.000
Zwalm	Verbetering Heuvelgem en Kouteren	2.821.392	1.779.000

Verleende vaste beloften in 1987, voor gemeentelijke infrastructuurwerken
in de provincie Oost-Vlaanderen (Minister Lenssens)

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag van werken	Bedrag van toelage
Prov. Oost-Vlaanderen	Provinciale weg Aalst-Oudenaarde. Rioleringswerken te Zwalm	2.251.869	1.260.000
Berlare	Aanleg riolering en fietspad langs b.w. nr. 3 Molenstraat. Verr. 2	1.982.426	1.198.000
Dendermonde	Rioleringswerken te Oudegem — Appels	48.453.639	24.167.000
Dendermonde	Rioleringswerken in provinciale baan Dendermonde-Mechelen (Driehuizen St. Ursmarusstraat) — lot 2	16.782.391	8.357.000
Dendermonde	Wegen- en rioleringswerken in Smidsestraat, Rootjesweg en R.W. nr. 60	28.398.869	15.620.000
Laarne	Verbeterings- en rioleringswerken in Colmanstraat	25.057.820	12.395.000
Lede	Rioleringswerken langs kollektor nr. 10	18.717.598	9.272.000
Lokeren	Rioleringswerken in de Rechtstraat	13.642.117	6.286.000
Lokeren	Herstel aan riolering in Lenenstraat	2.512.126	1.494.000
Maldegem	Rioleringswerken Zwijnaardesteenweg	7.873.419	4.771.000
Nevele	Rioleringswerken Zandstraat en Reibroekstraat	28.646.076	16.187.000
St. Gillis-Waas	Aanleg riolering Gentstraat (b.w. nr. 27)	1.659.018	939.000
Stekene	Verbetering Kasteeldreef, Abelendreef, Pannenhuisstraat en Kapelledreef	25.564.648	15.172.000
Waasmunster	Wegen- en rioleringswerken in wijk „Heide” — 2 fase — Fortenstraat — Lindenstraat	12.055.626	6.669.000
Wichelen	Verbeterings- en rioleringswerken weg nr. 2 — Wanzelestraat te Schellebelle en weg nr. 1 — Billegem te Serskamp	21.197.828	10.789.000
Wortegem-Petegem	Rioleringswerken Groenstraat. Heraanbesteding	4.999.914	475.000

Verleende vaste beloften in 1987, voor gemeentelijke infrastructuurwerken
in de provincie Oost-Vlaanderen (Minister Lenssens)

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag van werken	Bedrag van toelage
Zulte	Wegen- en rioleringswerken Karreweg (deel), Waalstraat (deel en Oude Waalstraat)	61.936.091	38.373.000
Brakel	Rioleringswerken in de Nieuwpoort, Kroonstraat, Steneplein te Everbeek	25.018.917	15.177.000

**Vraag nr. 59
van 2 juni 1988
van de heer H. VAN WAMBEKE**

**Gemeentelijke infrastructuurwerken arrondissement
Aalst — Subsidiëring**

Graag vernam ik welke dossiers betreffende gemeentelijke infrastructuurwerken in het arrondissement Aalst gedurende het jaar 1987 een vaste belofte kregen met opgave van gemeente, werk, bedrag van het werk en van de toelage.

Voor welk bedrag en welke werken werd reeds een principiële belofte voor subsidiëring gegeven ?

Welke dossiers wachten nog op een principiële goedkeuring ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 2 juni jongstleden vindt het geachte lid als bijlage vier lijsten met respectievelijk daarop voorkomend, de principiële en vaste beloften van subsidie, verleend in 1987 voor gemeentelijke infrastructuurwerken in het arrondissement Aalst.

De lijsten werden opgesteld zoals gevraagd.

Voor wat het derde punt van zijn vraag betreft, kan ik het geachte lid meedelen dat in toepassing van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 28 oktober 1987 houdende vaststelling van de procedure inzake de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten, die door of op initiatief van regionale of lokale besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, geen principiële beloften meer worden verleend.

Principielsbeloften gegeven in 1987 voor het Arrondissement Aalst door Minister Pede

Opdrachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Aalst	Verbeteringswerken b.w. nr. 5 (Kaarhaag) en nr. 6 — deel (Dorpstraat) te Meldert	39.529.965	21.756.000
Aalst	Verbeteringswerken aan Babbelaarstraat te Hofstade	1.722.219	1.027.000
Aalst	Verbeteringswerken Molenstraat te Hofstade	1.271.173	715.000
Aalst	Verbeteringswerken St. Annastraat te Hofstade	3.220.278	2.026.000
Aalst	Herinrichten Kaatsplein Houtmarkt	4.927.772	1.631.000
Aalst	Oprichten werkplaats voor stedelijke groendienst	2.987.490	896.000
Aalst	Verbouwen stadsgebouw „Huis De Bulk” ten behoeve van stedelijke administratiediensten	3.661.971	964.000
Denderleeuw	Oprichten administratief centrum, A. De Cockstraat	26.512.136	8.510.000
Erpe-Mere	Verbeteringswerken aan de Stokt- en Veldstraat te Burst en Aaigemdorp en Griet te Aaigem	15.299.011	7.597.000
Ninove	Verbet. Kantonstraat b.w. nr. 3 — deel te Neigem	3.860.871	1.913.000
Ninove	Verbeteringswerken aan de Plekkerstraat — deel te Aspelare	2.888.724	1.477.000

Beloofde principielsbeloften in 1987 voor het arrondissement Aalst door Minister Lenssens

Opdrachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Zottegem	Rioleringswerken in de Velzeke — Rudderhove — Kastanjelaan	6.265.061	3.963.000

Verleende vaste beloften in 1987, voor gemeentelijke infrastructuurwerken in het arrondissement Aalst (Minister Pede)

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag van werken	Bedrag van toelage
Aalst	Overlagingswerken Langestraat — heraanbesteding	4.793.643	295.000
Geraardsbergen	Heraanbesteding dorpsplein te Overboelare	4.237.706	2.720.000
Geraardsbergen	Verbetering b.w. nr. 23 te Grimminge	8.750.320	4.916.000
Geraardsbergen	Rioleringswerken en verbeteringswerken in Ooievaarsnest te Schendelbeke	4.661.479	2.698.000
Haaltert	Verbetering versch. buurtwegen — Heraanbesteding	4.763.140	457.000
Haaltert	Verbetering b.w. nr. 13 te Kerksken	5.452.364	3.122.000
Herzele	Slopen en herbouwen kerkhofmuur te Hillegem	3.796.733	2.437.000
Herzele	Ondergronds brengen van openbaar verlichtingsnet, laagspanningsnet en T.V.-distributiedienst te Steenhuize — Wijnhuize	1.639.532	1.044.000
Lede	Verbetering Speurstraat te Oordegem	20.826.908	9.967.000
Ninove	Aanleggen omgeving nieuw stadhuis	19.654.742	12.618.000
Ninove	Betonverhardingen te Denderwindeke, Neigem en Okegem	3.881.392	2.411.000

Verleende vaste beloften in 1987, voor gemeentelijke infrastructuurwerken in het arrondissement Aalst (Minister Lenssens)

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag van werken	Bedrag toelage
Lede	Rioleringswerken langs kollektor nr. 10	18.717.598	9.272.000

Vraag nr. 61
van 3 juni 1988
van de heer H. VAN DIENDEREN

Wijzigingen van ruimtelijke plannen van aanleg — Kostprijs procedure

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Voor hoeveel wegenprojecten heeft de Vlaamse Executieve, sinds haar oprichting, bestaande ruimtelijke plannen van aanleg moet wijzigen om de aanleg of uitbreiding van weginfrastructuur mogelijk te maken ?
2. Welk bedrag heeft de overheid aan deze procedure besteed per project ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de gegevens in verband met wijzigingen aan gemeentelijke bestemmingsplannen tengevolge van wijzigingen aan tracé's van hoofdverkeerswegen niet statistisch worden bijgehouden. Voor de gewestplannen daarentegen zijn deze gegevens wel voorhanden.

Tot op heden werden twee procedures doorgevoerd in verband met wegetracé's, namelijk :

1. gewestplan Ieper-Poperinge : weg Pecq-Armentières. Kosten van openbaar onderzoek (publicatie in kranten) en auteursrechten : 88.966,- fr.

2. gewestplan Turnhout : omleiding Brecht en verbinding Sint-Job-in-'tGoor — Brecht. Kosten van openbaar onderzoek (publicatie in kranten) en auteursrechten : 106.168,- fr.

Vraag nr. 62
van 7 juni 1988
van de heer J. DE ROO

Gemeentelijk personeel — Loopbaanontbreking

In antwoord op een parlementaire vraag gesteld in de Vlaamse Raad 1986-1987 nummer 15 pagina 635 door de heer R. Vannieuwenhuyze, heeft de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden geantwoord dat de gemeenteraad de mogelijkheid bezit om het recht op loopbaanontbreking niet toe te kennen aan de door de gemeenteraad aan te duiden categorieën van personeelsleden.

In het verstrekte antwoord stelt de Gemeenschapsminister dat „indien de gemeenteraad geopteerd heeft om het systeem van de privé-sector inzake loopbaanontbreking toe te passen, de gemeentelijke overheid de mogelijkheid bezit om niet in te stemmen met een individuele aanvraag”.

Kan de Gemeenschapsminister een antwoord verstrekken op volgende vragen.

1. Kan de gemeentelijke overheid een individuele aanvraag weigeren ook voor de niet van het recht op loopbaanontbreking uitgesloten personeelsleden ?

2. Heeft de gemeenteraad na de invoering van het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen nog het recht zowel voor het statutair personeel (vastbenoemd en tijdelijk) als voor het contractueel personeel (gewoon en gesubsidieerd) het stelsel inzake loopbaanonderbreking in de openbare sector toe te passen of is men verplicht steeds het stelsel van de privé-sector toe te passen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, overeenkomstig de omzendbrief van 5 mei 1988 van de Minister van Binnenlandse Zaken, de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, de Minister van Sociale Zaken, de Staatssecretaris voor Pensioenen en de Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie (Belgisch Staatsblad van 3 juni 1988), de lokale besturen die het voordeel van de loopbaanonderbreking aan hun personeel wensen te verlenen, dit moeten doen volgens het stelsel, ingevoerd voor de privé-sector.

Het antwoord op de eerste vraag is bevestigend, behalve indien de gemeente het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen geniet.

Naar aanleiding van het uitvaardigen van de bedoelde omzendbrief moet op de tweede vraag geantwoord worden dat de lokale besturen steeds het stelsel van de privé-sector dienen toe te passen.

Vraag nr. 63
van 13 juni 1988
van de heer H. Suykerbuyk

Gewestplan Antwerpen — Wegwerking reservatie-strook voor Duwvaartkanaal

Op het gewestplan Antwerpen staat nog steeds een reservatie-strook ingetekend voor het Duwvaartkanaal.

Dit project lijkt nu wel definitief afgevoerd, reden waarom ik u verzoek na te gaan of deze reservatie-strook niet kan weggenomen worden. Honderden eigenaars dragen deze hypotheek nu reeds jaren mee. Zij hebben alle reden om hun eigendommen te gebruiken, overeenkomstig de na-bestemming, als de reservatie-strook verdwijnt.

Kan de Minister zijn standpunt mededelen, minstens dat hij bereid is met de nationale Regering in overleg te treden, voor zover deze dit project van het Duwvaartkanaal nog reëel zou achten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat door de Vlaamse Executieve een werkgroep „ad hoc” werd opgericht, bestaande uit vertegenwoordigers van alle leden van de Executieve en van de bevoegde administraties, met als opdracht na te kijken in welke mate de aanduidingen terzake op de verschillende gewestplannen nog nodig, nuttig of relevant zijn en al of niet met bestaande toestanden of behoeften overeenstemmen. In het kader van het over-

leg binnen deze werkgroep zal ook het door U aangehaalde probleem van de reservatie voor het duwvaartkanaal ter sprake komen. Het is derhalve van mijnentwege voorbarig nu reeds een standpunt ter zake in te nemen.

Vraag nr. 64
van 13 juni 1988
van de heer G. CARDOEN

Reclame — Reglementering

Uit parlementaire vragen van de jongste vier jaren blijft heel wat twijfel en onduidelijkheid over het nationaal of gewestelijk karakter van de reglementering van de reclame (KB 14.12.1959).

De antwoorden van de nationale Minister (Openbare Werken) en van de Gemeenschapsminister (Ruimtelijke Ordening) zijn helemaal contradictorisch, de aangevoerde argumenten onvolledig.

Intussen nemen de overtredingen ieder jaar toe — precies zoals vóór 1959 toen er geen controle was — en vragen de voorstanders van de bedoelde reglementering (vooral in de Vlaamse Raad) — die goede resultaten heeft gegeven — zich af wanneer aan die toestand een einde komt.

Uit recente rechtsleer blijkt dat de reclame deel uitmaakt van de stedenbouwwet zoals die in 1970 werd gewijzigd (onder meer artikel 59). Een recent arrest van het Hof van Beroep te Brussel — het eerste in die zin — maakt geen melding van de wet van 1970 en steunt ten onrechte alleen op artikel 200 van het Wetboek van de met Zegel Gelijkgestelde Taksen, om te beslissen dat de bekeurende ambtenaren van het Ministerie van Vlaamse Gemeenschap niet bevoegd zijn.

Ik veronderstel dat de heer Minister van het een en ander niet op de hoogte is — er was geen advocaat van het departement in het geschil en derhalve zal dit laatste geen cassatieberoep hebben ingesteld.

Wil de heer Minister mij mededelen of hij bereid is die zaak opnieuw te onderzoeken aan de hand van de nieuwe en met inbegrip van pertinente gegevens.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Ten eerste deel ik zijn mening dat de onduidelijkheden over de bevoegdheden inzake de reglementering van de reclame moeten worden opgehelderd. Het door het geachte lid vermelde en mij welbekende arrest van het Hof van Beroep te Brussel toont aan dat er tussen de rechtspraak ook geen eenstemmigheid heerst.

Het toezicht op de reclame-reglementering is voor mij inderdaad een aangelegenheid die prioritair moet worden aangepakt. Daarom ben ik gestart — zoals u ondertussen reeds vernam — met het bijeenroepen van een werkgroep, die de bestaande reglementering inzake het aanplakken en reclame maken nader moet onderzoeken en voorstellen moet formuleren tot het oplossen van de problemen dienaangaande.

Vraag nr. 65
van 15 juni 1988
 van de heer J. GEYSELS

Inplanting golfterrein in natuurreservaat „De Liereman” te Oud-Turnhout — Wijziging gewestplan en reliëfwijziging

In Oud-Turnhout doen hardnekkige geruchten de ronde als zouden er plannen bestaan of worden gesmeed voor de inplanting van een golfterrein.

Naar verluidt zou dit terrein worden gepland langs en gedeeltelijk in het natuurreservaat „De Liereman”, dat volgens het gewestplan gestaat uit bos, natuurreservaat en landschap van wetenschappelijke waarde. Tevens zouden vooral landbouwgronden worden geïsoleerd.

Kan de Minister deze geruchten bevestigen of ontkennen wat betreft de mogelijke aanleg in de streek van Oud-Turnhout of wat betreft de exacte ligging? Zijn er aanvragen bij de Minister toegekomen tot wijziging van de gewestplanning, voor het uitvoeren van werken of voor een reliëfwijziging?

Zijn er eventueel reeds besluiten dienaangaande genomen door de Minister of de Executieve? Zo ja, welke zijn deze en op welke basis zijn deze besluiten genomen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat noch op mijn Kabinet, noch op de buitendienst, noch op het hoofdbestuur van het Bestuur van Ruimtelijke Ordening, enige aanvraag bekend is tot het aanleggen van een golfterrein in het door het geachte lid bedoelde gebied te Oud-Turnhout.

Vraag nr. 66
van 16 juni 1988
 van de heer M. DIDDEN

AROL — Inrichting activiteiten en kostprijs meetnet in Vlaanderen

Naar ik verneem heeft de Administratie voor Ruimtelijke Ordening Limburg de intentie om in het kader van bepaalde controle-activiteiten een meetnet op te zetten.

Mag ik vragen welke de inhoud van dit meetnet is? Welke zijn de doelstellingen van dit meetnet? Tevens had ik gaarne vernomen hoeveel meetpunten men voorziet en welke de kostprijs zal zijn van het totale meetnet dat in Vlaanderen opgezet wordt?

Het betreft hier een activiteit van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de bevoegdheid met betrekking tot het leefmilieu behoort tot de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid.

Vraag nr. 67
van 20 juni 1988
 van de heer W. VAN DURME

Aansnijding woonuitbreidingsgebieden — Criteria en opstelling structuurplan

Het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden geeft aanleiding tot verschillende interpretaties.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welke voorwaarden dienen vervuld te worden om een woonuitbreidingsgebied aan te snijden?
2. Is een structuurplan daarvoor voldoende?
3. Op welke manier en op grond van welke wet of decreet kan een structuurplan worden opgesteld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het mijn bedoeling is de bestaande richtlijnen inzake het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden te wijzigen. Het zou derhalve voorbarig zijn nu reeds te antwoorden op de door het geachte lid gestelde vragen. Wel kan ik bevestigen dat een „structuurplan” als zodanig niet voorzien is in de huidige wetgeving, maar dat dit geen beletsel kan vormen om het als nuttig instrument te gebruiken waar nodig en gewenst, mits een duidelijke bepaling wordt gegeven van wat er bedoeld wordt met „structuurplan”.

P. BREYNE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 14
van 27 mei 1988
 van de heer F. VERMEIREN

Omgevingswerken wijk „Havidal” te Zaventem — Aanstelling architect

Op 9 juni 1987 doet de intercommunale coöperatieve Gemeentedienst van België een aanvraag om aangesteld te worden als ontwerper voor omgevingswerken in de wijk „Havidal” te Zaventem.

Conform artikel 80 van de Huisvestingscode werd dit verzoek ingediend bij de Dienst Woonwijken en Industriezones van het Bestuur Infrastructuurwerken, ressorterend onder de Algemene Technische Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Op dit verzoek kwam nooit enig antwoord.

Wel had inmiddels het College van Burgemeester en Schepenen van Zaventem de Gemeentedienst van België voorgedragen als studie bureau.

Op 21 januari 1988 kreeg het College van Burgemeester en Schepenen van Zaventem een negatief antwoord vanwege de administratie. De motivering luidde: „. . .

de Gemeentedienst van België niet voldoet aan de door het Bestuur gestelde criteria om met deze opdracht gelast te worden. Een essentiële voorwaarde is dat het studiebureau een tuin- of landschapsarchitect in vast verband in dienst heeft. De Gemeentedienst van België voldoet niet meer aan deze voorwaarde en is derhalve niet meer opgenomen in de lijst der erkende ontwerpers voor omgevingswerken”.

Graag had ik van de Minister vernomen :

1. komt een zelfstandig architect of een architectenbureau in aanmerking om omgevingswerken uit te voeren ?
2. Zijn er ter zake bepaalde voorwaarden waaraan een tuin- of landschapsarchitect moet voldoen ?
3. Wat is de wettelijke decretale of reglementaire basis voor de beslissing van uw administratie in bovengenoemd dossier ?
4. a. Wordt de lijst der erkende ontwerpers voor omgevingswerken openbaar gemaakt ?
b. Kan deze lijst geraadpleegd worden ?
c. Zo ja, door wie ?
5. Is het juist dat men een tuin- of landschapsarchitect permanent in vast dienstverband moet hebben om een tijdelijk of eenmalig project uit te voeren ?
6. Is het in de administratieve procedure voorzien dat op een degelijk en volledig ingevuld inlichtingsformulier en een verzoek tot gunning van een opdracht geen antwoord dient gegeven ?

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Omgevingswerken worden, volgens een jarenlange geplogenheden in de dienst woonwijken en industriezones van de Algemene Technische Diensten, steeds ontworpen door een tuin- en landschapsarchitect of een studiebureau dat een dergelijk gediplomeerde in dienst heeft als personeelslid met een bediendencontract. Desgevallend kan voor het ontwerp van de omgevingswerken ook een associatie worden aanvaard onder de vorm van een handelsvennootschap, waarvan een gediplomeerd tuin- en landschapsarchitect deel uitmaakt.
2. Er zijn geen verder specifieke voorwaarden waaraan een tuin- en landschapsarchitect moet voldoen om in aanmerking te komen om omgevingswerken te ontwerpen, tenzij dat het bureau een dergelijk gediplomeerde full time in dienst moet hebben. Het ontwerpen mag dus geen nevenactiviteit zijn. Er wordt wel óók steeds naar referenties gevraagd van werken die door het bureau ontworpen worden, en reeds uitgevoerd zijn, maar de enige bedoeling hiervan is dat een pas afgestudeerde zou beginnen met kleinere projecten en op die manier geleidelijk met belangrijker opdrachten kan belast worden.
3. Het koninklijk besluit van 30.3.1981 bepaalt onder artikel 6 :

„De studie, de aanbesteding, de leiding, de controle

op de uitvoering en de oplevering van de werken, die geheel of gedeeltelijk ten laste vallen van het Vlaamse Gewest, worden verzekerd door het Bestuur of door ontwerpers aangesteld door de Minister.

De Minister bepaalt het barema en de verdelings- en vereffeningsmodaliteiten van de honoraria voor de studie, de leiding en het bestendig toezicht van de ontwerpers voor de werken waarvoor het Bestuur als opdrachtgever optreedt.

Wordt beroep gedaan op ontwerpers, dan wordt de studie van al de werken, zowel in het stadium van voorontwerp als van het ontwerp, evenals de aanbestedingsstukken en een omstandige kostenraming aan de goedkeuring van het Bestuur overgelegd.

De Ministeriële Omzendbrief van 15.6.1981 (BS van 9 juli 1981) bepaalt onder artikel 11 :

„Gelet op het feit dat de infrastructuuruitrusting slechts mogen uitgevoerd worden op of in gronden die ofwel reeds tot het openbaar domein van de gemeente behoren ofwel vatbaar zijn om daarin ingelijfd te worden, heb ik besloten dat het voorstel tot aanstelling van een ontwerper, ongeacht of het Bestuur al of niet als opdrachtgever zal optreden moet uitgaan van het gemeentebestuur, dat zich evenwel kan beraden bij het bestuur of instelling, bedoeld in artikel 80, § 1 van de Huisvestingscode. Het voorstel zal mij worden overgelegd door het Bestuur samen met zijn oordeel omtrent de geschiktheid van de voorgestelde kandidaat. Mijn beslissing zal door het Bestuur worden medegedeeld aan al de betrokken instanties waarbij het tevens zal laten weten of het al dan niet zelf als opdrachtgever zal optreden. De instantie welke als opdrachtgever zal optreden sluit een contract af met de ontwerper. Het Bestuur zal geïnformeerd worden over de aanstelling van ontwerpers, gebeurd voor de publikatie van deze omzendbrief. Deze inlichting dient medegedeeld te worden uiterlijk één maand na de datum van onderhavige omzendbrief.”

Omtrent de geschiktheid van de voorgestelde kandidaat is het een jarenlange geplogenheden dat een ontwerper van omgevingswerken geschikt wordt geacht in zoverre hij beschikt over een diploma van tuin- en landbouwarchitect. Vandaar de voorwaarden wat de studieburelen betreft, zoals uiteengezet onder punt 1 hierboven.

Van deze regel is sinds 1981 nooit afgeweken en ook voordien was het in feite een ongeschreven regel. Deze geplogenheden was geïnspireerd op het feit dat het ontwerpen een zekere specialisatie vereist.

4. De lijst der erkende ontwerpers is geen officieel document en wordt dan ook niet openbaar bekend gemaakt. Deze lijst is trouwens niet limitatief vermits iedereen die zich kandidaat stelt en aan hogervermelde eisen voldoet, er op geplaatst wordt, tenzij hij in het verleden bewijs heeft gegeven van onbekwaamheid.

Deze lijst moet dus alleen beschouwd worden als een werkdocument van de dienst woonwijken en industriezones.

5. Zie punt 1 en 3 hierboven.
6. Uit de onder punt 3 vermelde uiteenzetting blijkt duidelijk dat een ontwerp bureau niet rechtstreeks kan vragen aan de Algemene Technische Diensten om een opdracht gegund te worden. Het voorstel moet geformuleerd worden door het gemeentebestuur. De uiteindelijke beslissing wordt genomen door de Gemeenschapsminister van Huisvesting. Overigens is bij de administratie geen rechtstreeks verzoek van het ontwerp bureau beland. Wel heeft het gemeentebestuur op 12.5.1986 een beslissing dd. 17.10.1977 van het Schepencollege overgemaakt, waarbij de Gemeentedienst van België wordt voorgesteld als ontwerper.

Vraag nr. 15
van 30 mei 1988
van de heer J. VAN EETVELT

NMH — Beleidsopties inzake fusie plaatselijke bouwmaatschappijen

De fusies van de gemeenten op 1 januari 1977 had ook belangrijke gevolgen voor de plaatselijke bouwmaatschappijen van de NMH, evenals voor de betrokken gemeenten.

Waar vroeger bijna steeds één bouwmaatschappij actief was binnen een gemeente, is dit na de fusieoperatie gewijzigd en zijn binnen eenzelfde grondgebied van één gemeente verschillende bouwmaatschappijen van de NMH operationeel.

In bepaalde gemeenten streeft men een zekere coördinatie na, in andere is dit niet mogelijk. Ik meen te mogen stellen dat initiatieven tot betere coördinatie en ook tot fusie van deze maatschappijen noodzakelijke zijn.

Graag kende ik de visie van de geachte Gemeenschapsminister in deze aangelegenheid, bovendien wens ik ingelicht te worden over de initiatieven tot fusie van bepaalde maatschappijen die in het verleden werden genomen en de resultaten hiervan.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

Zoals wordt aangestipt in de vraagstelling hebben de fusies van de gemeenten op 1 januari 1977 de werkgebieden van de erkende vennootschappen op administratief vlak grondig gewijzigd. Ingevolge deze fusies is er in een vrij groot aantal gevallen overlapping tussen het werkgebied van verschillende bouwmaatschappijen in of buiten de nieuwe fusiegemeenten.

Teneinde tot een rationalisatie inzake werkgebied te komen, heeft de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting een actieve herstructureringspolitiek van de erkende vennootschappen en hun werkgebied gevoerd. Deze herstructurering gebeurde tot hiertoe op vrijwillige basis en het initiatief berustte voornamelijk bij de vennootschappen zelf. De Instelling vervult hierbij een bemiddelende en ondersteunende rol.

Het resultaat van dit beleid is dat het aantal erkende

bouwvennootschappen in het Vlaamse Gewest daalde van 143 voor de gemeentefusies tot 127 op dit ogenblik.

Thans zijn er nog een zestal fusiedossiers in onderzoek.

Er dient ook te mogen worden opgemerkt dat de rationalisatie van de werkgebieden problemen stelt indien men niet overgaat tot fusie maar wel tot een uitwisseling van een deel van het patrimonium. De werkwijze om tot een homogeen werkgebied te komen is momenteel financieel nagenoeg onhaalbaar doordat er evenredig registratierecht van 6 % wordt geheven op de venale waarde van de overgedragen onroerende goederen. Op dit ogenblik worden er onderhandelingen gevoerd met het Ministerie van Financiën teneinde te pogen deze hinderpaal weg te werken.

Tenslotte wens ik de aandacht van het geachte lid nog te vestigen op het feit dat het in de bedoeling ligt van de Vlaamse Concertatiecommissie om uiterlijk tegen 30 juni aan de Vlaamse Executieve en aan de Vlaamse Raad een gemotiveerd advies voor te leggen betreffende de reorganisatie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en van de Vlaamse Landmaatschappij.

Ik meen dan ook dat het niet uitgesloten is dat de bestaande initiatieven om tot verantwoorde fusies te komen, opnieuw zullen moeten worden onderzocht en dat er eventueel andere initiatieven worden genomen.

Vraag nr. 16
van 13 juni 1988
van de heer V. PEUSKENS

Sanerings- en bouwpremies — Laattijdige uitbetaling

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister hoe het komt dat de uitbetaling van deze premies zo lang op zich laat wachten? Vele mensen moeten, nadat de aanvraag en goedkeuring is gebeurd, meer dan een jaar wachten op uitbetaling. Tevens stel ik vast dat er door uw diensten vaak niet of pas na herhaaldelijk aandringen wordt geantwoord indien er naar de toestand van bepaalde dossiers wordt gevraagd. Mag ik aan de Minister vragen welke de oorzaken van het laattijdig uitbetalen zijn.

Is het wellicht te wijten aan een onderbemanning van het personeel?

Zijn de financiële middelen niet beschikbaar?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Wat de uitbetaling van premies voor het bouwen en saneren van een woning betreft, dient een onderscheid tussen die premies gemaakt te worden omdat de vereffeningprocedure niet geheel identiek is.

Voor de bouwpremies kan het dossier — voor zover er geen bijkomende stukken zijn op te vragen — na de toezending van het formulier D, (houdende vaststelling door de burgemeester van de bouwplaats dat het buitenmetselwerk is voltooid), onmiddellijk in een ontwerp van besluit worden opgenomen.

Gemiddeld worden de bouwpremies — voor zover er kredieten beschikbaar zijn — binnen de 2 tot 3 maanden na overlegging van het formulier D aan de begunstigen vereffend.

Voor de saneringspremie neemt de uitbetalingsprocedure meer tijd in beslag omdat na overlegging van het formulier T (bevestiging door de aanvrager dat de saneringswerken zijn uitgevoerd), de faktuurlijsten en de facturen, eerst dient te worden nagegaan of alle voorwaarden nog zijn vervuld waarna het definitieve bedrag van de premie wordt vastgesteld. Zo nodig zal een tweede plaatsonderzoek worden ingesteld.

Pas na verzending van de definitieve mededeling aan de belanghebbende, kan het dossier met het oog op de vereffening in een ontwerp van besluit worden opgenomen.

De gemiddelde duur van uitbetaling van een saneringspremie kan naargelang van de gerezen problemen bij het onderzoek van de facturen vier tot zes maanden uitlopen.

De vooropgestelde periode van 1 jaar stemt niet met de werkelijkheid overeen behoudens indien het Rekenhof zijn visum met betrekking tot de uitbetaling van de premie weigerde of de belanghebbende naliet de gevraagde bijkomende gegevens over te zenden.

Op dit ogenblik is het wel zo dat de uitbetaling van de premies met enkele maanden vertraagd wordt omdat de voorschotten (6/12) op de kredieten voor 1988 zijn uitgeput en de begroting van het Departement is nog maar pas goedgekeurd. De voorlopige achterstand bij de uitbetaling is dus voornamelijk te wijten aan het ontbreken van kredieten en in mindere mate aan de onderbemanning van de diensten.

Het personeel wordt opdracht gegeven om steeds zo spoedig mogelijk te antwoorden op eventuele tussenkomsten die door bevoegde personen zouden worden gedaan. In het eerste halfjaar van 1988 werden 441 brieven met tussenkomsten door parlementairen geschreven, waarvan 117 door een lid.

Vraag nr. 17
van 29 juni 1988
van de heer L. VANVELTHOVEN

Huisvestingsproblematiek ex-mijnwerkers — Naleving protocol Regering-Stichtende Vennootschappen

Er wordt op gewezen dat volgens het protocol van overeenkomst, afgesloten tussen de Regering en de Stichtende Vennootschappen, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 14 november 1967, de Stichtende Vennootschappen de woonhuizen slechts konden verkopen aan derden, indien de woningen gedurende één jaar onbewoond bleven. Naar verluidt werd deze overeenkomst geschonden in alle mijncités.

Graag vernam ik :

- a. of dergelijke schendingen van het bovenvermeld protocol bekend zijn ?
- b. op welke wijze hiertegen werd gereageerd ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem mee te delen dat het niet tot mijn bevoegdheid behoort na te gaan of op 11 september 1967 afgesloten protocol werd nageleefd.

Toch wijs ik het geachte lid op de volgende bepalingen (punt 3) van voornoemd protocol :

1. de stichtende vennootschappen verbinden er zich toe aan de Kempense Steenkoolmijnen de woonhuizen die zij ten behoeve van haar actief personeel zou wensen te gebruiken, in huur te geven (lid 1) ;
2. het blijft de stichtende vennootschappen mogelijk, mits een vooropzeg van 6 maanden, de in huur gegeven woonhuizen vrij te verkopen, wanneer de koper een personeelslid van Kempense Steenkoolmijnen is (lid 5) ;
3. wederkerig kan Kempense Steenkoolmijnen, mits een vooropzeg van zes maanden, van de huur afzien (lid 6).

Gezien de Kempense Steenkoolmijnen sedert de herstructurering van de mijnzetels de huur opgezegd heeft van de woningen van degenen die de mijn verlieten is het onduidelijk welke verplichting de Stichtende Vennootschappen verder dienen na te leven.

Ten einde aan de gestelde problematiek een oplossing te geven, zal deze aangelegenheid worden voorgelegd aan de Permanente Werkgroep voor Limburg.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 45
van 8 april 1988
van de heer E. DE GROOT

Journal voor gehoorgestoorden — Invoering op BRT

Op Tele 21, vroeger Tele 2, wordt sedert geruime tijd het journal simultaan omgezet in gebarentaal. Op deze wijze kunnen de gehoorgestoorden het nieuws, te gelijk met de beeldfragmenten levendiger volgen, dan wanneer zij alleen maar van een nieuws-teletekst kunnen gebruik maken.

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen waarom de BRT tot nog toe geen gelijkaardige inspanning geleverd heeft .?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De meest adequate wijze om het journal toegankelijk te maken voor gehoorgestoorden, bestaat in de ondertiteling van de nieuwsuitzendingen. Van die oplossing heeft de BRT tot nu toe moeten afzien bij gebrek aan de nodige mankracht die daarvoor in dienst moet worden genomen, en bij ontstentenis van de technische infrastructuur.

De BRT is thans ver gevorderd met de invoering van een gecomputeriseerd Elektronisch Nieuws Systeem. Van zodra dit systeem in de loop van volgend jaar operationeel zal zijn, kan een begin worden gemaakt met de ontwikkeling van een adequaat ondertitelings-systeem van het journaal.

Het gebruik van gebarentaal werd in het verleden geregeld overwogen maar uiteindelijk van de hand gegaan, voornamelijk omdat een gestandaardiseerde gebarentaal in Vlaanderen ontbreekt.

Vraag nr. 56
van 21 april 1988
van de heer J. CAUDRON

Doping in de sport — Beteugeling

Wanneer een atleet bij een controle door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betrapt wordt op het gebruik van doping, wordt ook de federatie ingelicht teneinde deze toe te laten een schorsing uit te spreken.

Kan een atleet die geschorst wordt door een landelijk erkende federatie beroep aantekenen tegen deze schorsing bij de nationale koepel of blijft de beslissing van de landelijke federatie onherroepelijk ?

Antwoord

Uit hoofde van de autonomie van de landelijk erkende federaties kan een atleet die geschorst wordt door deze landelijk erkende federatie geen beroep aantekenen bij een nationale koepel.

De beslissing van de landelijke federatie blijft niet onherroepelijk. Normaliter zou in de schoot van deze landelijke federatie een orgaan (een commissie) moeten bestaan waarbij de atleet kan beroep aantekenen.

Het ware aangewezen dat voor alle federaties een gelijkvormige procedure zou gelden. Eventueel kan een overkoepelend orgaan opgericht worden, waarbij een door een landelijke federatie geschorste atleet, beroep zou kunnen aantekenen.

Vraag nr. 57
van 21 april 1988
van de heer J. CAUDRON

BOIC — Subsidiëring door Vlaamse Gemeenschap

Het BOIC blijft — tegen de letter en de geest van het decreet van maart 1977 — zich opwerpen als de vertegenwoordiger van de Belgische sport.

Het BOIC weet zeer goed dat de sport tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort, maar geeft reeds meer dan 10 jaar blijk van onwil tegenover en minachting voor de wet. Het blijft onbegrijpelijk dat het BOIC desondanks jaarlijks geldelijke steun krijgt van de Vlaamse Gemeenschap, vooral onrechtstreeks langs parastatale instellingen.

Is de Minister bereid om elke verdere geldelijke steun — ook deze ter gelegenheid van de Olympische Spelen te Seoel — afhankelijk te maken van de aanpassing van de structuur van het BOIC van het decreet van maart 1977.

Antwoord

De betoelaging ten voordele van het BOIC dient ten stelligste jaarlijks verantwoord te worden door uitgaven gericht naar het Vlaamse landsgedeelte, bij voorbeeld : uitgaven voor het drukken van het driemaandelijks tijdschrift Olympics — Nederlandstalige uitgave — en bijdragen aan de Vlaamse provinciale onderafdelingen van het BOIC.

Het blijft de bedoeling alle geldelijke steun afhankelijk te maken van de aanpassing aan de decretale structuur vanwege het BOIC.

Wat de onrechtstreekse steun via bepaalde parastatale instellingen betreft, is de Gemeenschapsminister van Cultuur niet bevoegd.

Vraag nr. 62
van 6 mei 1988
van de heer G. ANNEMANS

BRT-uitzending 1 mei — Objectiviteit

Op 1 mei werd door de BRT op zijn twee netten een programma uitgezonden dat mocht gelden als een in al zijn aspecten duidelijk SP-programma en dat zelfs door de SP zelf niet zo uitdrukkelijk zou zijn gewijd aan zichzelf indien het om een programma door derden zou zijn gegaan.

Acht de Minister deze handelwijze verenigbaar met het statuut van de BRT ? Heeft de BRT weet van een onderzoek in die zin ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat ik de BRT nopens het gelegenheidsprogramma „Dag van de Arbeid”, bijkomende elementen van uitleg heb opgevraagd. De BRT stelt hieromtrent wat volgt :

„De vraag betreft de opzet en inhoud van het gelegenheidsprogramma naar aanleiding van de Dag van de Arbeid.

Van primordiaal belang is dus het feit dat het hier om een gelegenheidsprogramma ging. Zo kent de BRT er een aantal, waarvan het meest vergelijkbare dat is wat wordt uitgezonden naar aanleiding van Rerum Novarum. Tussen beide voornoemde gelegenheidsprogramma's wordt telkenjare naar een evenwicht gestreefd. Zoals het laatste de „Rerum-Novarum"-idee, en alles wat daarbij hoort, uitvoering belicht, gebeurt zulks met het „1 mei"-programma eveneens.

Er weze daarenboven opgemerkt dat nog dit jaar een poging is ondernomen om programma's van die aard te laten verzorgen door de zogenaamde Derden. Deze stonden hiervoor evenwel nog niet klaar, zodat de BRT haar traditie van eigen uitzendingen nog even heeft voortgezet.

Wellicht in 1989 al kan hierin verandering komen (een wijziging in het zendschema van de Derden zal zulks waarschijnlijk bevorderen).

Wat het programma van 1.5.1988 betreft moge erop

gewezen worden dat dit gelegenheidsprogramma uiteraard gericht was op de ideologische strekking die de zogenaamde „1 mei-gedachte” belichaamt, met name de socialistisch beweging (in de brede betekenis van het woord). In die optiek zendt de BRT al jaren éénmalige programma's uit, die telkens gewijd zijn aan vroegere of hedendaagse vraagstukken van het socialisme.

Deze keer kwam het vraagstuk van het politiek engagement van de jeugd aan bod, meer bepaald ten aanzien van de 1 mei-boodschap. Ongeveer de helft van het programma was trouwens besteed aan de vergelijking tussen de jeugd van vandaag en de generatie van 1968 ; in dit onderdeel van het programma kwam de socialistische beweging zelfs niet eens aan het woord. Integendeel, hier werden door heel wat geïnterviewde jongeren vraagtekens geplaatst bij links engagement en bij het socialisme in het algemeen. Daarna werd gepeild naar het politiek engagement zoals dat tot uiting komt in verkiezingen aan de hand van wetenschappelijk onderzoek.

Tenslotte werd gepraat over het engagement ten aanzien van de jeugdwerkloosheid. Telkens werd op die thema's ingepikt door een vertegenwoordiger van de socialistische beweging, in casu Volksvertegenwoordiger Frank Vandenbroucke. Het is volstrekt normaal dat hier geen andere standpunten tegenover werden geplaatst vermits het hier precies een gelegenheidsprogramma naar aanleiding van de 1 mei-viering betreft. In de andere gelegenheidsprogramma's (bijvoorbeeld *Rerum Novarum*) gaat het net zo”.

Vraag nr. 63
van 9 mei 1988
van de heer G. CARDOEN

Kaatssport — Ondersteuning via radio en televisie

De kaatssport is uiteraard als nationale sport niet vatbaar voor erkenning of subsidiëring op basis van het decreet van 2 maart 1977. Unitaire bonden komen hiervoor niet in aanmerking.

Toch blijf ik aandringen op enige ondersteuning via de Vlaamse media, en meer bepaald radio en TV.

Terwijl de RTBF regelmatig en om de week zowel de uitslagen als op de gewestelijke zender commentaar levert rond de kaatssport, voelen wij ons als Vlamingen op dat vlak achteruitgesteld.

De kaatssport leeft ook in een aantal Vlaamse regio's en lokt als echte volkssport duizenden supporters.

Mijn vraag komt hierop neer :

1. Kan de BRT precies zoals bij de RTBF de kaatssport niet wat meer aanmoedigen en in de belangstelling brengen.
2. Het argument van laattijdig beëindigen van de kaatswedstrijden gaat niet op, als men weet dat de uitslagen van de nationale afdeling ook in een latere uitzending op de avond of sportmededeling kan geschieden.
3. Dienen de Vlaamse kaatsliefhebbers zich blijven af te stemmen op de RTBF-uitzendingen ?

Antwoord

Ter vervollediging van de antwoorden die het geachte lid over dezelfde materie werden verstrekt in 1986 en 1987, volgt hieronder een overzicht van de wijze waarop de BRT in verschillende radio- en TV-programma's aandacht besteedt aan de kaatssport.

1. Radio

1.1. Sportredactie BRT-1

Al meer dan eens werd overwogen de uitslagen van de kaatswedstrijden voor te lezen, maar de stelregel luidt dat een sport nationaal moet worden beoefend vooraleer de competitieresultaten in het nieuws worden opgenomen. Vermits kaatsen in sommige provincies minder of zelfs nauwelijks bekend is, neemt de sportredactie de uitslagen voorlopig niet in het programma van BRT-1 op. Hetzelfde procédé geldt overigens ook voor de uitslagen van de waterpolo-, korfbal-, tafeltennis-, bowling- en krachtbalcompetitie.

De sportredactie van BRT-1 besteedt wel regelmatig aandacht aan de kaatssport als zodanig. Van belangrijke wedstrijden zoals Tollembeek-Bever op 19 juni jongstleden werd al enkele malen rechtstreeks verslag uitgebracht in de zondagse sportmarathon. Ook in het duidingsprogramma „Wat is er van de sport” werd meer dan eens op feiten en toestanden in die sporttak dieper ingegaan.

1.2. BRT-2

Kaatssport is populair in Waals-Brabant, het Pajottenland en op enkele schaarse plaatsen in Oost-Vlaanderen.

In het ontkoppelingsprogramma van omroep Brabant (op maandag en donderdag) komt de kaatssport in de sportrubriek geregeld aan bod. Er zijn interviews vóór en/of na belangrijke wedstrijden. Ook figuren uit de kaatswereld komen nu en dan aan het woord. Dit seizoen bij voorbeeld is al uitgebreid aandacht besteed aan de prestaties van Bever.

Bij omroep Oost-Vlaanderen werd in het sportprogramma „Buitenspel” een „special” over de kaatssport uitgezonden op zaterdag 23 april laatstleden. In het ontkoppeld programma „Oost-Vlaanderen Regionaal” werd op 27 april laatstleden een uitvoerig gesprek uitgezonden met de heer Steenhoudt, secretaris van de „Liga voor Vlaanderen” van de Koninklijke Kaatsbond.

Omroep Oost-Vlaanderen zal naar het einde van het seizoen toe nogmaals aandacht aan die sporttak besteden.

Omroep Limburg heeft voor zijn programma „Sportkaffe” (zondag) in de voorbije 6 weken drie keer een verslaggever ter plaatse gezonden met name Bever-Buizingen en Tollembeek. Op de andere zondagen werden in „Sportkaffe” telkens even vóór 20 u. de uitslagen gelezen.

In de provincie Antwerpen zijn er weliswaar 9 ploegen die onderling een competitie spelen (dus niet nationaal). Maar omroep Antwerpen zendt er niets over uit omdat werd vastgesteld dat er in de provincie zeer weinig belangstelling is.

Omroep West-Vlaanderen signaleert dat de kaats-sport in zijn provincie niet wordt beoefend, althans niet in competitieverband, en dus moeilijk uitslagen kan geven die er niet zijn.

2. Televisie

De BRT-TV brengt de uitslagen op teletekst, zowel op zaterdag als op zondag. Verder probeert de TV-sportredactie in de mate van het mogelijke, en rekening houdend met de beschikbaarheid van mensen, middelen en zendtijd, jaarlijks een paar reportages te brengen over belangrijke ontwikkelingen of beslissende wedstrijden in het kampioenschap, zoals op 19.06.1988 met Tollembeek-Bever.

3. RTBF

Naar ons weten brengt de RTBF-televisie de uitslagen niet op teletekst, wat dus wel het geval is bij de BRT.

Bovenstaande gegevens werden verstrekt door de BRT, die zoals het geachte lid ongetwijfeld weet, onafhankelijk zijn programmering vaststelt, zoals bepaald in artikel 2 § 2 van het BRT-decreet van 28 december 1979.

Vraag nr. 67
van 16 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

VCGT en OPT — Steunverlening door Europese Fonds voor Regionale Ontwikkeling, Europees Sociaal Fonds en BDBH

Graag vernam ik in welke mate het VCGT zoals het OPT in de loop van het jaar 1987 beroep gedaan heeft en medewerking verkregen heeft van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het VCGT als instelling in 1987 geen beroep gedaan heeft noch medewerking heeft bekomen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel. Voor wat de BDBH in het bijzonder betreft kan het geachte lid wel mededelen dat er in 1987 een overleg plaatsvond tussen het VCGT en genoemde dienst over hun respectieve activiteiten in het buitenland.

Vraag nr. 68
van 16 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

VZW's erkend door VCGT — Subsidiëring

Graag vernam ik welke subsidies per provincies toegekend werden voor de door het VCGT erkende VZW's met een toeristisch doel en voor de lokale besturen op basis van het koninklijk besluit van 14 februari 1967.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Per provincie werden er aan de door het VCGT erkende VZW's met een toeristisch doel en aan de lokale besturen op basis van het koninklijk besluit van 14 februari 1967 volgende subsidie-bedragen toegekend :

Provincie	1985	1986	1987
Antwerpen	1.100.000	393.000	406.082
Brabant	100.000	8.554.000	935.308
Limburg	990.000	26.709.000	—
Oost-Vlaanderen	6.300.000	1.020.000	—
West-Vlaanderen	5.100.000	964.000	9.587.212
Totalen	13.590.000	37.640.000	10.928.602

Vraag nr. 69
van 16 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

Sociaal en jeugdtoerisme — Realisaties in 1987 en 1988

Graag vernam ik welke de belangrijkste sociaal toeristische realisaties waren voor 1987 en wat in 1988 voorzien wordt respectievelijk voor het sociaal en jeugdtoerisme.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in uitvoering van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme in 1987 per provincie volgende projecten werden gerealiseerd of in uitvoering gesteld werden ;

Provincie	Project	Bedrag
Antwerpen	aanpassingswerken aan het jeugdvakantiehuis „Heibrand” te Jestmalle — V.Z.W. Centrum voor Jeugdtoerisme	4.124.250
	verbouwingswerken aan het jeugdverblijfcentrum V.V.K.S.M. te Antwerpen — V.Z.W. Centrum voor Jeugdtoerisme	7.500.000
	plaatsen van duplex-slaapvloer in het Jeugdvakantiehuis „Roosdaal” te Sint-Katelijne-Waver	375.000
Oost-Vlaanderen	uitbetaling van de derde schijf voor de aankoop van het jeugdvakantiehuis „Ten Berg” te Merelbeke — V.Z.W. Centrum voor Jeugdtoerisme	1.500.000
	verbouwing van het jeugdvakantiehuis „Heibrand” te Waasmunster — V.Z.W. Centrum voor Jeugdtoerisme	1.875.000
West-Vlaanderen	verbouwing van het vakantiehuis Home Bergmans te Westende-Middelkerke — V.Z.W. Volkstoerisme	5.154.000
	eerste fase van de renovatie van het vakantiehuis „Cosmopolite” te Blankenberge — V.Z.W. Zomerzon	20.000.000
	eerste fase van de renovatie van het vakantiehuis „Reigersnest” te Koksijde — V.Z.W. Gezinsvakantie	15.000.000

Provincie	Project	Bedrag
	moderniseringswerken aan het vakantiecentrum „Duinse Polders” te Blankenberge — V.Z.W. Vakantiegeoegeens	82.575.000
	Totaal :	138.103.250

Voor wat 1988 betreft kan ik het geachte lid mededelen dat in de begroting van het VCGT voor dit jaar een vastleggingskrediet is voorzien van 152.542.000,- Bfr voor deze post.

Door de Raad van Beheer van het VCGT werden per 31 mei volgende projecten, ingediend door de erkende organismen voor sociaal en jeugdtoerisme, principieel goedgekeurd ;

Provincie	Project	Bedrag
Antwerpen	verbouwing van het jeugdvakantiehuis „Heibrand” te Wesmalle — V.Z.W. Centrum voor jeugdtoerisme	3.500.000
	verbouwing en nieuwbouw van het vakantiehuis „Sportacentrum” te Tongerlo-Wester10 — V.Z.W. Vakantiegeoegeens	60.000.000
Oost-Vlaanderen	verbouwingswerken en uitbetaling vierde schijf voor de aankoop van het jeugdvakantiehuis „Ten Berg” te Merelbeke — V.Z.W. Centrum voor Jeugdtoerisme	4.500.000
	herstellingswerken aan het jeugdverblijfcentrum „Hoogveld” te Zedelgem-Veldegem — V.Z.W. Centrum voor Jeugdtoerisme	500.000
West-Vlaanderen	tweede fase van de renovatie van het vakantiehuis „Cosmopolite” te Blankenberge — V.Z.W. Zomerzon	25.000.000
	tweede fase van de renovatie van het vakantiehuis „Reigersnest” te Koksijde — V.Z.W. Gezinsvakantie	15.000.000
	herinrichten van het gezinsvakantiecentrum „Ter Helme” te Oostduinkerke — V.Z.W. Centrum voor Sociaal Toerisme	4.500.000
	Tussentotaal per 31 mei 1988	113.000.000

Vraag nr. 70
van 16 mei 1988
van de heer M. DESUTTER

Toerisme — Stimuli voor Limburg en Oostende

In 1986 werd een speciale inspanning gedaan voor de toeristische ontwikkeling van de provincie Limburg.

Deze provincie kreeg 61 procent van de uitgaven ter zake.

Werd deze speciale inspanning verdergezet in 1987 ?
 Wordt deze aangehouden in 1988 ?

Meent u niet dat andere regio's met hoge tewerkstelling zoals de regio Oostende en de Westhoek ook een speciale inspanning voor hun toeristische ontwikkeling zouden mogen ontvangen.

Het zou mij tevens genoegen doen te mogen vernemen wat voor deze twee genoemde regio's ter zake in 1987 gedaan werd en voor 1988 wordt voorzien.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Voor de toeristische ontwikkeling in Vlaanderen werd op basis van het koninklijk besluit van 14 februari 1967 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies, door de Staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting in 1986 en 1987 per provincie volgende bedragen toegekend

Provincie	1986	%	1987	%
Antwerpen	393.225	1,0	406.082	3,7
Brabant	8.554.483	22,7	935.308	8,6
Limburg	26.708.860	71,0	—	0,0
Oost-Vlaanderen	1.010.600	2,7	—	0,0
West-Vlaanderen	964.200	2,6	9.587.212	87,7
Totalen :	37.631.368	100,0	10.928.602	100,0

De toekenning en verdeling van deze bedragengebeurt op basis van de criteria vervat in het koninklijk besluit van 14 februari 1967 en het aantal ingediende aanvragen om betoelaging. Voor 1988 werd door het VCGT een bedrag van 20.700.000 frank ingeschreven waarvan momenteel per 31 mei 1988 reeds 8.713.080 frank principieel werd toegekend voor drie ingediende projecten.

Voor wat het onderdeel van zijn vraag betreft aangaande de regio's Oostende en de Westhoek heb ik 'Cie eer de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat het initiatief inzake projecten voor toeristische uitrusting behoort aan de door het VCGT erkende VZW's en de lokale besturen.

Vraag nr. 75
van 18 mei 1988
van de heer F. VANDENBROUCKE

Roerend en onroerend beschermd cultureel patrimonium — Beveiliging

Kan de geachte Minister mij de lijst mededelen van het roerend en onroerend patrimonium van de stad Zoutleeuw, alsmede :

1. de datum van aanvraag en goedkeuring van de betoelaging ;
2. het bedrag van de uit te voeren werken waarvoor een betoelaging werd aangevraagd ;
3. het bedrag en/of het percentage van de betoelaging betreffende werken aan of ter beveiliging van beschermde voorwerpen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande Zoutleeuw, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. In de stad Zoutleeuw zijn volgende onroerende goederen beschermd :

- a. als monument :
- Sint-Leonarduskerk ;
 - Stadhuis ;
 - Huis genaamd „De Rode Leeuw” ;
 - de pastorie van de Sint-Leonarduskerk ;
 - Grote Markt : de monumentale pomp ;
 - Orgel in de Sint-Barholomeuskerk te Halle ;
 - Orgel in de Sint-Odulphuskerk te Booienhoven ;
 - Orgel in de Sint-Martinuskerk te Dormaal ;
 - de Sint-Martinuskerk te Dormaal ;
 - Huis genaamd „Spiegelhuis” ;
 - de pastorie, Kerkstraat te Dormaal ;
 - de kosterwoning, Kerkstraat te Dormaal ;
- b. als landschap :
- de Markt en omliggende huizen van Zoutleeuw ;
- c. als dorpsgezicht :
- de zogenaamde bolwerken of citadel van Zoutleeuw ;
 - de op de citadel aansluitende Koepoortstraat en haar verlengde ;
 - de Sint-Martinuskerk, pastorie en voormalige kosterwoning en onmiddellijke omgeving te Dormaal.
2. Momenteel zijn er betoelagingsdossiers betreffende Zoutleeuw aanhangig gemaakt, met name :
1. restauratie kosterwoning naast de St. Martinuskerk te Dormaal :
 - aanvraag voor spoedprocedure : 20.1.1987 ;
 - ontvankelijkheidsverklaring : 8.3.1988 ;
 2. restauratiewerken aan het koor en tribune van de monumentale St. Leonarduskerk :
 - aanvraag toelagen : 4.10.1981 ;
 - ontwerp geraamd op 23.743.045 frank (BTW excl.), en bij de ATD ingediend op 5.2.1985 ;
 - ontwerp, voor verder gevolg, op 3.9.1985 overgemaakt aan AROL, Bestuur voor Monumenten en landschapszorg ;
 - ingevolge het besluit dd. 28.10.1987 van de Vlaamse Executieve — nieuwe procedure — werd het ontwerp op 9.2.1988, via het Ministerie van Justitie teruggezonden naar het opdrachtgevend bestuur ;
 3. dringende werken aan de kruisen van de monumentale St. Leonarduskerk :
 - aanvraag voor spoedprocedure : 11.05.1984 ;
 - ontvankelijkheidsverklaring : 26.06.1984 ;
 - totale kostprijs der werken : 332.175 F (BTW excl.) ;
 - toelage : 213.000 F, volledig vereffend sedert 12.03.1986 ;
 4. beveiliging kunstschaten van de monumentale St. Leonarduskerk :
 - aanvraag spoedprocedure : 4.10.1983 ;
 - ontvankelijkheidsverklaring : 22. II. 1983 ;
- totale kostprijs der werken : 429.043 F (BTW excl.) ;
- toelage : 275.000 F, volledig vereffend sedert 5.5.1986 ;
5. restauratie gedeeltelijk in bescherming genomen dekenij van de St. Leonardusparochie :
- aanvraag toelage : 4.12.1979 ;
 - principiële subsidiebelofte : 26.03.1980 ;
 - aanbestedingsdossier ingediend : 4.05.1982 ;
 - vaste subsidiebelofte : 26.07.1982 ;
 - eindafrekening goedgekeurd : 23.04.1986 ;
 - toelage : 4.260.469 F (60 %) volledig vereffend sedert 27.05.1986.
3. Inzake de percentages van subsidiëring van werken aan onroerende goederen of van roerende goederen die onroerend zijn door hun bestemming, verwijs ik u naar de besluiten van de Vlaamse Executieve dd. 1 juli 1982 voor wat de burgerlijke gebouwen betreft en het besluit van 4 juli 1984 voor wat betreft de monumenten bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën.
- Vraag nr. 76
van 18 mei 1988
van de heer A. DE BEUL**
- Conventie over de Bescherming van het Cultureel en Natuurlijk Wereldpatrimonium — Goedkeuring***
- Op 16 november 1972 keurde de Algemene Vergadering van de Unesco de Conventie goed over de Bescherming van het Cultureel en Natuurlijk Wereldpatrimonium.
- In 1975 werd naar aanleiding van het monumentenjaar door de Belgische afdeling van Icomos (Internationale Raad voor Monumenten en Landschappen) bij de Belgische autoriteiten aangedrongen op goedkeuring van deze Conventie. In 1978 en ook nog in de daaropvolgende jaren drongen zowel Unesco als Icomos bij België aan op ratificering en zelfs op vandaag, 15 jaar later is deze Conventie nog steeds niet geratificeerd.
- Ingevolge artikel 16 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 verlenen de gemeenschapsraden hun instemming met de culturele akkoorden.
- In een persartikel lezen wij dat de Minister van Buitenlandse Betrekkingen reeds sedert vele jaren alle nodige stukken, kant en klaar voor het indienen bij de Raden, aan de verantwoordelijke Ministers van Cultuur zou hebben overgemaakt.
- Graag vernam ik dan ook van de Minister :
1. of het waar is dat het dossier door Buitenlandse Betrekkingen werd overgemaakt aan de bevoegde diensten ;
 2. zo ja, wat de redenen zijn voor het uitstel van goedkeuring door de Vlaamse Raad ;
 3. wanneer mag de Vlaamse Raad de indiening van de bovengenoemde Conventie door de Gemeenschapsexecutieve verwachten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de Conventie over de bescherming van het Cultureel en Natuurlijk Wereldpatrimonium, kan ik het geachte lid mededelen dat de Diensten van de Secretaris-generaal, noch het Bestuur voor Monumenten en Landschappen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tot op heden officieel betrokken werden bij de genoemde Conventie. Het dossier in kwestie maakt echter thans het voorwerp uit van een briefwisseling tussen het Ministerie van Buitenlandse Zaken en het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking. Na kennisname van deze inmiddels opgevraagde correspondentie, zal ik het geachte lid in een aanvullend antwoord mijn bevindingen dienaangaande mededelen.

Vraag nr. 77
van 18 mei 1988
van de heer A. DE BEUL

Dienst voor openbaar bibliotheekwerk — Examens voor kandidaat-bibliothecarissen

Regelmatig worden door de dienst voor openbaar bibliotheekwerk op diverse plaatsen in Vlaanderen leergangen ingericht voor kandidaat-bibliothecarissen.

Graag vernam ik van de Minister :

1. hoeveel dergelijke leergangen werden ingericht de jongste 10 jaar ;
2. hoeveel akten van bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek werden uitgereikt aan de geslaagde cursisten van deze leergangen ?

Antwoord

1. Er werden de jongste tien jaar 133 leergangen ingericht voor kandidaat-bibliothecarissen, gespreid over gans Vlaanderen.
2. Van de 8.591 ingeschrevenen tot deelname aan een examen behaalden er 5.115 een akte van bekwaamheid.

Vraag nr. 78
van 20 mei 1988
van de heer W. VAN DURME

Beschermde landschap Scheldemeers — Beteugeling illegale reliëfwijziging

Het landschap Scheldemeers, gelegen op het grondgebied van Merelbeke-Schelderode, werd beschermd bij koninklijk besluit van 4 november 1981 om esthetische en wetenschappelijke redenen. De esthetische kwaliteit van het landschap wordt gevormd door de invloed van verscheidene elementen waaronder de regelmatige overstromingen. De wetenschappelijke waarde wordt bepaald door de typische vegetatie die eigen is aan dit gebied.

Recentelijk werd een overtreding vastgesteld in dit beschermde landschap. Er werd een illegale reliëfwijziging op het perceel (kad.) 6e Afdeling, sectie A, per-

ceel nr. 74. Op een oppervlakte van 2.107 m² werd een ophoging van ongeveer 57 cm aangebracht, hoofdzakelijk bestaande uit inerte materialen. De inhoud der aanvulling bedraagt 575 m³. De overtreding, die een nefast gevolg heeft, zowel voor de esthetische (landschapsscenografisch) als voor de wetenschappelijke waarde van het gebied, werd vastgesteld door de Schepenen van Leefmilieu van Merelbeke, die klacht indiende bij het gerecht.

Kan de heer Minister mij antwoorden op de volgende vraag ?

Waarom heeft de Minister plots besloten zich niet verder burgerlijke partij te stellen nadat :

- de Procureur het dossier overgemaakt heeft aan AROL ;
- AROL als dusdanig de overtreding op het beschermd landschap heeft erkend ;
- AROL het dossier heeft doorgezonden naar de juridische dienst van de Vlaamse Gemeenschap, met de vraag een rechtsprocedure te starten ;
- de advocaat van de Vlaamse Gemeenschap reeds akkoord was om de procedure in te leiden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande het landschap de Scheldemeers te Merelbeke-Schelderode kan ik het geachte lid mededelen dat ik gelet op het minieme karakter van de overtreding en de regularisatie de facto ervan door het opnieuw inzaaien van het betrokken gebied, besloten heb mij niet verder burgerlijke partij te stellen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 32
van 7 juni 1988
van de heer M. DESUTTER

Vertegenwoordiging van Vlaanderen in het buitenland — Toekening eenvormig statuut

Vlaanderen wordt vertegenwoordigd op toeristisch vlak in New-York en Tokyo, op economisch vlak in Washington, op cultureel vlak in Osaka, enzovoort.

Graag vernam ik welke personeelsleden in welk land buiten Europa verblijven, met welk statuut, wedde, diplomatieke status (t. t. z. taksvrijdom), welke extra vergoedingen bij voorbeeld voor verplaatsingen, huis-huur, enzovoort deze vertegenwoordigers ontvangen. Naar ik verneem bestaat er soms een groot verschil tussen de wedden en de voordelen van de ene

tegenover de andere. Waarop is dit verschil gebaseerd ? Ware het niet aangewezen alle vertegenwoordigers in het buitenland eenzelfde statuut te bezorgen ?

Vraag nr. 36
van 15 juni 1988
van de heer D. VERVAET

AROL te Leuven — Behuizing ambtenaren

Tijdens de voorbije weken bracht ik ambtshalve een paar bezoeken aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu aan de Blijde Inkomstraat 103 te 3000 — Leuven.

De behuizing en de infrastructuur van deze Dienst lijken wel een ironisch, postmodern citaat. De ambtenaren zitten er op elkaar gepakt in een wirwar van kantoor-tjes, verbonden door steile trappen en donkere gangetjes. Het gebouw is voor het publiek toegankelijk tot op de vierde verdieping, maar een lift is er niet. Indicatieborden ontbreken eveneens.

Wetende dat nationale ambtenaren weigerachtig staan tegenover een mutatie naar de Vlaamse Administratie, rijst de vraag of de kwaliteit van de arbeidsomgeving in Vlaamse dienst minderwaardig is.

Meer in het bijzonder had ik willen weten of de Minister op de hoogte is van de problemen van de AROL

te Leuven ; of hij deze aanvaardbaar vindt en zo neen, welke maatregelen hij dienaangaande zal nemen ?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 90
van 15 juni 1988
van de heer D. VERVAET

Veiling Belgische moderne kunst te Londen — Afvaardiging Vlaamse Gemeenschap

Op 21 oktober 1988 zal het Londense vendhuis Christie's moderne Belgische schilderkunst veilen.

Is de Minister van plan een Vlaamse vertegenwoordiging naar deze verkoping te sturen ?

Zo ja, over welk budget zal de missie kunnen beschikken ?

Zal de Minister gebruik maken van deze unieke gelegenheid om in eigen land kunstmanifestaties te organiseren of te ondersteunen die de luister van onze moderne en hedendaagse kunst in de verf zetten ?